

ΚΟΝΤΡΑ

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 618 - ΣΑΒΒΑΤΟ, 30 ΟΚΤΩΒΡΗ 2010

1 ΕΥΡΩ

ΤΡΟΙΚΑ

**Ψήφος μηδενικής
αξίας**

ΣΕΛΙΔΑ 16

Αποχή

ΣΕΛΙΔΑ 6

**Ενταφιάζεται
το δημόσιο
Πανεπιστήμιο**

ΣΕΛΙΔΕΣ 8-9

**Αρχισε να κουνάει
το μαντίλι
ο Παπανδρέου**

ΣΕΛΙΔΑ 3

**Ξεσαλωμένος
Προβόπουλος**

ΣΕΛΙΔΑ 7

**Οι μπίζνες της
οικογένειας
Παπανδρέου**

ΣΕΛΙΔΑ 13

Κατοχή

ΣΕΛΙΔΑ 16

**Με φούμαρα
δεν εξαπατώνται
οι αγρότες**

ΣΕΛΙΔΑ 11

**Αντιδασική
συνεργασία
υπουργείου -
Κτηματολόγιο ΑΕ**

ΣΕΛΙΔΑ 11

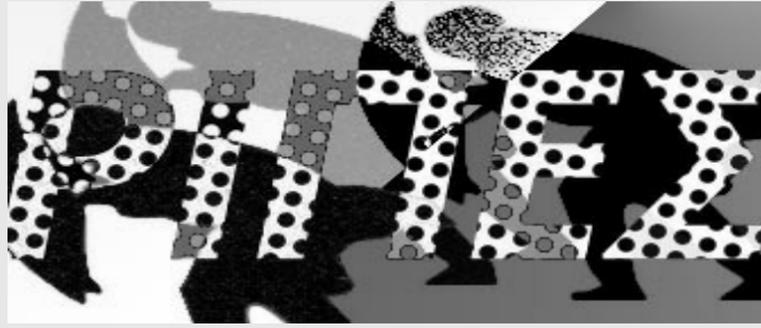
ΑΠΑΙΤΕΙ

ΤΗΝ ΨΗΦΟ ΣΟΥ

ΤΟ ΕΠΙΤΕΙΟΛΟΓΟ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

30/10: Ημέρα ορθοπαιδικών νοσοκόμων 30/10/1903: 40.000 ισπανοί ανθρακωρύχοι απεργούν με αίτημα εβδομαδιαία πληρωμή 30/10/1944: Απελευθέρωση Θεσσαλονίκης 30/10/1945: Ένας νεκρός και δέκα τραυματίες σε συγκέντρωση πρώτης επιτείου απελευθέρωσης Θεσσαλονίκης (χτύπημα από οπαδούς της Δεξιάς) 30/10/1948: Αεροπλάνο με Τσακαλώτο, Βαν Φλιτ κ.α. αξιωματικούς χτυπά σε νάρκη στο αεροδρόμιο Φλώρινας (σώοι οι επιβαίνοντες) 30/10/1972: Φοιτητική διαδήλωση, συγκρούσεις με αστυνομία (Θεσσαλονίκη) 30/10/1976: Καταδίκη 13 από 36 κατηγορούμενους για αντιαμερικανικά επεισόδια στη Ρόδο 30/10/1980: Εκρηξη καταστρέφει υποσταθμό ηλεκτρικού ρεύματος στην «Ψυγεία Ελλάδος ΑΕ» (ΕΛΑ) 31/10: Ημέρα αποταμίευσης 31/10/1904: Επιθέσεις μελών Πολωνικού Σοσιαλιστικού Κόμματος κατά αστυνομικών στόχων (Βαρσοβία) 31/10/1926: Ανεπιτυχής απόπειρα κατά Μουσολίνι, ο επιδοξος εκτελεστής σκοτώνεται από το πλήθος 31/10/1990: Προφυλάκιση Γιώργου Πέτσου για ανάμιξη στο σκάνδαλο Κοσκωτά 1/11: Ημέρα χορτοφαγίας 1/11/1977: Βόμβα σε δικαστικό μέγαρο (Σάαρ) παρά τα πρωτοφανή αστυνομικά μέτρα (RAF) 1/11/1986: Δύο βόμβες (Παρίσι) στα γραφεία αεροπορικής εταιρίας και κυβερνητικής υπηρεσίας για μετανάστες («Αμηση Δράση») 1/11/2000: Ο 23χρονος Αλβανός Bledar Qoshku σκοτώνεται -όπως ισχυρίστηκε η ΕΛΑΣ- σε ανταλλαγή πυρών, αλλά το όπλο που φερόταν να έχει δεν βρέθηκε ποτέ 2/11/1955: Δέκα τραυματίες αστυνομικοί και πολλοί πολίτες σε αντιβρετανική διαδήλωση (Πάτρα) 2/11/1977: Απαλλαγή βασανιστή Καλύβα, την ίδια μέρα έντεκα μεταλλωρύχοι (Μαντέμ Λάκο) καταδικάζονται σε 56 μήνες φυλάκισης συνολικά 2/11/1989: Δύο βόμβες στο σπίτι αρχηγού ΕΛΑΣ δεν εξερράγησαν (ΕΛΑ) 2/11/1991: Ρουκέτα εναντίον λεωφορείου ΜΑΤ (Χαριλάου Τρικούπη), ένας νεκρός, έξι τραυματίες (17Ν) 2/11/2002: Θανάσιμος πυροβολισμός συνοριοφυλάκων κατά 32χρονου Αλβανού (Καστοριά) 3/11: Παναμάς: Ημέρα ανεξαρτησίας 3/11/1947: Απόπειρα σαμποτάζ από κομμουνιστές στο αμαρσοστάσιο ΥΕΚΑ (Νέο Φάληρο) 3/11/1972: Η Ανατολική Γερμανία ελευθερώνει 30.000 πολιτικούς κρατούμενους 3/11/1992: Χτύπημα ΔΟΥ Αμαρουσίου (17Ν) 3/11/1993: Παραίτηση Μητσοτάκη από αρχηγία ΝΔ 4/11: Παναμάς: Ημέρα σημαίας 4/11/1988: Ο Κοσκωτάς εγκαταλείπει την Ελλάδα με αεροπλάνο του εφοπλιστή Σαλιαρέλη 4/11/1995: Δολοφονία πρωθυπουργού Ισραήλ Γιτζάκ Ράμπιν από τον ακροδεξιό Γκιάλ Αμίρ 5/11: Αγγλία: Ημέρα Γκάι Φοκς 5/11/1605: Σύλληψη Γκάι Φοκς με 36 βαρέλια πυρίτιδα σε τούνελ κάτω από την Βουλή των Λόρδων, έτοιμος να ανατινάξει το Κοινοβούλιο 5/11/1944: Ο Γεώργιος Παπανδρέου εν αγνοία του υπουργικού συμβουλίου ανακοινώνει διάλυση του ΕΛΑΣ και άλλων οργανώσεων στις 10 Νοεμβρίου.

● Μήπως κοντεύουμε να την πατήσουμε, συντρόφισσες και σύντροφοι; ●●● Να ριζούμε το βάρος στο αν θα έχουμε νέα μέτρα ή όχι, λες και τα παλιά δεν φτάνουν για να βυθίσουν το λαό στη βαρβαρότητα και τη δυστυχία ●●● Δηλαδή, τι πάει το «φάγαμε» το Μνημόνιο και πλέον το χωνεύουμε; ●●● Μεγάλο το ζόρι, μεγάλο το -μετά συγχωρήσεως- αγγούρι του ΠΑΣΟΚ ●●● Γι' αυτό και ο Γιωργάκης Μαυρογιαλούρος βγήκε στα μπαλκόνια κι άρχισε να τάζει στο πόπολο ●●● Να ένας επιπλέον λόγος για μαύρισμα ●●● Διότι αντιλαμβάνονται τους έλληνες εργαζόμενους σαν Χαχόλους ●●● Και βέβαια, μαύρισμα γνήσιο σημαίνει μόνο ΑΠΟΧΗ ●●● Όχι να τιμωρήσουμε το Γιωργάκη επιβραβεύοντας τους... συμπληρωματικούς του ●●● Απειλεί και με εκλογές ο Γιωργάκης ●●● Γιατί; για να πάρει τη γνώμη του λαού; ●●● Εδώ έχει αναγορεύσει σε σουλτάν τον εαυτό του και σε μέγα βεζύρη τον Παπακωνσταντίνου ●●● Υπογράφουν διεθνείς συμφωνίες δανεισμού και Μνημόνια, χω-

ρίς καν να υποχρεώνονται να ζητούν την έγκριση της Βουλής ●●● ΠΟΤΕ ΤΟ ΕΚΛΟΓΙΚΟ ΠΑΙΧΝΙΔΙ ΕΔΩΣΕ ΛΥΣΕΙΣ ΣΤΑ ΛΑΪΚΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ; ●●● Τώρα που ο Παπανδρέου κάνει ευθέως εκλογές με κέντρο το Μνημόνιο, τι θα κάνουν οι διάφοροι τάχαμου ανεξάρτητοι, Καμινομπουτάρηδες και σία, που τους ενδιαφέρουν -τάχαμου- μόνο τα τοπικά ζητήματα; ●●● Τους άδειασε λες και πετούσε σκουπιδοσακούλα στον κάδο ●●● Κονσομασιόν σε όλη την Ελλάδα θα κάνει -είπε ο δήμαρχος Νικήτας- αν εκλεγεί από την πρώτη Κυριακή ●●● Για τόσο σαβουρο...δες τους πέρασε τους Ελ-

ληνες; ●●● Κατά τα άλλα, αφρούς έβγαζε ο στόμας του, επειδή γράφτηκε ένα αφάδι σε εκλογικό του περίπτερο ●●● Τον εκδικούνται -είπε- γιατί ήταν ο μόνος που ύψωσε το ανάστημά του το Δεκέμβριο του 2008 ●●● Και μεις θυμηθήκαμε το σύνθημα-παντιέρα ●●● Αφήσατε τα δάση να καίγονται για πλάκα και τώρα φυλάτε το δέντρο του μαλάκα ●●● Όταν υπογράφουμε ένα μνημόνιο-ευχολόγιο με το Κατάρ, πανηγυρίζουμε για τις μεγάλες επενδύσεις που έρχονται ●●● Όταν η πρώτη καταριανή επένδυση αποδεικνύεται φιάσκο, τότε τη βαπτίζουμε «ιδιωτική»

και καθαρίσαμε ●●● Σαν τη μοιρασιά του Καραγκιόζη ένα πράμα ●●● Κάτι ήξερε ο Κινέζος όταν έγραφε πως το θέμα δεν είναι να έρθουν οι εμίρηδες ●●● «Προφητικό» ήταν το αντι-παπανδρεϊκό άρθρο του στα «Νέα», όμως κανείς δεν τον θυμήθηκε μετά το φιάσκο του Αστακού ●●● Δεν υπάρχει ρόλος για τους τελειωμένους ●●● Μια ακόμη αιογραφία της Μπιρμπιλότης από το συγκρότημα Λαμπράκη (Βήμα της Κυριακής) ●●● Ωχ, ωχ, ωχ! ●●● Για μας τα ωχ, όχι για τη Μπιρμπιλή ●●● Από γκάφα σε γκάφα βαδίζει εσχάτως ο Καρατζαφύρερ ●●● Μες στην απελπισία του, αγκαλιάζει ακόμη και τον Αρούλη και τον χαρακτηρίζει «δυνατό μυαλό» ●●● Τι σημασία έχει που το 1998 τον χαρακτήριζε «Σαλώμη της ΝΔ» και έτρωγε την κλοισιά από τον Καραμανλή; ●●● Όσο ο Σαμαράς εδραϊώνεται στο ρεπερ της γαλάζιας πολυκατοικίας τόσο ο ΛΑΟ(Σ) πρόεδρος σπρώχνεται στην πυλωτή, ένα βήμα πριν την έξοδο ●●● Καλά πάει ο Μανόλο, αλλά η πρωτοχρονιά αργεί ●

◆ «Το Βήμα» παραχωρεί σήμερα τον χώρο του κυρίου άρθρου στον Πρωθυπουργό και Πρόεδρο του ΠαΣοΚ κ. Γιώργο Παπανδρέου... για να σας εξαπατήσει. Αυτό έγραφε η κυριακάτικη Λαμπρακειάς την περασμένη Κυριακή. Για να δούμε, θα παραχωρήσει αύριο τον ίδιο χώρο στο Σαμαρά, σεβόμενη εξίσου τα δύο αστικά κόμματα εξουσίας;

◆ Διάφοροι μεγαλόσχημοι γραφιάδες και μαρκουτσόφοροι, ξιφουλκούν οργισμένοι ενάντια στην πρόθεση της κυβέρνησης να σπάσει το φορολογικό απόρρητο και να δημοσιεύει στο διαδίκτυο όλες τις φορολογικές δηλώσεις. Ακόμη και ο Πρετεντεράκος έγραψε πύρινο άρθρο με τον πολεμικό τίτλο: «Θέλουμε κοινωνία χαφιέδων;». Βεβαίως, όλοι αυτοί δεν ενοχλήθηκαν καθόλου από τους χαφιέδο-

αριθμούς μέσω των οπιοίων οι πολίτες καλούνταν να καρφώνουν τους γείτονές τους αν για οποιονδήποτε λόγο τους θεωρούσαν «ύποπτους τρομοκρατίας» (θυμόσαστε ασφαλώς τις οδηγίες που με πάθος επανάλαμβαναν οι Πρετεντεράκοι, για να τις εμπεδώσουμε όλοι: αν δείτε τον διπλανό σας να παραγγέλνει συνεχώς πίτσες, τηλεφωνήστε στην Αντιτρομοκρατική, μπορεί να κρύβει τον Κουφοντίνα). Δεν ενοχλήθηκαν καν από τη θέσπιση του χαφιέδοαριθμού στον οποίο μπορείς να καρφώνεις όποιον καπνίζει σε μέρος που απαγορεύεται. Γιατί, λοιπόν, ενοχλούνται από τη δημοσιοποίηση των φορολογι-

κών δηλώσεων; Μα γιατί τους αφορά άμεσα. Θα δουν οι πάντες πόσα δηλώνουν όλοι αυτοί οι τηλεεισαγγελείς με τις βιλάρες, τις πισιναρές, τις σκαφάρες και τις αυτοκινητάρες. Όχι, δεν είμαστε εμείς υπέρ της δημοσιοποίησης των φορολογικών δηλώσεων. Όχι, όμως, και να φάμε το παραμύθι των Πρετεντεράκων.

◆ Όπως διαβάσαμε στο «Ποντίκι», η αναπληρώτρια εκπρόσωπος προπαγάνδας του ΠΑΣΟΚ Μ. Καρακλιούμη πρότεινε στον Καμίνη ν' αρχίσει να πηγαίνει και στις λαϊκές, για να τον γνωρίσει ο κόσμος. «Με προσβάλλετε» (!) της απάντησε αυτός και η φράση του

έχει γίνει ανέκδοτο μεταξύ των Πασόκων.

◆ Και οι μεν Πασόκοι έχουν μια δικαιολογία με τον Καμίνη, αφού ήθελαν κάποιον για να χάσει χαλαρά από τον Κακλαμάνη, ο Σαμαράς, όμως, με την επιλογή Κικίλια δεν έχει

καμία δικαιολογία. Εκτός αν τα είχαν συμφωνήσει παρασκηνιακά με τον παλιό συγκάτοικό του από τα φοιτητικά χρόνια Γιωργάκη Παπανδρέου.

◆ «Σαν σήμερα το 1981 ξεκινήσαμε με τον θρίαμβο του Ανδρέα Παπανδρέου και του ΠΑΣΟΚ και φέραμε την αλλαγή. Ετσι και σήμερα πάμε για τη νίκη στην Αττική και την Αθήνα»!!! Το ξεστόμισε ο νέος γραμματέας του ΠΑΣΟΚ Μιχάλης (Κάλαχαν) Καρχιμάκης. Τι διάολο, ραϊκή με ξυλόπνευμα πίνει και λέει τέτοιες παπαριές; 'Η του τη βάρεσε κατακούτελα η χαρά για το πόστο του γραμματέα;

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Σε ό, τι αφορά τα υπόλοιπα ζητήματα -και θέλω να κλείσω με αυτό- τα οποία έχουν σχέση με τον Πρωθυπουργό και ανέφερε ο κ. Κεφαλογιάννης για τα χρήματα αν υπάρχουν ή δεν υπάρχουν κ.λπ., κύριε Κεφαλογιάννη, θέλω να σας πω ότι αυτό που είπε ο Πρωθυπουργός προεκλογικά αντικατόπτριζε την πραγματικότητα. Χρήματα υπάρχουν και υπάρχουν στην περιουσία του δημόσιου, που εμείς αρχίζουμε να αξιοποιούμε για το δημόσιο συμφέρον.

Δημήτριος Κουσελάς

■ ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΣΤΗΝ <<Κ>>

● Η Μ.Α. 50 ευρώ

ΕΙΠΑΝ... ΕΓΡΑΨΑΝ... ΕΙΠΑΝ...

Η Eurostat ανέβαλε μεν, με μια κατ' εξοχήν πολιτική απόφαση στήριξης της κυβέρνησης, την ανακοίνωση των αποτελεσμάτων της μακράς έρευνάς της για τα ελληνικά δημοσιονομικά στοιχεία, δίνοντας πολύτιμο χρόνο στην Αθήνα, αλλά μετά τις εκλογές του Νοεμβρίου εκφράζονται φόβοι, ότι θα προχωρήσει σε ανακοινώσεις που θα αποτελέσουν ψυχρολουσία.

www.sofokleous10.gr

Τους δύο λαούς συνδέουν

ισχυροί δεσμοί που ανάγονται στα βάθη της ιστορίας, αφού συγκαταλέγονται μεταξύ των αρχαιότερων πολιτισμών στον κόσμο και συνυπάρχουν επί αιώνες. Σήμερα οι δύο λαοί ανήκουν στην ίδια ευρωπαϊκή πολιτισμική οικογένεια και μοιράζονται κοινές πολιτιστικές αξίες. Η αλήθεια, όμως, είναι ότι υπήρξε ελλείμμα σε πολιτικό επίπεδο ως προς τον βαθμό ανάπτυξης της διακρατικής συνεργασίας, η οποία δεν βρίσκονταν σε αντιστοιχία με την πραγματική σχέ-

ση των δύο λαών.

Δ. Δρούτσας (Yedioth Aharonoth, Ισραήλ)

Θεωρούμε επιτακτική την ανάγκη συμμετοχής του ΣΕΒ και των άλλων φορέων της επιχειρηματικότητας και της αγοράς για την αλλαγή του κλίματος.

Μιχ. Χρυσοχοϊδης

«Δεν μπορεί να είμαστε η μοναδική χώρα στον κόσμο όπου οπότε προτείνεται μια μεταρρύθμιση, μια μειοψηφία θέλει να μπλοκάρει τα πάντα, κρατώντας όμηρο την οικονομία, τις επιχειρήσεις και την καθημερινή

ζωή των πολιτών», δήλωσε ο πρόεδρος Σαρκοζί για τις κινητοποιήσεις. Μειοψηφία; Κι όμως: οι δημοσκοπήσεις καταγράφουν ότι ως και το 71% των Γάλλων διαφωνεί με τη μεταρρύθμιση του Συνταξιοδοτικού. Και δεν διατάζει να το δείξει.

Το Βήμα

Πολλοί διαφωνούν με εξαγγελίες της τελευταίας στιγμής, όπως το βόηθημα στους συνταξιούχους. «Είναι σαν να δέρνεις τη γυναίκα σου επί ένα εξάμηνο και τη μέρα που είναι έτοιμη να σε πείσει στο δικαστήριο να της στέλνεις ανθοδέσμη», σχολία-

ζε δηκτικά κυβερνητικό στέλεχος.

Ελευθεροτυπία

Ο κ. Λοβέρδος ήταν ο πρώτος υπουργός που ήρθε σε επαφή με το πραγματικό πρόσωπο της τρόικας και αυτή η εμπειρία έχει αφήσει τα σημάδια της. Εν αναμονή του ελέγχου στα μέσα Νοεμβρίου, ο νέος υπουργός Υγείας έχει ζητήσει ήδη από τον κ. Σερβάς Ντερουζ να του διαθέσει έναν ειδικό σε θέματα οικονομίας της Υγείας ώστε να προετοιμάσει μαζί του τις αλλαγές που απαιτούνται στο σύστημα.

Το Βήμα

Αρχισε να κουνάει το μαντίλι

Όποια ανάλυση κι αν κάνουμε για τις εμφανίσεις του Παπανδρέου το τελευταίο δεκαήμερο, με αποκορύφωμα την περιβόητη διακαναλική συνέντευξη, όσες λεπτομέρειες κι αν συζητήσουμε, δεν πρέπει να χάσουμε από τον ορίζοντά μας το βασικό συμπέρασμα των τελευταίων εξελίξεων: ο Παπανδρέου άρχισε να μας κουνάει το μαντίλι του αποχαιρέτησιμου. Θυμίζει έντονα τον Καραμανλή των τελευταίων προεκλογικών μηνών του 2009 (το ύψος κηδείας τα λέει όλα). Το μόνο που απομένει να μάθουμε είναι ο χρόνος της φυγής, όμως αυτόν μάλλον δεν τον ξέρει και ο ίδιος.

Δεν υπάρχει αμφιβολία, ότι ο Σαμαράς κατάφερε να σύρει τον Παπανδρέου σε μια «εφ' όλης της ύλης» αντιπαράθεση στις τοπικές εκλογές. Το ΠΑΣΟΚικό επιτελείο στην αρχή δεν πήρε την υπόθεση στα σοβαρά, θεωρώντας ότι σ' αυτές τις εκλογές η ΝΔ αποκλείεται να επανακάμψει, ότι θα χρειαστεί καιρό ακόμα. Όταν, όμως, είδαν τα γκάλωπ και κατάλαβαν ότι κινδυνεύουν το βράδυ της 7ης Νοέμβρη να δουν το μεγαλύτερο μέρος του χάρτη μπλε, αποφάσισαν να αφήσουν τα περι «τοπικών εκλογών» και «Καλλικράτη» και να σηκώσουν –έστω και καθυστερημένα– το γάντι που από την αρχή τους είχε πετάξει ο Σαμαράς.

Δεν είναι όμως μόνο ο κίνδυνος εκλογικού στραπάτσου που οδήγησε τον Παπανδρέου σ' αυτές τις σπασμωδικές κινήσεις που προδίδουν πανικό. Αναλογίζεται αυτά που έρχονται μετά τις εκλογές και αυτό είναι που τον κάνει να συμπεριφέρεται όπως ο Καραμανλής του 2009. Το «εμπροσθοβαρές» (δικός τους ο χαρακτηρισμός) πρόγραμμα του Μνημονίου δεν βγαίνει με τίποτα. Δεν βγαίνει με τα δεδομένα που ήταν ως τώρα γνωστά, πόσο μάλλον με τα νέα δεδομένα για το ελλείμμα και το χρέος, που η ΕΕ τους έκανε τη χάρη και θα ανακοινώσει στις 15 Νοέμβρη. Το να πετάξει τον Παπακωνσταντίνου στα σκουπίδια δεν είναι λύση. Οχι μόνο γιατί ο Παπακωνσταντίνου είναι ταυτισμένος με τον Παπανδρέου, οπότε δύσκολα θα μπορούσε να του φορτώσει την ευθύνη, αλλά και γιατί τα μέτρα που θα πρέπει ν' ανακοινώσει θα είναι χειρότερα από τον σημερινό επιπέδου, οπότε δεν έχει σημασία ποιος θα κληθεί να τα διαχειριστεί ως υπουργός Οικονομικών.

Δεν είχε, λοιπόν, άλλη λύση ο Παπανδρέου από το να

βγει μπροστά ο ίδιος και να δώσει μια τελευταία μάχη οπισθοφυλακών, όπως έκανε ο Καραμανλής το 2009 με το προεκλογικό one man show του. Στόχος να παρατείνει όσο περισσότερο μπορεί την παραμονή του στην εξουσία, για να μπορέσει να ολοκληρώσει και το έργο της «οικογένειας».

Δεν υπάρχει, επίσης, αμφιβολία, ότι ο Παπανδρέου προσπαθεί να συσπειρώσει το κόμμα του. Για την ακρίβεια, προσπαθεί να συσπειρώσει τον ηγετικό πυρήνα, γιατί κόμμα δεν υπάρχει. Το κάνει, όμως, με το χειρότερο τρόπο, γιατί Ραγκούσης και σία, ο στενός παπανδρεϊκός πυρήνας, βλέποντας την ήττα να έρχεται, άρχισαν ήδη να υποδεικνύουν τους βενιζελικούς (οι οποίοι δεν υπάρχουν ως συγκροτημένη τάση εδώ και πολύ καιρό) ως εσωτερικό εχθρό που υπονομεύει την ηγεσία Παπανδρέου. Εί-

ναι πάρα πολλοί οι Πασόκοι που πιστεύουν ότι η διακαναλική και όσα ακολούθησαν είναι το Βατερλό του Γιωργάκη, του Ραγκούση, του Παπακωνσταντίνου και του Γερουλάνου, του «επιτελικού οργάνου» που επανασυστήθηκε μετά τον ανασχηματισμό για να... κερδίσει τις εκλογές. Ολοι αυτοί οι μαθητευόμενοι μάγοι πιστεύουν ότι είναι αυτοί που κέρδισαν τις εκλογές του 2009 και όχι ότι τους τις πρόσφερε στο πιάτο ο Καραμανλής. Το μόνο που καταφέρνουν τελικά είναι να αποσυσπειρώσουν και τον ίδιο τον ηγετικό πυρήνα του ΠΑΣΟΚ, βάζοντάς τον σε μια συζήτηση περί της ορθότητας ή μη της νέας τακτικής. Συζήτηση που θα έπρεπε να έχει γίνει εδώ και μήνες και η τακτική να είναι ζήτημα τελειωμένο και όχι να αλλάζει άρδην δυο βδομάδες πριν τις εκλογές.

Νομίζουν, λοιπόν, ότι με εκ-

βιασμούς πεζοδρομιακού τύπου μπορούν να γονατίσουν τον ελληνικό λαό και να τον κάνουν να μαζευτεί τρομαγμένος στη γωνιά του, ψηφίζοντας τους εκλεκτούς του πράσινου στρατόπεδου. «Μετά από μένα η καταστροφή», λέει σαν άλλος Λουδοβίκος ο Γιωργάκης. 'Η, επί το ελληνικότερον, «Καραμανλής ή τανκς». Τα διλήμματα, όμως, δεν πιάζουν πάντοτε. Αν το 1974 ο κόσμος φοβήθηκε την επάνοδο της χούντας, τι να φοβηθεί το 2010; Μήπως ότι θα επιστρέψει... η τρούικα και το Μνημόνιο;

Τελικά, θα πάει σε εκλογές ο Παπανδρέου ή μπλοφάρει; Ούτε αυτός ξέρει. Το ότι εκβιάζει μπλοφάροντας είναι γεγονός. Ταυτόχρονα, όμως, αυτός ο εκβιασμός αποκαλύπτει την απελπισία του. Δεν μπορείς να λες ότι είσαι δυνατός, ότι παίρνεις συνεχώς μηνύματα πως ο λαός σε στηρίζει και ξαφνικά, ένα χρόνο μετά τις εκλογές που τις κέρδισες με άνετη πλειοψηφία, να πετάς εκβιαστικά το χαρτί νέων εκλογών. Τι θα κάνει, όμως, αν η μπλόφα του δεν πιάσει; Εντάξει, σε κοινοβουλευτικό επίπεδο μπορεί να το καλύψει. Δεν θα είναι η πρώτη φορά που ένας αστός πολιτικός κάνει κωλοτούμπες. Αν βγει, όμως, ο κόσμος στο δρόμο, εξοργισμένος με τα νέα, ακόμη σκληρότερα μέτρα που θα προστεθούν στα ήδη αβάσταχτα, τι θα κάνει ο Παπανδρέου; Θα αναζητήσουν διέξοδο μέσω εκλογών. Θα είναι η μοναδική διέξοδος για το σύστημα, που θα τη δεχτεί αναγκαστικά και η τρούικα, γιατί σε συνθήκες πολιτικής κρίσης καμιά κυβέρνηση «εθνικής ενότητας» δε θα μπορέσει να σταθεί. Αν πάνε σε κυβερνήσεις συνεργασίας, θα ρισκάρουν το βάθεμα της πολιτικής κρίσης, με το γκρέμισμα της μιας κυβέρνησης μετά την άλλη, όπως έγινε στην Αργεντινή. Μόνο με εκλογές θα έχουν μια ελπίδα να εκτονώσουν την οργή του κόσμου. Κι αν είναι να κάνουν κυβέρνηση συνεργασίας, θα την κάνουν μετά τις εκλογές, ανάλογα με το νέο πολιτικό χάρτη που θα προκύψει.

Πέρα, όμως, από τα σενάρια, αν δείχνει κάτι η εκλογολογία που ενέσχυε ξαφνικά, αυτό είναι πως οι εκλογές στον καπιταλισμό χρησιμοποιούνται σαν εργαλείο χειραγώγησης, για να εξασφαλίσουν τη διαίωση της κυρίαρχης πολιτικής. Μιλούν για εκλογές, με σκοπό να βάλουν τους εργαζόμενους στη γωνία και να συνεχίσουν τη βάρβαρη πολιτική του Μνημονίου (ή μάλλον των Μνημονίων).

■ Ακροβάτες οι τρούικανοί

Σε πολιτικούς ακροβατισμούς είναι αναγκασμένοι να επιδίδονται οι τρούικανοί, καθώς από τη μια δεν πρέπει να χυλάσουν την προεκλογική εικόνα που προσπαθεί να φιλοτεχνήσει η κυβέρνηση Παπανδρέου και από την άλλη πρέπει να κρατούν κι ένα επίπεδο και να μην αφήνουν την προεκλογική δημαγωγία της κυβέρνησης να καλλιεργήσει τόσες πολλές φρούδες ελπίδες. Γιατί φοβούνται ότι μετεκλογικά θα ζητηθεί ο λογαριασμός.

Μετά τον Ολι Ρεν, λοιπόν, που θεώρησε δεδομένη τη λήψη πρόσθετων μέτρων προκειμένου να καλυφθεί η «μαύρη τρούικα» από την αναθεώρηση του ελλείμματος, ο Σερβάν Ντερούζ (εκπρόσωπος της Κομισιόν στην τρούικα), σε συνέντευξη του στη Real News, επανέλαβε το ίδιο με πιο κατηγορηματικό τρόπο. «Ο στόχος για το 2011 πρέπει να διατηρηθεί», είπε ο Ντερούζ, για να συμπληρώσει: «Η επίτευξή του, όμως, μπορεί να απαιτήσει **επιπρόσθετες διορθωτικές δράσεις, είτε από την πλευρά των δαπανών είτε από την πλευρά των εσόδων**».

Σε σχέση με την αναθεώρηση του ελλείμματος ο Ντερούζ ήταν κατηγορηματικός: «Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι η αναθεώρηση των στοιχείων του 2009 θα έχει επιπτώσεις το 2010 και το 2011, οι οποίες θα συζητηθούν με την ελληνική κυβέρνηση όταν οριστικοποιηθούν τα στοιχεία». Διέψευσε, δηλαδή, πλήρως τον Παπακωνσταντίνου και τον Σαχινίδη, που διαβεβαίωνουν ότι δεν τρέχει τίποτα.

Οι τρούικανοί έκαναν τη χάρη στην κυβέρνηση (αυτό αποτελεί παράδοση και γίνεται για όλες τις κυβερνήσεις που βρίσκονται σε προεκλογική περίοδο) να αναβάλλουν για μετά τις εκλογές την ανακοίνωση της αναθεώρησης του ελλείμματος (η αναβολή έγινε μόνο για την Ελλάδα), όμως δεν είναι διατεθειμένοι να εξαφανιστούν εντελώς από το προσκήνιο. Δεν κάνουν μεν θόρυβο, αλλά τις μπηχτές τους τις ρίχνουν.

■ Προεκλογική δημαγωγία στο βρόντο

Ο Παπανδρέου στους συνταξιούχους, ο Σκανδαλίδης στους αγρότες, ο Χρυσοχοϊδης στους λεγόμενους μικρομεσαίους. Πήρε τον Ρόβλια και τον Ξυνίδη και πήγαν να στήσουν μια μίνι προεκλογική φιάτσα στα γραφεία της ΓΣΕΒΕΕ, η πλειοψηφία της οποίας πρόσκειται στο κυβερνών κόμμα. Τι τους έταξε; Τα ίδια που επαναλαμβάνει σχεδόν κάθε μέρα, φλομώνοντας το ηλεκτρονικό μας ταχυδρομείο με δελτία Τύπου και φωτογραφίες (υποχρεωτικά δυο φωτογραφίες κάθε φορά, είναι ο μόνος υπουργός που το κάνει με τέτοια συχνότητα). Το πρόγραμμα «εξοικονομήσ' αμά» για τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις, το νομοσχέδιο για την αδειοδότηση των επιχειρήσεων, το ΕΣΠΑ και διάφορα προγράμματα.

Όμως, με πορδές δεν βόσκονται αυγά. Κάποια λαμόγια μπορεί να κονομήσουν, αλλά οι «μικροί» από τους «μικρομεσαίους» ήδη καταστρέφονται, καθώς η βαθιά «ύφεση» τους έχει απογυμνώσει εντελώς από δουλειές. Η Πλατεία των «μικρομεσαίων» αποτελείται από εργαζόμενους. Πολλοί εργάζονται σαν φασονατζήδες των μεγάλων καπιταλιστικών επιχειρήσεων. Ούτε από τη μια ούτε από την άλλη κατεύθυνση βλέπουν φως και γι' αυτό είναι εξαιρετικά δύσκολο να πιάσει αυτού του τύπου (μαυρογολούρικη) η προεκλογική προπαγάνδα.

■ Τηλεοπτικές γλάστρες

Τον «σκότωσαν» πάλι τον Παπανδρέου οι μαγαλοδημοσιογράφοι των καναλιών που πήραν μέρος στη διακαναλική συνέντευξή του. Οπως τον είχαν «σκοτώσει» και στη ΔΕΘ. Άνδρες και γυναίκες φόρεσαν τα καλά τους και έπαιξαν ευπειθέστατοι το ρόλο της τηλεοπτικής γλάστρας, όπως ακριβώς τον είχε σχεδιάσει ο σκηνοθέτης του μεγάρου Μαξίμου. Δεν τήρησαν ούτε τα ελάχιστα προσχήματα. Δέχτηκαν να πάρουν μέρος σε μια συνέντευξη με συντονιστή τον κυβερνητικό εκπρόσωπο. Δέχτηκαν να κάνουν ερωτήσεις και ο «συνεντευξιαζόμενος» να απαντά ό,τι ήθελε, για όση ώρα ήθελε.

Οι κύριοι και οι κυρίες που μοστράρουν κάθε βράδυ τις φράσεις τους στο γυαλί είναι καλοπληρωμένοι υπάλληλοι των αφεντικών τους. Και τ' αφεντικά τους τούτη την περίοδο παίζουν «με χίλια» Παπανδρέου και κυβέρνηση ΠΑΣΟΚ. Οχι δωρεάν, βέβαια. Από τότε που ανέλαβε ως ειδικών αποστολών αναπληρωτής υπουργός ο Χυτήρης, έχει ξεκινήσει ένα παρασκηνιακό παζάρι με τους καναλάρχες. Κάποιοι απ' αυτούς έφτασαν και μέχρι το γραφείο του Παπανδρέου, όπως έχει γραφτεί. Σ' αυτό το παρασκηνιακό παζάρι, όπου οι συνομιλητές μιλούν τη γλώσσα της πιάτσας, κλείνονται οι δουλειές: σου δίνω, μου δίνεις. Οι μαγαλοδημοσιογράφοι απλά διεκπεραιώνουν αυτά που έχουν συμφωνήσει τ' αφεντικά.

Ηθύελλα που προκάλεσε η δημοσιοποίηση μέσω των μεγαλύτερων ΜΜΕ του πλανήτη των 400.000 περίπου εμπιστευτικών εγγράφων του αμερικάνικου στρατού από τον ιστότοπο Wikileaks στις 22 Οκτωβρίου, που καλύπτουν την περίοδο από το 2004 μέχρι τις αρχές του 2010, δε λείει να κοπάσει. Παρόλο που όσα αποκαλύπτουν δεν είναι κεραυνός εν αιθρία. Ήταν γνωστά από διάφορα δημοσιεύματα, που συνήθως διαψεύδονταν ή αγνοούνταν από τις δυνάμεις κατοχής. Η σημασία των ντοκουμέντων που έφερε στο φως της δημοσιότητας η Wikileaks έγκειται στο ότι επιβεβαιώνουν με λεπτομέρειες και συγκεκριμένα στοιχεία τις φρικαλεότητες που έχουν διαπράξει οι δυνάμεις και οι αρχές κατοχής στο Ιράκ.

Από τα εμπιστευτικά έγγραφα που δημοσιοποίησε η Wikileaks, προκύπτουν, μεταξύ άλλων, τα εξής ενδιαφέροντα σημεία:

Βασανιστήρια

Ήταν γνωστό ότι εκατοντάδες κρατούμενοι, στην πλειοψηφία Σουνίτες, είχαν υποβληθεί σε φρικτά βασανιστήρια, κάποιοι μέχρι θανάτου, στις ιρακινές φυλακές από ιρακινούς δήμιους και ότι οι Αμερικάνοι αγνοούσαν σκόπιμα και συστηματικά τις αναφορές για βασανιστήρια. Αυτό που δεν ήταν γνωστό και αποκαλύπτεται από τα ντοκουμέντα της Wikileaks είναι ότι ήταν επίσημη πολιτική των δυνάμεων κατοχής να μην ερευνούν τις αναφορές αυτές, με βάση μια μυστική διαταγή με τον κωδικό «Frago 242».

Σε εκατοντάδες ντοκουμέντα αναφέρονται βασανισμοί με ξυλοδαρμούς, μαστιγώματα, καψίματα, ηλεκτροσόκ και σεξουαλική κακοποίηση και τα όργανα που χρησιμοποιούνται συνήθως είναι ηλεκτρικά καλώδια, μεταλλικές βέργες και ξύλινα κοντάρια. Επίσης ότι οι Αμερικάνοι απειλούσαν κρατούμενους που ανέκριναν ότι θα τους παραδώσουν στα χέρια ιρακινών δήμιων προκειμένου να τους αποσπάσουν ομολογίες. Αναφέρεται ακόμη ότι, λόγω έλλειψης χώρου, κρατούμενοι στοιβάζονταν σε πρόχειρες φυλακές. Το Νοέμβριο του 2005, αμερικάνοι στρατιώτες βρήκαν 173 κρατούμενους με καψίματα από τσιγάρα, πληγές και σπασμένα οστά στοιβαγμένους σε ένα αστυνομικό κέντρο κράτησης κοντά στη Βαγδάτη. «Πολλοί κρατούμενοι βλήχουν (αναφέρει το σχετικό έγγραφο).... Περίπου 95 κρατούνται σε ένα δωμάτιο και κάθονται σταυροπόδι με δεμένα μάτια, όλοι κοιτάζοντας προς την ίδια κατεύθυνση. Οπως έφτε ένας κρατούμενος, 12 κρατούμενοι έχουν πεθάνει από ασθένειες τις τελευταίες βδομάδες».

Απώλειες

Από τα ντοκουμέντα αποδεικνύεται ότι ο αμερικάνικος στρατός όχι μόνο κατέγραφε τις απώλειες ιρακινών πολιτών, παρά τις δηλώσεις ανώτατων αμερικάνων αξιωματούχων για το αντίθετο, αλλά ότι ο πραγματικός αριθμός των θυμάτων είναι πολύ μεγαλύτερος. Συγκεκριμένα, από την αμερικάνικη εισβολή το 2003 μέχρι το τέλος του 2009 είχαν καταγραφεί τουλάχιστον

■ Ντοκουμέντα της Wikileaks

Επιβεβαιώνονται οι φρικαλεότητες των δυνάμεων κατοχής στο Ιράκ

109.032 θάνατοι Ιρακινών, από τους οποίους 66.081 ήταν άμαχοι. Ομως η ανεξάρτητη βρετανική ιστοσελίδα Iraq Body Count ανακοίνωσε ότι η ανάλυση ενός δείγματος 860 εγγράφων οδηγεί στο συμπέρασμα ότι στον αριθμό αυτό πρέπει να προστεθούν τουλάχιστον 15.000 επιπλέον θάνατοι αμάχων συν 1.200 στη μεγάλη μάχη της Φαλούτζα το 2004, που είχαν καταγραφεί από την Iraq Body Count, όχι όμως από τον αμερικάνικο στρατό.

700 νεκροί σε σημεία ελέγχου

Αποδεικνύεται ότι περίπου 700 άνθρωποι σκοτώθηκαν και 2.000 τραυματίστηκαν σε περισσότερα από 14.000 περιστατικά βίας, που συνέβηκαν όταν τα θύματα πλησίον σε σημεία ελέγχου του αμερικάνικου στρατού τα τελευταία έξι χρόνια. Αναφέρονται τουλάχιστον πέντε περιπτώσεις με θύματα έγκυες γυναίκες. Μια απ' αυτές είναι η 35χρονη Nabihah Jassin που σκοτώθηκε μαζί με την ξαδελφή της που τη συνόδευε, όταν το αυτοκίνητο που οδηγούσε ο αδελφός της για να την πάει στο μαιευτήριο να γεννήσει γαζώθηκε από σφαίρες καθώς πλησίαζε με ταχύτητα σε ένα αμερικάνικο στρατιωτικό φυλάκιο, που είχε στηθεί πρόσφατα και δεν το γνώριζαν. Ανάμεσα στους νεκρούς είναι επίσης ολόκληρες οικογένειες, κωφοί, τυφλοί και διανοητικά ανάπηροι, που δεν μπορούσαν να ακούσουν, να δουν ή να αντιληφθούν τις προειδοποιήσεις των αμερικάνων στρατιωτών, καθώς και τουλάχιστον 30 παιδιά.

Τα αποσπάσματα θανάτου

Μέσα από τα ντοκουμέντα διαφαίνεται η στενή σχέση του ιρακι-

νού πρωθυπουργού Νούρι αλ-Μαλίκι με τα αποσπάσματα θανάτου του υπουργείου Εσωτερικών, με τη συναίνεση ή τουλάχιστον με την ανοχή των Αμερικάνων, αλλά και η σχέση των Αμερικάνων μ' αυτά. Και κατά συνέπεια, η ευθύνη που έχουν και η ανάμειξή τους στο εμφύλιο μακελειό.

Ιδού ένα χαρακτηριστικό απόσπασμα από σχετικό σχόλιο του βρετανικού «Independent» (23/10/10):

«Από το καλοκαίρι του 2004 το Ιράκ σύρθηκε σε ένα σχεταριστικό εμφύλιο πόλεμο μεγάλης αγριότητας καθώς η Αλ-Κάιντα εξαπέλυσε επιθέσεις εναντίον των Σιιτών που προοδευτικά υπερίσχυαν στην κυβέρνηση. Από τα τέλη του 2004, στρατεύματα του υπουργείου Εσωτερικών που εκπαιδεύτηκαν από τους Αμερικάνους συμμετείχαν σε βάρβαρες επιδρομές σε σουνιτικές ή θεωρούμενες μπαθικές περιοχές. Άνθρωποι διαπρεπείς επί των ημερών του καθεστώτος του Σαντάμ Χουσεΐν συλλαμβάνονταν και εξαφανίζονταν για λίγες μέρες και τελικά τα πτώματά τους ανακαλύπτονταν, με έντονα τα σημάδια των βασανιστηρίων, πεταμένα στην άκρη των δρόμων.

Ιρακίνοί ηγέτες ψιθύριζαν ότι οι Αμερικάνοι είχαν εμπλακεί στην εκπαίδευση αυτών που στην πραγματικότητα ήταν αποσπάσματα θανάτου με επίσημη αμφίσηση. Λεγόταν ότι η αμερικάνικη δράση είχε πρότυπο τις μεθόδους ενάντια στην εξέγερση που εφαρμόστηκαν στο Ελ Σαλβαντόρ από τις εκπαιδευμένες από τους Αμερικάνους κυβερνητικές δυνάμεις.

Δεν ήταν μυστικό ότι ο βασανισμός κρατουμένων είχε γίνει ο κανόνας στις ιρακινές φυλακές, που από το 2004 είχαν περάσει υπό τον έλεγχο των ιρακινών δυνάμεων

Ασφάλειας. Άντρες που ήταν εμφανώς θύματα βασανισμού στήνονταν συχνά μπροστά στην τηλεόραση και ομολογούσαν φόνους, βασανιστήρια και σεξουαλική κακοποίηση. Ομως μετά από κάποιο χρονικό διάστημα, γινόταν γνωστό ότι πολλοί απ' αυτούς που υποτίθεται ότι είχαν δολοφονηθεί ήταν ζωντανοί.

Εκείνη την περίοδο, η σουνιτική κοινότητα τρομοκρατούνταν με μαζικές εκκαθαρίσεις από τις αμερικάνικες δυνάμεις, που μερικές φορές συνοδεύονταν από ιρακινές κυβερνητικές μονάδες, κατά τις οποίες όλοι οι νέοι άντρες στρατευσίμης ηλικίας συλλαμβάνονταν. Συχνά κάποιοι γερνότεροι έσπευδαν να ζητήσουν από τους Αμερικάνους να μην παραδώσουν τους συλληφθέντες στον ιρακινό στρατό ή την αστυνομία, που πιθανότατα θα τους βασάνιζαν ή θα τους σκότωναν. Το ηλεκτρικό τρυπάνι ήταν το αγαπημένο τους εργαλείο βασανισμού. Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι ο αμερικάνικος στρατός γνώριζε για όλα αυτά.

Από το τέλος του 2007, ο πόλεμος άρχισε να αλλάζει, καθώς οι Αμερικάνοι άρχισαν να εμφανίζονται ως υπερασπιστές της σουνιτικής κοινότητας. Οι επιθέσεις του αμερικάνικου στρατού ενάντια στην Αλ-Κάιντα και στη σιιτική πολιτοφυλακή «Στρατό του Μεχντί» συνοδεύονταν από ένα μεγάλο αριθμό δολοφονιών. Θα ήταν πολύ ενδιαφέρον να μάθουμε περισσότερες λεπτομέρειες σε ποιο βαθμό ο αμερικάνικος στρατός είχε αναμειχθεί σ' αυτές τις δολοφονίες, ιδιαίτερα ενάντια στους οπαδούς του εθνικιστή κληρικού Μουκτάντα αλ-Σαντρ».

Χαρακτηριστικό της σχέσης των αποσπασμάτων θανάτου με τον ιρακινό πρωθυπουργό είναι το περιστατικό από τα ντοκουμέντα της Wikileaks που αναφέρεται, μεταξύ άλλων, σε σχετικό ρεπορτάζ του Αλ-Τζαζίρα (24/10/10):

«Τον Οκτώβριο του 2006 έγινε γνωστό ότι μια μονάδα του ιρακινού στρατού λήστεψε ανθρώπους στις σουνιτικές γειτονίες της δυτικής Βαγδάτης. Όταν η μονάδα συνελήφθη από αμερικάνους στρατιώτες στις 11 Οκτωβρίου δήλωσε ότι λειτουργεί υπό την εξουσία του ιρακινού πρωθυπουργού Νούρι αλ-Μαλίκι...

Η μονάδα φαίνεται να είναι ένα είδος «απόσπασμα συλλήψεων», που λειτουργεί υπό τις διαταγές του Αλ-Μαλίκι. Ένας αξιωματούχος από το υπουργείο Άμυνας εμφανίστηκε λίγες ώρες αργότερα και ζήτησε από τους Αμερικάνους να απελευθερώ-

σουν τους συλληφθέντες, λέγοντας ότι η αποστολή τους κατευθύνονταν από τον πρωθυπουργό Μαλίκι».

«Οι συχνές επιχειρήσεις καταστολής των αντιπάλων του – προσθέτει το ρεπορτάζ του Αλ-Τζαζίρα – εξηγεί γιατί ο Μαλίκι ήταν στόχος τόσων πολλών και συχνά βίαιων σχεδίων. Δεκάδες αναφορές περιγράφουν απόπειρες δολοφονίας του και άλλες σχέδια που είχαν στόχο να τον τρομοκρατήσουν για να αλλάξει την πολιτική του».

Αντιδράσεις

Το Πεντάγωνο, αφού επιχείρησε να αποτρέψει τη δημοσιοποίηση των ντοκουμέντων και να υποβοηθήσει την υπόθεση με δηλώσεις ότι αυτά που θα αποκαλυφθούν είναι λίγο – πολύ γνωστά, μετά τη δημοσίευσή τους στις 22 Οκτωβρίου, κατηγόρησε τη Wikileaks ότι υποκινεί τον κόσμο να καταπατήσει το νόμο, οργανώνοντας διαρροές και δίδοντας σε αντιπάλους των ΗΠΑ μυστικές πληροφορίες, και ότι θέτει σε κίνδυνο τις ζωές των Αμερικάνων, των συμμάχων τους και των συνεργατών τους. Σημειώτεον ότι το Πεντάγωνο δεν έχει ποτέ παραδεχθεί την αυθεντικότητα των εγγράφων που διαρρέουν, αλλά και ποτέ δεν έχει διαμείψει τις αποκαλύψεις. Το ίδιο έκανε και τον περασμένο Ιούλιο που η Wikileaks είχε δώσει στη δημοσιότητα 70.000 εμπιστευτικά έγγραφα από το πόλεμο στο Αφγανιστάν.

Και ενώ για εκατομμύρια Ιρακινούς οι αποκαλύψεις της Wikileaks δεν αποτελούν είδηση, ο εκτελών ακόμη χρέη πρωθυπουργού Νούρι αλ-Μαλίκι, λόγω αδυναμίας σχηματισμού κυβέρνησης 7 μήνες μετά τις εκλογές, χαρακτήρισε ακατάλληλη τη χρονική συγκυρία δημοσίευσης των ντοκουμέντων, θεωρώντας ότι υπονομεύει την προσπάθειά του να ξανακερδίσει την πρωθυπουργία. Παράλληλα, υπόσχεται έρευνες και τιμωρίες των ενόχων σε μια προσπάθεια να υποβαθμίσει και να διασκεδάσει τις εντυπώσεις για προαποδοθεί τις ευθύνες για τις μαζικές δολοφονίες Σουνιτών από πιστά στον ίδιο «αποσπάσματα θανάτου» ή τους μέχρι θανάτου βασανισμούς τους στις φυλακές την περίοδο που ο ίδιος βρισκόταν στην εξουσία και οι αμερικάνοι σύμμαχοί του έκαναν τα στραβά μάτια.

Όσο για την προτροπή του Μάνφρεντ Νόβακ, επικεφαλής ερευνητή του ΟΗΕ για θέματα βασανιστηρίων, προς την αμερικάνικη και την βρετανική κυβέρνηση να ξεκινήσουν έρευνες ώστε να εξακριβωθεί αν μέσω των εγγράφων τεκμηριώνονται παραβάσεις της Σύμβασης Εναντίον των Βασανιστηρίων του ΟΗΕ, αλλά και για την απαίτηση της Διεθνούς Αμνηστίας και του «Human Rights Watch» να γίνουν έρευνες και να αποδοθούν ευθύνες, καθώς και για την απόφαση του Συμβουλίου των χωρών του Κόλπου να ζητήσουν από τις ΗΠΑ να διεξάγουν έρευνα για διάπραξη εγκλημάτων κατά της ανθρωπότητας είναι βέβαιο ότι θα μείνουν στο συρτάρι. Άλλωστε, το Πεντάγωνο αρνείται μέχρι στιγμής να διεξάγει επιπλέον έρευνες. Ποιος μπορεί να το πιέσει να κάνει το αντίθετο;

Απάτη ο φορολογικός έλεγχος στο κεφάλαιο

Οι ελβετικές τράπεζες αποτελούσαν ανέκαθεν «φορολογικούς παράδεισους» για το χρηματιστικό κεφάλαιο. Από τα 7 τρισ. δολάρια που πιστεύεται ότι έχουν τοποθετηθεί σε «φορολογικούς παράδεισους», το ένα τρίτο εκτιμάται ότι βρίσκεται στην Ελβετία. Τώρα όμως τα πράγματα φαίνεται να αλλάζουν! Οι τράπεζες μοιάζουν να συμμορφώνονται με τις επιταγές των κυβερνήσεων που ζητούν να αντλήσουν έσοδα από την φορολογία των μεγαλοκαταθετών. Ο λόγος για την «ιστορική συμφωνία» που επιτεύχθηκε την περασμένη Δευτέρα μεταξύ των υπουργών Οικονομικών της Ελβετίας και της Βρετανίας για την επιβολή φόρου στις βρετανικές καταθέσεις στις ελβετικές τράπεζες.

Μέχρι στιγμής το ύψος του φόρου δεν έχει γίνει γνωστό καθώς οι διαπραγματεύσεις συνεχίζονται, αλλά οι οικονομικές φυλάδες πανηγυρίζουν για τη «νέα εποχή» που έρχεται! Μήπως κάτι νέο γεννιέται στο παγκόσμιο τραπεζικό σύστημα; Μήπως τα κράτη θα βάλουν επιτελους χαλιναί στους αδιάστατους καπιταλιστές που τα θέλουν όλα δικά τους (και κονομημένοι, και αφορολόγητοι); Μην είστε και τόσο αισιόδοξοι γι' αυτό. Γιατί πέρα από την ανάγκη των κρατών να βάλουν χέρι στα δισεκατομμύρια που αναπαύονται στα θησαυροφυλάκια των τραπεζών (όχι να άρουν το «ιερό δικαίωμα» της μέγιστης κερδοφορίας των καπιταλιστών, αλλά να πάρουν μερικά ψίχουλα για να μπαλώσουν τα ξεχαρβαλωμένα δημόσια οικονομικά) υπάρχει και ένα αδράτο αλλά αδιαπέραστο όριο που βάζει ο ίδιος ο καπιταλισμός.

Είναι φυσικό σε μία περίοδο διόγκωσης των κρατικών χρεών (όχι μόνο στην... Ελλάδα), αλλά και στη Βρετανία και τις ΗΠΑ σημειώνεται αυτό, για άλλους φυσικά λόγους, οι κυβερνήσεις να εξαναγκάζονται να αντλήσουν κάποια ποσά από

τους καπιταλιστές. Αυτό γίνεται κυρίως για προπαγανδιστικούς λόγους και λιγότερο για οικονομικούς, αφού ταυτόχρονα οι ίδιες κυβερνήσεις επιδίδονται σε ένα σαφώς λιηλασίας των εισοδημάτων των εργαζομένων. Παράδειγμα η Βρετανία που την προηγούμενη βδομάδα η κυβέρνησή της ανακοίνωσε το μεγαλύτερο πρόγραμμα λιτότητας από την εποχή του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, με μαζικές απολύσεις δημοσίων υπαλλήλων τα επόμενα χρόνια (όπως γράψαμε στο προηγούμενο φύλλο της «Κ»). Είναι τυχαίο που λίγες μέρες μετά έρχεται η συμφωνία για «φορολόγηση» των καταθέσεων στην Ελβετία; Μάλλον όχι.

Το πιθανότερο όμως είναι να πέσουν στα μαλακά οι φοροφυγάδες με τις καταθεσάρες στις ελβετικές τράπεζες, με την επιβολή ενός φόρου πολύ μικρότερου από αυτόν που θα πλήρωναν στη χώρα τους και όλα θα λήξουν καλώς. Θα παραμείνουν αλώβητοι δίνοντας μερικά ψίχουλα για... την τιμή των όπλων. Οι ελβετικές τράπεζες ήδη πανηγυρίζουν που δεν εξαναγκάστηκαν να άρουν το τραπεζικό απόρρητο και δεν θα είναι υποχρεωμένες να δίνουν στοιχεία για τους καταθέτες τους στις φοροεισπρακτικές αρχές της Βρετανίας, κάθε φορά που θα τους ζητούνται. Αν το έκαναν αυτό, θα έχαναν πελατεία αφού... υπάρχουν κι άλλοι πορτοκαλιές που κάνουν πορτοκαλία.

Πέρα, όμως, από το βρετανικό παράδειγμα, υπάρχει και το αντίστοιχο αμερικάνικο. Το Φλεβάρη του 2009, η μεγαλύτερη ελβετική τράπεζα, η UBS, συμφώνησε να πληρώσει 780 εκατομμύρια δολάρια πρόστιμο στο αμερικάνικο δημόσιο για τις πλάτες που παρείχε σε 17.000 πελάτες της με καταθέσεις 20 δισ. δολαρίων, προκειμένου να αποκρύψουν τα εισοδήματά τους από την αμερικάνικη εφορία (την Internal Revenue Service). Για να

έχετε μια εικόνα των παρανομιών που έγιναν από τα στελέχη της μεγαλύτερης ελβετικής τράπεζας, διαβάστε κι αυτό: Σύμφωνα με το πρακτορείο Reuters (19/8/2009), ένας πρώην τραπεζίτης της UBS παραδέχτηκε ότι έμπασε λαθραία στις ΗΠΑ τα διαμάντια ενός καταθέτη της τράπεζας μέσα σε ένα σωληνάριο οδοντόπαστας! Η τράπεζα αναγκάστηκε, επίσης, να δώσει τα ονόματα 250 καταθετών που αντιμετώπιζαν διώξεις για φοροδιαφυγή. Εξι μήνες μετά, τον Αύγουστο του 2009, η UBS συμφώνησε να δώσει τα ονόματα 4.450 καταθετών της που ήταν ύποπτοι για φοροδιαφυγή στις ΗΠΑ, αφού η αμερικάνικη εφορία και το υπουργείο Δικαιοσύνης των ΗΠΑ απείλησαν ότι θα ασκήσουν μήνυση για να ζητήσουν την αποκάλυψη στοιχείων για 52.000 καταθέτες! Φυσικά δεν το έκαναν (γιατί άραγε;). Αρκέστηκαν στα στοιχεία που έδωσε σταδιακά η UBS και την προηγούμενη Παρασκευή οι αμερικάνικες αρχές απέσυραν όλες τις νομικές διώξεις ενάντια στην UBS, υποστηρίζοντας ότι συμμορφώθηκε με τις υποδείξεις τους και η αμερικάνικη εφορία θα αποσύρει και επίσημα τη μήνυσή της, με την παράδοση των στοιχείων και των υπόλοιπων λογαριασμών από τους 4.450 από την UBS στις 15 Νοέμβρη. Στο μεσοδιάστημα, οι μεγαλοκαταθέτες είχαν όλο τον καιρό να... αναδιατάξουν τις καταθέσεις τους σε άλλους φορολογικούς παράδεισους. Ξέρετε πόσοι από τους 4.450 μεγαλοκαταθέτες που ήταν ύποπτοι για φοροδιαφυγή καταδικάστηκαν; Μόλις δέκα!!! Ενώ γύρω στους 15.000 Αμερικάνοι με τραπεζικούς λογαριασμούς οφσώρ, που δήλωσαν εθελοντικά τις καταθέσεις τους, έπεσαν στα μαλακά, σύμφωνα με το πρόγραμμα αμνηστίας της αμερικάνικης εφορίας. Κι ύστερα μιλάνε για... φορολογική δικαιοσύνη!

Η διαβόητη ισραηλινή Μοσάντ βρίσκεται πίσω από την έκρηξη που σημειώθηκε σε μια στρατιωτική βάση του Ιράν στις 12 Οκτωβρίου και προκάλεσε το θάνατο 18 και τον τραυματισμό 14 Επαναστατικών Φρουρών. Στρατολόγησε ιρανούς πράκτορες, που κατάφεραν να διεισδύσουν στο χώρο αποθήκευσης πυρομαχικών στη μυστική βάση Ιμάμ Αλί, που βρίσκεται στο δυτικό Ιράν, κοντά στην πόλη Κοραμαμπάντ, 500 χλμ. νοτιοδυτικά της Τεχεράνης. Στον ίδιο χώρο ήταν αποθηκευμένοι οι πύραυλοι μεσαίου βεληνεκού Shehab-3, που μπορούν να πλήξουν το Ισραήλ σε περίπτωση πολέμου. Η έκρηξη προκλήθηκε από φωτιά που έφτασε στο χώρο αποθήκευσης των πυρομαχικών.

Η είδηση μεταδόθηκε από την ισραηλινή ιστοσελίδα Eynan Merkazi, τη γαλλική εφημερίδα «Le Figaro» και την ισραηλινή εφημερίδα «Jerusalem Post» στις 25 Οκτωβρίου. Δύο μέρες νωρίτερα, δόθηκαν για

Ιδού οι τρομοκράτες!

πρώτη φορά στη δημοσιότητα από το Κανάλι 2 της ισραηλινής τηλεόρασης φωτογραφίες του πυρηνικού αντιδραστήρα του Ισραήλ στη Γαλιλαία. Ο παρουσιαστής της εκπομπής Ρόνι Ντάνιελ είπε, μεταξύ άλλων, ότι ο αντιδραστήρας χρησιμοποιείται και για πολιτικούς και για στρατιωτικούς σκοπούς, ενώ ένα μέλος του προσωπικού στον αντιδραστήρα δήλωσε ότι ο ρόλος τους αντιδραστήρα είναι να παρακολουθεί τις υπόγειες πυρηνικές δοκιμές και δραστηριότητες σ' όλο τον κόσμο.

Υπενθυμίζουμε ότι τη δεκαετία του '80 ο Μορντεχάι Βανούου έδωσε για πρώτη φορά στο βρετανικό τύπο φωτογραφίες και πληροφορίες για το πυρηνικό πρόγραμμα του Ισραήλ και το πλήρωσε πολύ ακριβά με πολυχρονη φυλάκιση και απομόνωση. Τον περασμένο Αύγουστο συμπλήρωσε τρεις ακόμη μήνες φυλάκισης,

γιατί παραβίασε τους όρους απελευθέρωσής του, που, εκτός των άλλων του απαγορεύουν να έρχεται σε επαφή και να συνομιλεί με ξένους.

Αυτοί που πρωτοστατούν στην εκστρατεία των ΗΠΑ ενάντια στο πυρηνικό πρόγραμμα του Ιράν και καλούν κάθε λόγο

το γεράκιο του Πενταγώνου να βομβαρδίσουν τις πυρηνικές του εγκαταστάσεις, γιατί αποτελεί «απειλή για την ειρήνη σε όλη την περιοχή», κάνουν επιδείξει του πυρηνικού τους οπλοστασίου, παραβιάζουν την εδαφική κυριαρχία μιας άλλης χώρας, οργανώνουν σαμποτάζ στο έδαφός της και σκοτώνουν ανθρώπους. Ατιμωρίτη, όπως πάντα φυσικά!

Στυμμένη λεμονόκουπα

Εκατό χρόνια είχε να ξεσπάσει επιδημία χολέρας στην Αϊτή, σύμφωνα με τον εκπρόσωπο του ΟΗΕ, Imogen Wall. Κι όμως ξέσπασε, με αποτέλεσμα να πεθάνουν 284 άτομα μέχρι στιγμής και άλλοι 3.769 άνθρωποι να νοσήσουν.

Όποιος παρακολουθεί έστω και ελάχιστα την κατάσταση όλων αυτών τους μήνες, μετά τον καταστροφικό σεισμό της 12ης Γενάρη στην Αϊτή, δεν

εκπλήσσεται γι' αυτή την εξέλιξη. Γιατί παρά τους τηλεμαραθώνιους και τα δισεκατομμύρια που μαζεύτηκαν (στα χαρτιά ξεπερνούν τα 5 δισ. δολάρια), δεν έχει γίνει σχεδόν τίποτα για να ανακουφιστούν οι 1.3 εκατομμύρια άστεγοι που εξακολουθούν να ζουν σε πρόχειρα καταλύματα. Στις 15 Σεπτεμβρίου, οι Λος Αντζελες Τάιμς κατήγγειλαν ότι δεν υπάρχει

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 10

Βίαση έκρηξη Παλαιστίνιων του Ισραήλ

Η διαδήλωση ακροδεξιών Εβραίων (από την οργάνωση «Η γη μας») στην πόλη Ουμ-Αλ-Φαχμ του βόρειου Ισραήλ, με κεντρικό σύνθημα να τεθεί σε παρανομία η οργάνωση «Ισλαμικό Κίνημα στο Ισραήλ», προκάλεσε την αντίδραση των Παλαιστίνιων με ισραηλινή υπηκοότητα, που βγήκαν στους δρόμους και συγκρούστηκαν με την αστυνομία που έσπευσε να προστατεύσει τους φασίστες. Δεκαπέντε Παλαιστίνιοι τραυματίστηκαν, δύο από τους οποίους είναι μέλη του ισραηλινού κοινοβουλίου (Κνεσέτ), ενώ οι μπάτσοι δεν δίστασαν να χρησιμοποιήσουν πραγματικά πυρά, όπως καταγγέλλουν οι διαδηλωτές. Περιττό να πούμε ότι κανένας από τους ακροδεξιούς Εβραίους δεν συνελήφθη, σε αντίθεση με δέκα Παλαιστίνιους που τους μάζεψαν οι ισραηλινοί μπάτσοι. Τις τελευταίες εβδομάδες, ομάδες ακροδεξιών Εβραίων γράφουν ρατσιστικά συνθήματα σε παλαιστινιακά σπίτια, χωρίς να τους ενοχλήσει κανένας. Λάμπει πάλι η «μοναδική δημοκρατία στη Μέση Ανατολή»!

■ Γάζα

Το Ισραήλ απαγορεύει στον ΟΗΕ να κτίσει σχολεία

Η ισραηλινή κυβέρνηση ακύρωσε την αρχική της απόφαση να επιτρέψει την οικοδόμηση 8 νέων σχολείων στη Γάζα από την ειδική υπηρεσία (UNRWA) του ΟΗΕ. Αυτό σημαίνει ότι 40.000 μαθητές που έχουν ζητήσει να παρακολουθήσουν μαθήματα σε σχολεία του ΟΗΕ μένουν εκτός και αναγκαστικά θα στραφούν σε σχολεία που διευθύνονται από τη Χαμάς.

Σύμφωνα με την ισραηλινή εφημερίδα «Jerusalem Post», το υπουργείο πολέμου του Ισραήλ απέρριψε το αίτημα της UNRWA, με τη δικαιολογία ότι τα σχολεία θα κτιστούν κοντά σε «στρατιωτικές βάσεις» της Χαμάς και θα χρησιμοποιηθούν για «τρομοκρατικές επιθέσεις» εναντίον του Ισραήλ και ότι η γη για να κτιστούν αυτά τα σχολεία παραχωρήθηκε από την κυβέρνηση της Χαμάς στην UNRWA.

Ο εκπρόσωπος τύπου της UNRWA Αντνάν Αμπντού Χάσνα χαρακτήρισε αβάσιμες και ψευδείς τις δικαιολογίες της ισραηλινής κυβέρνησης και εξήγησε ότι ανακάλεσε την απόφασή της όταν άρχισαν οι εκσκαφές, ότι τα σχολεία επρόκειτο να χτιστούν σε ελεύθερο οικόπεδο, όπου υπήρχαν και πριν σχολεία, το οποίο δεν βρίσκεται κοντά σε άλλα κτίρια ή «στρατιωτικές βάσεις». Και πρόσθεσε ότι η UNRWA είναι συνηθισμένη σε τέτοιες τακτικές από το Ισραήλ και ότι θα συνεχίσει να πιέζει για να επιτραπεί η είσοδος στη Γάζα των απαιτούμενων οικοδομικών υλικών για την κατασκευή των σχολείων.

Όπως είναι γνωστό, ανάμεσα στα προϊόντα που απαγορεύει το Ισραήλ να μπουν στη Γάζα είναι τα οικοδομικά υλικά, ακόμη και για την ανοικοδόμηση των νοσοκομείων και των σχολείων που καταστράφηκαν από τους ισραηλινούς βομβαρδισμούς και παραμένουν ερείπια σχεδόν εδώ και δύο χρόνια.

Αποχή

Μια βδομάδα πριν τις δημοτικές και περιφερειακές εκλογές και το σκηνικό έχει αλλάξει άρδην. Ουδείς συζητά πια για τον «Καλλικράτη», που για να λέμε την πάσα αλήθεια, ουδέποτε απασχόλησε την προεκλογική περίοδο. Στα ψιλά πέρασε ακόμη και η συζήτηση περί Μνημόνιου, που υποτίθεται ότι είναι το διακύβευμα. Η συζήτηση πλέον γίνεται πάνω στο αν ο Παπανδρέου θα πάει σε εκλογές, αν θα αποδοκιμαστεί στην κάλπη, αν η ΝΔ θέλει εκλογές και τα συναφή.

Η κατευθυνόμενη προπαγάνδα των ΜΜΕ οργιάζει. Η προσπάθεια είναι να εγκλωβιστεί ο κόσμος σε ψευδοδιλήμματα. Παπανδρέου ή καταστροφή; Σαμαράς ή Μνημόνιο; Οι μικρότεροι σχηματισμοί της αντιπολίτευσης περνούν σε δεύτερο πλάνο, χάριν της ενίσχυσης του παραπαίοντος δικομματισμού.

Να ένας επιπλέον λόγος για να γυρίσει κανείς την πλάτη σ' αυτή την εκλογική φάρσα. Η αποχή είναι η συλλογική τιμωρία του πολιτικού συστήματος στην κάλπη. Ως εκεί, όμως. Η αποχή μπορεί να λειτουργήσει ως διαμαρτυρία, ως καθολική αποδοκιμασία του πολιτικού συστήματος, ως συνειδητοποίηση του γεγονότος ότι η ψήφος δεν έχει καμιά αξία σ' ένα παιχνίδι με προκαθορισμένο αποτέλεσμα, όμως από μόνη της δεν μπορεί να χαράξει καμιά προοπτική.

Κι εκείνο που χρειαζόμαστε είναι η προοπτική. Προοπτική αγωνιστικής, ταξικής ανασύνταξης της εργαζόμενης κοινωνίας και της νεολαίας της. Προοπτική εγκατάλειψης των αδιέξοδων μαχών οπισθοφυλακών και διεξαγωγής μαχών που θα οδηγούν σε νίκες ή που θα χαράζουν προοπτική νίκης.

Ο αστικός πολιτικός μπαξές έχει απ' όλα τα λουλούδια, μπλε, πράσινα, κόκκινα, ροζ, μαύρα. Και ενδιάμεσες παραλλαγές πλέον. Όμως, ο μπαξές της εργατικής τάξης είναι έρημος. Εκεί ανθίζουν μόνο ζιζάνια. Λείπει η αλληλεγγύη, λείπει η ταξική οργάνωση, λείπει η πίστη στον αγώνα. Λείπει πάνω απ' όλα η ενιαία πολιτική έκφραση.

Θα το γράφουμε και θα το ξαναγράφουμε. Η εργατική τάξη πρέπει να αποκτήσει το πολιτικό της επιτελείο κι αυτό είναι υπόθεση των πρωτοπόρων εργατών. Δεν είναι δυνατόν να περιμένουμε προοπτική μέσα από περιοδικά γιουρούσια, ούτε να θεωρούμε ότι μέσα από χαμηλής απαιτητικότητας συλλογικότητες μπορεί ν' ανασυγκροτηθεί ταξικά το εργατικό κίνημα.

Όταν έχεις έναν αντίπαλο καλά οργανωμένο, με στρατιές επαγγελματιών της πολιτικής, της προπαγάνδας, της καταστολής, της κοινωνικής χειραγώγησης, πώς θα τον αντιμετωπίσεις, χωρίς μια οργάνωση συγκροτημένη, με ξακάθαρους στόχους, με ισχυρούς δεσμούς με τις εργατικές μάζες, με τη δυνατότητα να αποφασίζει γρήγορα και να δρα καίρια; Η συμμετοχή στον καθημερινό αγώνα είναι απαραίτητη, γιατί χωρίς αυτή θα βυθιστούμε στη ντροπή και στην κατάρπωση, όμως χωρίς την οργάνωση στο ανώτατο επίπεδο, το πολιτικό επίπεδο, ο καθημερινός αγώνας θα είναι έργο σισύφειο.

■ Στα μουλωχτά

Συνέβη κι αυτό. Προεκλογική συγκέντρωση του ΠΑΣΟΚ στο Περιστερί, με ομιλητή τον ίδιο τον πρωθυπουργό. Χωρίς αφίσες, χωρίς ραδιοτηλεοπτική διαφήμιση, έγινε σ' ένα θεατράκι και όχι σε ανοιχτό χώρο ή έστω στο κλειστό γήπεδο. Ήταν μια κλειστή συγκέντρωση, με καλεσμένους μόνο υποψήφιους σε δημοτικές και περιφερειακές εκλογές και έμπιστα κομματικά στελέχη. Για ποιο λόγο αυτή η... ακατανόητη μυστικοπάθεια; Για το φόβο των Ιουδαίων, ήτοι των απλών εργαζόμενων και νέων, που δεν το 'χουν σε τίποτα να μαζευτούν και ν' αρχίσουν το κράξιμο. Στόχος της σύσκεψης ήταν να εμψυχώσει ο Γιωργάκης τα στελέχη του ΠΑΣΟΚ (βάλτε όλοι πλάτη, γιατί θα φύγουμε νύχτα από την εξουσία και δεν θα 'χετε προλάβει να φάτε τίποτα) και να κάνει τις εξαγγελίες των προεκλογικών φούμαρων για τους συνταξιούχους. (Φούμαρα, γιατί είναι σφόδρα πιθανό να μη δοθούν, όπως δεν δόθηκε και η δεύτερη δόση του περιβόητου «επιδόματος αλληλεγγύης»).

■ Στα χνάρια του πατέρα του

Τα 'μαδες τα νέα πατέρα, έγινα το ίδιο φεύτης με σένα, αν και δεν τα καταφέρνω το ίδιο καλά στα ελληνικά. Θα μπορούσε κάλλιστα να το πει ο Γιωργάκης στον πατέρα του, που έδωχνε προεκλογικά τις βάσεις οι οποίες έμεναν, που έβγαζε προεκλογικά την Ελλάδα από την ΕΟΚ ή έταζε «ειδική συμφωνία» και δεν έκανε καμιά κίνηση προς τα εκεί, που έταζε προεκλογικά «καλύτερες μέρες» και μετεκλογικά εφάρμοζε το πρώτο σκληρό «σταθεροποιητικό πρόγραμμα», που υποσχόταν -δι' επιστολής, μάλιστα- στους συνταξιούχους ότι θα καταργήσει τους αντισφαλιστικούς νόμους της ΝΔ και τους άφηγε άθιχτους. Μήπως ο παππούς του ήταν καλύτερος; «Και εις την λαοκρατίαν πιστεύομεν», έλεγε το 1944 κι

ύστερα έστησε τα πολυβόλα του Σκόμπι να θερίσουν τους αδούλωτους αγωνιστές της Αθήνας.

Ο Γιωργάκης, λοιπόν, που μέχρι πριν από μια βδομάδα έλεγε ότι οι τοπικές εκλογές της 7ης Νοέμβρη είναι μόνο αυτοδιοικητικές και θα κρίνουν μόνο το ποιοι μπορούν να εφαρμόσουν καλύτερα τον «Καλλικράτη», τώρα γράφει άρθρα με τίτλο «Ψήφος πολιτική για το αύριο της χώρας» (Βήμα, Κυριακή, 24.10.10) και τάξει σαν Μαυρογιαλούρος έξοδο από το Μνημόνιο το 2013 και μέτρα ανακούφισης εργαζόμενων και συνταξιούχων. Ποιος, αυτός που διαπραγματεύεται μυστικά εδώ και τέσσερις μήνες (το αποκάλυψε ο επί των Οικονομικών υπουργός του) για παράταση του χρόνου αποπληρωμής των νέων δανειών. Αναγνωρίζοντας, δηλαδή, ότι δε μπορούν ν' αποπληρωθούν ούτε μ' αυτή τη σκληρή αντιλαϊκή πολιτική και επομένως θα χρειαστούν μερικά χρόνια ακόμη, φυσικά με την ίδια πολιτική. Ο πρωθυπουργός μιας κυβέρνησης που στο προσχέδιο προϋπολογισμού που κατέθεσε, αμπαλαρισμένο με

όσο πιο φωτεινά χρώματα ήταν δυνατόν να αμπαλαριστεί, προβλέπει ότι η ανεργία το 2011 θα εκτιναχτεί στο 14,5% και το 2012 στο 15%.

■ Οι εμیرهδες κι ο... γερο-Λένιν

Αντιγράφουμε από το «Ποντίκι», σχετικά με το φιάσκο του Αστακού:

«Οι καλά γνωρίζοντες την υπόθεση λένε ότι οι Αραβες επενδυτές πριν έρθουν στην Ελλάδα πρότειναν την επένδυση στους Ιταλούς, οι οποίοι τους απάντησαν ότι μια τόσο επικίνδυνη για τη δημόσια υγεία και το περιβάλλον επένδυση ούτε με τη στήριξη της μαφίας δεν μπορεί να γίνει... Έτσι οι Καταριανοί ήρθαν στην Ελλάδα να στήσουν το εργοστάσιο για να πουλούν το 70% του ρεύματος στους Ιταλούς. Κι ενώ οι εδώ φωστήρες προσπαθούσαν να μας πείσουν ότι οι δείκτες της ανάπτυξης θα πάνε στα ουράνια, οι Ιταλοί έδειξαν για μια ακόμα φορά την "πόρτα" στους Αραβες επενδυτές. Η σκέψη τους ήταν απλούστατη: Για ποιον λόγο, σκέφτηκαν, πρέπει να παίρνουμε τόσο μεγάλη ποσότητα ρεύματος, να συμπιεστούν οι τιμές και να βρεθούν σε αδιέξοδο οι Ιταλικές εταιρίες παραγωγής ρεύματος; Ελα ντε...»

Θυμίζουμε τι γράφαμε στο προηγούμενο φύλλο της «Κ»:

«Δηλαδή, η Ιταλία, με μονοπώλια του επιπέδου των ENI, EDISON και ENEL, θα αγόραζε ρεύμα από μια μονάδα που θα έφτιαχναν στην Ελλάδα οι Καταριανοί, ο Σπορίδης και ο... Σεφερτζής! Προφανώς, οι Ιταλοί διεμήνυσαν στους Καταριανούς ότι αν προχωρήσουν στην επένδυση θα βρε-

■ Κνίτικη αλητεία

Ανακοίνωση καταγγελίας για «το παιχνιδάκι του πετροπόλεμου και των σπασιμάτων που σήθηκε στους δρόμους των Περιβολίων και των Μυσιριών, από τα μπλοκ της πορείας που συνδιοργάνωσαν η ΠΑΣΠ, ο ΣΥΡΙΖΑ και τα ΕΑΑΚ, μαζί με μεγαλοκαθηγητάδες» (!!!), εξέδωσε η σφραγίδα του Περιεσού στα ΑΕΙ και ΤΕΙ, που ονομάζεται ΜΑΣ (Μέτωπο Αγώνα Σπουδαστών). Την ώρα που οι Κνίτες οργάνωναν μια άμαξη πορεία στο κέντρο του Ρεθύμνου, ένα μαζικό μπλοκ φοιτητών πορεύτηκε προς το χώρο που θα διεξαγόταν η σύνοδος των πρυτάνεων, με τη συμμετοχή της Διαμαντοπούλου. Η αστυνομία τους έφραξε το δρόμο και ακολούθησε σύγκρουση. Αυτό καταγγέλλουν οι Κνίτες, που συμπεριφέρονται και πάλι σαν κοινοί προβοκάτορες, ρίχνοντας στη σάλτσα «ΠΑΣΠ» και «μεγαλοκαθηγητάδες».

Όπως γράφτηκε και στο προηγούμενο φύλλο της «Κ», έχουν πάρει τις αποφάσεις τους. Χτυπούν το φοιτητικό κίνημα από τα μέσα, σαμποτάροντας την πραγματοποίηση συνελεύσεων και τη λήψη αγωνιστικών αποφάσεων. Προσπαθούν να υποκαταστήσουν τα συλλογικά όργανα έκφρασης του φοιτητικού κινήματος, τις γενικές συνελεύσεις, με τις ελεγχόμενες κομματικές τους μαζώσεις, στις οποίες μάλιστα εφαρμόζουν αυστηρό face control. Αυτή τη φορά θα την πληρώσουν πιο ακριβά, καθώς επέλεξαν τον κάθετο διαχωρισμό από τους αγωνιζόμενους φοιτητές.

δούν κατηγορούμενοι ενώπιον των κοινοτικών οργάνων για πολιτικές ντάμπινγκ και οι Καταριανοί κατάλαβαν ότι για να επενδύσεις στην ενέργεια στην Ελλάδα πρέπει να περάσεις πρώτα από τις ιμπεριαλιστικές πρωτεύουσες της Ευρώπης. Ο γερο-Λένιν επιβεβαιώθηκε για μια ακόμη φορά στην ανάλυσή του για τον ιμπεριαλισμό και τις εξαρτημένες χώρες».

ΥΓ: Ο Παμπούκης σκίζεται να μας πείσει ότι το «δικό του» μνημόνιο με τους Καταριανούς είναι ισχυρό, ενώ η μπίζνα του Αστακού, που τη χειρίστηκε ο Κουβέλης, ήταν μεταξύ ιδιωτών. Ποιος ήταν, όμως, οι εταιρίες του Κατάρ που έπαιρναν μέρος στη μπίζνα; Η Qatar Petroleum International και η Qatar Electricity and Water Company. Και οι δύο κρατικές!

■ Παραζαλισμένη φαμίλια

Καναδού φορές ακόμα να εμφανιστεί στα κανάλια ο Μητσοτάκης και η Ντόρα θα ψάχνει για οπαδούς. Ο Μητσοτάκης είναι αυτός που ήταν πάντοτε, τώρα ήρθαν και οι γερωντικές εμμονές και έδωσε το γλυκό. Τι παραλήρημα ήταν αυτό στην εκπομπή του Παπαγελά, ελάχιστη ώρα μετά τη διακαναλική του Γιωργάκη; Βγήκε για να κάνει ύμνους στον πρωθυπουργό, διανθισμένους με τις γνωστές μητσοτακικές εμμονές. Τι να διεκδικήσει, λοιπόν, η Ντόρα; Ρόλο δεξιού δεκανικίου της κυβέρνησης Παπανδρέου; Ποιο χώρο να καλύψει με τέτοιες θέσεις; Τον κανένα;

Το μητσοτακείο έχει καταντήσει μια παραζαλισμένη φαμίλια που δεν ξέρει που πατά και που πηγαίνει. Ακόμα και το θέμα της οικουμενικής, στην οποία θα ήθελε κάποιο ρόλο να παίξει η Μπακογιάννη, ο Μητσοτάκης δεν κατάφερε να το αναδείξει. Το έπνιξε μέσα στους ύμνους για τον Παπανδρέου.

■ Ψήφοι να 'ναι...

Άλλο ένα δείγμα πολιτικής αρχών από τον υποψήφιο του ΣΥΝ Αλ. Μητρόπουλο. Σε συνέντευξή του στο in.gr, απαντώντας σε ερώτηση σχετική με το θέμα της ανέγερσης τζαμιού στο Βοτανικό, τα μάζησε, αποσκοπώντας στο κέρδιμα ψήφων από το συντηρητικό και ξενοφοβικό σώμα των «νοικοκυραίων». Δήλωσε ότι «η θρησκεία και το λατρευτικό τυπικό της δεν πρέπει να είναι αντικείμενο πολιτικής εκμετάλλευσης, συνδεόμενη, όμως, με την ανεξέλεγκτη και παράνομη μετανάστευση, αναρριπίζει διαιρετικές τάσεις, ρατσισμό και ξενοφοβία». Και κατέληξε: «Οφείλουμε όμως να θέσουμε σαφείς όρους άσκησης των δικαιωμάτων όλων (και των μεταναστών), που δε δίγουν τα δικαιώματα των συνανθρώπων και συμπολιτών μας»!

Το 'πιασε στον αέρα το θέμα ο μπουμπούκος και με δήλωσή του συνεχάρη «δημοσίως τον συνυποψήφιο του περιφερειάρχη Αττικής κ. Αλέξη Μητρόπουλο, προερχόμενο από το ΠΑΣΟΚ αλλά υποστηριζόμενο από τον Συνασπισμό, για τη θαρραλέα δήλωσή του στο www.in.gr όπου σαφώς παίρνει αποστάσεις από την κατασκευή του τεμένους στο Βοτανικό και γενικά από την ανεξέλεγκτη άσκηση των δικαιωμάτων των πολιτών». Στο ΣΥΝ τα 'βαψαν μαύρα, διότι η δήλωση Μητρόπουλου και τα δημόσια συγχαρητήρια του Γεωργιάδη απετέλεσαν κόλαφο για τα μέλη και τον περίγυρο του ΣΥΝ, που σ' αυτά τα θέματα έχουν μια καθαρή θέση. Πρέπει, όμως, ν' αρχίσουν να το συνηθίζουν. Ο υποψήφιος που επέλεξαν, Πασόκος μέχρι τα μπουβία, ομορτυνιστής και πολιτικά αμοραλιστής, θα κάνει κι άλλες κωλοτούμπες μέχρι το τέλος.

■ Βαρόνος φον Δρούτσας

Ο Παπανδρέου έχει τον προσωπικό του φωτογράφο (Βασίλης Φίλης). Ε, να μην έχει κι ο Δρούτσας τον δικό του; Ο Νίκος Παπαθανασίου τον ακολουθεί παντού και φροντίζει να τροφοδοτεί τα ΜΜΕ με τον... γαλαζοαίματο υπουργό σε διάφορες πόζες. Τις κοιτάς και λύνεσαι στα γέλια. Ούτε οι γιοι του Κοκού δεν παίρνουν τέτοιες πόζες. Για να πάρете μια ιδέα, διαλέξαμε μια πόζα από την πρόσφατη περιοδεία Δρούτσα στη Μέση Ανατολή.

Τα σχόλια τ' αφήνουμε σ' εσάς...

Εκτίναξη των σπρεντ

Ως σημάδι ανάκτησης της εμπιστοσύνης προς την ελληνική οικονομία παρουσιάσε η κυβέρνηση την ελαφρά μείωση των σπρεντ των ελληνικών ομολόγων στις αρχές Οκτώβρη. Στα κεραμίδια είχε ανέβει ο Παπακωνσταντίνου και διαφρήμιζε το μεγάλο γεγονός. Δεν είδαμε, όμως, να γίνεται κανένα σχόλιο από την εκτίναξη των σπρεντ κατά περίπου 100 μονάδες το διήμερο Τρίτη-Τετάρτη, αμέσως μετά τη διακαναλική συνέντευξη, στην οποία ο Παπανδρέου έθεσε ζήτημα εκλογών. Στις 785 μονάδες βάσης έφτασε το σπρεντ, από 690 μονάδες που ήταν τη Δευτέρα, πριν τη συνέντευξη Παπανδρέου. Ανάλογη εξέλιξη υπήρξε και στην αγορά των CDS (Credit Default Swaps), τα παράγωγα προϊόντα ασφάλισης έναντι στάσης πληρωμών. Το συμβόλαιο για τα πενταετούς διάρκειας ελληνικά ομόλογα αυξήθηκε την Τετάρτη στις 775 μονάδες βάσης, από 685 που ήταν την Παρασκευή.

Ο διεθνής οικονομικός Τύπος συνδύασε ευθέως αυτές τις εξελίξεις με τη συνέντευξη Παπανδρέου. Θα μπορούσε να πει κανείς, λοιπόν, ότι ο πρωθυπουργός υπονομεύει την οικονομία με τις αλόγιστες δηλώσεις που κάνει για το κομματικό συμφέρον και μόνο. Αυτή όμως θα ήταν μια λαϊκίστικη προσέγγιση, ταιριαστή με τον αστικό πολιτικό ανταγωνισμό. Εκείνο που επιβεβαιώνεται είναι πως το μεγάλο πλιάτσικο σε βάρος του ελληνικού λαού θα συνεχιστεί, ανεξάρτητα από τα παιχνίδια με τα σπρεντ και τις ενδεχόμενες εναλλαγές κυβερνήσεων.

Ψευτοπαλικαρισμοί

Υπήρξαμε αυτόπτες μάρτυρες της σκηνής που έγινε επί της Κηφισίας, στο Φάρο Ψυχικού. Ο βουλευτής και τέως υπουργός της ΝΔ Μανώλης Κεφαλογιάννης περνούσε το φανάρι, όταν ένας εργαζόμενος πάνω σε μηχανάκι άρχισε να του φωνάζει «δε ντρέπεστε, πουλήσατε τους εργαζόμενους στους εφοπλιστές». Αντί να σκύψει το κεφάλι και να εξαφανιστεί, γύρισε και πλησίασε τσαμπουκαλεμένος τον οδηγό του διτρόχου, λέγοντάς του: «δεν πάμε λίγο πιο πέρα στη γωνία, να δούμε αν θα μωπεις τα ίδια;». Ο άνθρωπος έκανε να κατέβει από το μηχανάκι (θα 'τραγε πολλές μάπες ο νταής, εκτός αν ποτάριζε στο μπάτσο φρουρό του, που σίγουρα τον ακολουθούσε), όμως από τα διπλανά μηχανάκια άρχισαν να

Ξεσαλωμένος Προβόπουλος

Ο Προβόπουλος δεν είναι κάποιος τεχνοκράτης υπεράνω πολιτικής. Καραμπινάτος δεξιός, υπήρξε ο συνσυγγραφέας, μαζί με το Σουφλιά, του προγράμματος της ΝΔ. Γι' αυτό και η επιστροφή του στην ενεργό πολιτική δεν είναι άνευ σημασίας. Ούτε γίνεται με δική του πρωτοβουλία.

Αναφερόμαστε στην τελευταία έκθεσή του για τη Νομισματική Πολιτική, η οποία μετατράπηκε σε κυβερνητικό πρόγραμμα, με υποδείξεις για πρακτικά μέτρα πολιτικής αρμοδιότητας του υπουργείου Οικονομικών και άλλων υπουργείων και όχι του διοικητή της κεντρικής τράπεζας. Ο Προβόπουλος διεκδικεί ρόλο συνδιαμορφωτή της κυβερνητικής

Χτίζεται το κλίμα

Το Μνημόνιο «προβλέπει» ότι το ελληνικό ΑΕΠ θα πέσει κατά 4% το 2010 και κατά 2,6% το 2011. Μέχρι τώρα, ο Παπακωνσταντίνου με τον Σαχινίδη έλεγαν ότι τελικά τα πράγματα πήγαν καλύτερα και η «ύφεση» του 2010 θα είναι μικρότερη από 4%, ενώ το δεύτερο εξάμηνο του 2011 θ' αρχίσει η ανάκαμψη. Την περασμένη Τετάρτη, μιλώντας σε συνέδριο στη Λεμεσό, ο Παπακωνσταντίνου είπε ότι το ΑΕΠ θα πέσει κατά 4% το 2010 και μεταξύ 2,5% και 3% το 2011. Για πρώτη φορά μιλούν για «ύφεση» μέχρι και 3% το 2011. Αυτό σημαίνει ότι το νούμερο το 2010 θα ξεπεράσει το 4%. Φτιάχνουν σγάσιγά το κλίμα.

πολιτικής κι αυτό το κάνει επειδή έχει πλάτες. Τις πλάτες της ΕΚΤ; Τις πλάτες ντόπιων κεφαλαιοκρατικών κύκλων; Το βέβαιο είναι πως με την ωμή αυτή παρέμβασή του προκάλεσε δυσανεξία στην κυβέρνηση, η οποία αγωνίζεται να πείσει προεκλογικά, ότι τα αντιλαϊκά μέτρα τελειώσαν. Ο Προβόπουλος υποδεικνύει το ακριβώς αντίθετο και υπενθυμίζει στον ελληνικό λαό τι τον περιμένει.

Όταν κοτζάμ διοικητής της ΤτΕ ασχολείται με τις δαπάνες των ΚΑΠΗ και προτείνει την κατάργησή τους, με τις δαπάνες μεταφοράς των μαθητών στις απομακρυσμένες περιοχές, των οποίων προτείνει την «επανεξέταση», με τις λειτουργικές δαπάνες των ΤΕΙ και με τα κρατικά κανάλια (τα οποία σε όλο τον κόσμο, ακόμη και στις ΗΠΑ, είναι επιχορηγούμενα), ο καθένας καταλαβαίνει πως τα πράγματα από εδώ και πέρα κάθε άλλο παρά καλύτερα θα είναι. Κι αυτό δεν το θέλει με τίποτα η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ.

Η κυβερνητική ενόχληση εκφράστηκε από πρόθυμες γραφίδες, οι οποίες δεν δυσκολεύτηκαν να ανακαλύψουν ράμματα για τη γούνα του Προβόπουλου, όπως τη διαβεβαίωση που έδινε στη Βουλή το φθινόπωρο του 2008, ότι με το πακέτο των 28 δισ. προς τις

τράπεζες θα εξασφαλιζόταν πιστωτική επέκταση 10%, ότι στις αρχές του 2009 επέτρεψε σε μεγάλη τράπεζα να χρησιμοποίησει ως τίτλο δανεισμού χρεόγραφο του γνωστού «αμαρτωλού» swar της Goldman Sachs, ότι καθ' όλο το 2009 επέτρεπε στις ελληνικές τράπεζες να καλύπτουν με «τοξικές» τιτλοποιήσεις την κρίση ρευστότητάς τους, αντί να πάρουν τα 15 δισ. των κρατικών εγγυήσεων, όπως έγινε αργότερα, ότι το 2009 απέφυγε να δημοσιοποιήσει την πραγματική κατάσταση της ελληνικής οικονομίας. «Όλος τυχαίως», ο' αυτά αφορούν την περίοδο της κυβέρνησης Καραμανλή, ενώ προφανώς επί ΠΑΣΟΚ όλα έφτιαξαν.

Εμείς, πάντως, μάλλον ευχαριστίες πρέπει να στείλουμε στον Προβόπουλο. Με την έκθεσή του επιβεβαίωσε ότι τα αντεργατικά μέτρα δεν είναι προσωρινά αλλά μόνιμα (αναφέρει για παράδειγμα: «η ουσιαστική συγκράτηση των πρωτογενών δαπανών σε μόνιμη βάση προϋποθέτει τον περιορισμό των δαπανών προσωπικού»), ενώ για να βγουν τα νούμερα του Μνημονίου πρέπει να εξαφανιστεί κάθε ιδέα κοινωνικής δαπάνης. Αλήθεια, γιατί η κυβέρνηση δεν δοκίμασε να διαψεύσει τον Προβόπουλο;

Οι απατημένες ερωμένες

Δεν είναι μόνο κάποιοι υποψήφιοι δήμαρχοι, με κορυφαίους τους Καμίνη και Μπουτάρη, που το 'παιζαν ανεξάρτητοι, οι οποίοι απλά στηρίζονται από το ΠΑΣΟΚ, που τώρα ξεβρακώνονται από τον Παπανδρέου, αφού ανοιχτά δηλώνει πως η ψήφος σ' αυτούς είναι ψήφος εμπιστοσύνης στην κυβέρνηση του. Είναι και οι κατά περίπτωση σύμμαχοί του, με πρώτους και καλύτερους το κόμμα του Κουβέλη και τους Οικολόγους.

Αυτοί τώρα αισθάνονται σαν απατημένες ερωμένες. Εσπευσαν να στηρίξουν το ΠΑΣΟΚ, έδωσαν τα πάντα υπέρ της προπαγάνδας ότι αυτές οι εκλογές είναι «αυτοδιοικητικές» και τώρα πρέπει να το βουλιάσουν. Είναι χαρακτηριστική η αντίδραση της ΔΗΑΡ του Κουβέλη, που κατηγορεί κυβέρνηση και αξιωματική αντιπολίτευση ότι «επιδίδουν τώρα πια από κοινού να μετατρέψουν τις αυτοδιοικητικές εκλογές σε μια ευρεία κομματική δημοσκόπηση». Εχοντας χάσει

εντελώς την ψυχραιμία τους μιλούν για «παλαιοκομματική πόλωση έξω και πάνω από τις καθημερινές ανάγκες των πολιτών» που «διαϊωνίζει τα αδιέξοδα». Ενώ αν -ας πούμε- εκλεγεί ο φιλελεύθερος μεγαλοαστός Καμίνης δήμαρχος Αθηναίων, με τη βοήθεια και της ΔΗΑΡ, θα βρεθούν λύσεις συμβατές με τις «καθημερινές ανάγκες των πολιτών». Των πολιτών του Κολωνακίου ίσως, των πολιτών της Κυψελής και των Πετραλώνων αποκλείεται.

Δεν είναι η πρώτη φορά που ένα μεγάλο κόμμα αδειάζει τους συμμάχους του και τους φέρνει στη θέση των «χρήσιμων ηλίθιων». Ειδικά το ΠΑΣΟΚ έχει ντοκτορά σ' αυτή την τακτική. Όμως και οι... αδειασμένοι δεν δικαιούνται να διαμαρτύρονται. Μόνοι τους επέλεξαν να λειτουργήσουν σαν συμπληρωματική δύναμη. Ας αρκεστούν, λοιπόν, στα ανταλλάγματα που πήραν κάτω από το τραπέζι και ας μη τα θέλουν όλα δικά τους. Το ΠΑΣΟΚ κινείται με βάση τις δικές του ανάγκες.

Κατάφεραν να ξεσηκώσουν ακόμα και τους πανεπιστημιακούς

Είναι τόση η αγριότητα των αλλαγών στο «DNA της λειτουργίας» των Πανεπιστημίων, που ακόμα και αυτή η κάστα των πανεπιστημιακών, που εκπροσωπείται στο ανώτατο επίπεδο (Πρυτάνεις) και αποτελεί θεσμό του αστικού συστήματος εξουσίας, δεν άντεξε να τη σηκώσει στις πλάτες της. Αισθανόμενη ταυτόχρονα ότι η κυβέρνηση την φτύνει κατάμουτρα (οι υποτιμητικές, εξευτελιστικές αναφορές των Παπανδρέου-Διαμαντοπούλου στα ελληνικά Πανεπιστήμια και το έργο τους έδωσαν και πήραν κατά την παρουσίαση των προτάσεων, αλλά και οι ίδιες οι προτεινόμενες ρυθμίσεις στο κείμενο «διαλόγου» έχουν στον πυρήνα τους αυτή την ποταπή αντιμετώπιση), η 65η Σύνοδος των Πρυτάνεων, μετά την κατάθεση του «κειμένου διαβούλευσης» από τη Διαμαντοπούλου εξέδωσε ψήφισμα, όπου αναφέρει ότι «αντιμετωπίζει το προς διαβούλευση κείμενο με ιδιαίτερη επιφύλαξη, δεδομένου ότι εκτός των άλλων εγείρονται σοβαρά θέματα συνταγματικότητας σε προτεινόμενες θέσεις».

Η Σύνοδος των Πρυτάνεων (ως σώμα), που μέχρι πρόσφατα τασσόταν αναφανδόν υπέρ της αναγκαιότητας των αλλαγών, κάνοντας πως δεν ήξερε την κατεύθυνση στην οποία αυτές θα πραγματοποιηθούν, σ' ένα περιβάλλον, ευρωπαϊκό, διεθνές και εγχώριο καθαρά αντικειμενικό (Μπολόνια, αντιδραστικές αλλαγές με μια σειρά νόμους, Διά Βίου Μάθηση, κ.λπ.), για πρώτη φορά κρατά αποστάσεις και δίνει ισχυρό ράπισμα στην κυβέρνηση και τη Διαμαντοπούλου βγάζοντας το κείμενο καθαρά αντισυνταγματικό. Επίσης, η Σύνοδος σημειώνει ότι «μια πραγματική βάση συζήτησης για τη Σύνοδο θα ήταν η πλήρης κατοχύρωση της αυτοδιοίκησης των Πανεπιστημίων και η διασφάλιση του δημόσιου χαρακτήρα τους. Η επιδίωξη μεγαλύτερης αποτελεσματικότητας στην οργάνωση και λειτουργία των Πανεπιστημίων επιτυγχάνεται με όρους δημοκρατίας και ακαδημαϊκών αρχών».

Με τα παραπάνω η Σύνοδος υπονοεί σαφέστατα ότι το κείμενο αυτό δεν μπορεί να αποτελέσει βάση διαλόγου (άρα και απορρίπτεται στο σύνολό του), γιατί δεν κατοχυρώνει το αυτοδιοικητο των ΑΕΙ και δεν διασφαλίζει τον δημόσιο χαρακτήρα τους, ενώ καταλογίζει στην κυβέρνηση αντιδημοκρατική συμπεριφορά και επιδιώξεις έξω από τις ακαδημαϊκές αρχές. Από το ρεπορτάζ εφημερίδων μάλιστα μαθαίνουμε ότι η Σύνοδος έβγαλε το παραπάνω ψήφισμα μόλις πήρε στα χέρια της το κείμενο «διαβούλευσης», πριν ακόμη εκφωνήσει τις αλλαγές η Διαμαντοπούλου, ενώ χαλασμένη η υπουργός Παιδείας δήλωνε πως έπρεπε πρώτα να την ακούσουν.

Ισχυρό χαστούκι στην κυβέρνηση ήταν επίσης και η άρνηση του Εθνικού Μετσόβειου Πολυτεχνείου να πάρει μέρος στη Σύνοδο και να γίνει «γλάστρα» στις ανακοινώσεις της Διαμαντοπούλου, ενώ συνεχώς είναι και οι δηλώσεις αντίθεσης στον Τύπο από Πανεπιστήμια (Αιγαίου, Θεσσαλίας, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, Σχολή Αρχιτεκτόνων ΕΜΠ) και πανεπιστημιακούς.

Μέχρι και ο κολαούζος της κυβέρνησης, το προεδρείο της ΠΟΣΔΕΠ «θεωρεί ότι το συγκεκριμένο κείμενο του υπουργείου Παιδείας δεν μπορεί με κανένα τρόπο να αποτελέσει τη βάση για τη διαβούλευση», αν και λίγο παρακάτω επιβεβαιώνει τον εξωνημένο ρόλο που έχει αναλάβει, σπεύδοντας να κάνει «έκκληση σε όλες τις συνιστώσες του ακαδημαϊκού χώρου για νηφαλιότητα και σύνεση», αντιλαμβάνομε ότι οι αλλαγές θα ξεσηκώσουν θύελλα αντιδράσεων και θα προκαλέσουν απρόβλεπτες καταστάσεις.

Πάντως, αν και η εναντίωση των πανεπιστημιακών έχει τη σημασία της, τον τελευταίο και καθοριστικό ρόλο θα έχει το φοιτητικό κίνημα, που πρέπει να εγερθεί ξανά μαζικό, δυναμικό, ανατρεπτικό.

Ενταφιάζεται το

Επιχειρηματικό μοντέλο διοίκησης

Υπερόργανο το Συμβούλιο Διοίκησης

Το νέο μοντέλο του επιχειρηματικού Πανεπιστημίου, που θα διαχειρίζεται προγράμματα διαφόρων χρονικών περιόδων (μονοετούς, διετούς διάρκειας κ.λπ.), θα αντιμετωπίζει τους φοιτητές ως πελάτες, θα λειτουργεί Ινστιτούτα, ώστε να εξασφαλίσει πόρους από τη «διά βίου κατάρτιση» απασχολήσιμων, θα αναθέτει την ίδρυση εδρών σε χορηγούς, θα διατηρεί παραρτήματα σε άλλες χώρες και θα αναπτύσσει συνεργασίες στην αλλοδαπή (τα ντόπια μαγαζιά των κολεγίων είναι ένα καλό παράδειγμα), θα κυνηγά χρηματοδότηση από επιχειρήσεις και λοιπούς χορηγούς, θα προσανατολίζει αυστηρά την οποιαδήποτε έρευνα στις ανάγκες των καπιταλιστικών επιχειρήσεων, κ.λπ. είναι σαφές ότι χρειάζεται να διοικείται και ως επιχείρηση. Προς τούτο παραγκωνίζεται εντελώς η Σύγκλητος, στην οποία ανατίθενται αυστηρώς τα ακαδημαϊκά θέματα, τα οποία, όμως, δεν μένουν ανεπηρεάστα από το συνολικό στρατηγικό σχεδιασμό που έχει στην αποκλειστική του αρμοδιότητα το παντοδύναμο Συμβούλιο Διοίκησης.

Στο υπερόργανο αυτό ανατίθενται η στρατηγική ανάπτυξης του Ιδρύματος, η έγκριση του προϋπολογισμού, η έγκριση των προγραμματικών συμφωνιών με την πολιτεία, η αξιοποίηση της περιουσίας του Ιδρύματος, οι διαδικασίες εσωτερικού ελέγχου και η τήρηση του Εσωτερικού Κανονισμού λειτουργίας (αποφασίζει και για την άρση του πανεπιστημιακού ασύλου) και η αναθεώρησή του και η έγκριση της ευρωπαϊκής και διεθνούς στρατηγικής του Ιδρύματος. Το Συμβούλιο διορίζει και τον Πρύτανη (ο πρύτανης δεν εκλέγεται), ύστερα από διεθνή πρόσκληση εκδήλωσης ενδιαφέροντος. Κοντολογίς, ο Πρύτανης μπορεί να είναι καθηγητής και άλλου Πανεπιστημίου της Ελλάδας ή και του εξωτερικού!

Το υπουργείο, για να απαλύνει τις εντυπώσεις, συμπεριέλαβε ως τσόντα «και τη γνώμη του ακαδημαϊκού προσωπικού», «ο τρόπος έκφρασης της οποίας θα είναι θέμα της διαβούλευσης». Τον ίδιο παραπλανητικό στόχο υπηρετεί και η γενικόλογη διατύπωση ότι το Συμβούλιο θα απαρτίζεται «τόσο από εσωτερικά μέλη του Ιδρύματος, όσο και από μέλη που δεν ανήκουν σε αυτό», χωρίς να αναφέρεται η ποσότητα για κάθε πλευρά σκόπιμα. Είναι γνωστό, όμως, ότι η «διεθνής εμπειρία» επιτάσσει την πλειοψηφία να έχουν οι εξωπανεπιστημιακοί (προερχόμενοι κυρίως από επιχειρηματικούς κύκλους), αλλιώς δεν έχει νόημα η ίδρυση αυτής της διοικητικής αρχής έξω από τη Σύγκλητο. Για ξεκάθαρο η σύνθεση, ο τρόπος συγκρότησης και η κατανομή των αρμοδιοτήτων μεταξύ των οργάνων της νέας διοίκησης παραπέμπονται στο «διάλογο». Στάχτη στα μάτια (κλείσιμο του ματιού κυρίως προς τους φοιτητοπατέρες των συνδικαλιστικών παρατάξεων των αστικών κομμάτων) επιχειρεί επίσης να ρίξει και η αόριστη διατύπωση ότι στο Συμβούλιο «εκπροσωπούνται οι φοιτητές και το λοιπό ακαδημαϊκό προσωπικό».

Τα παραπάνω, είναι φανερό, ότι συνι-

στούν πλήρη κατάλυση του αυτοδιοικητο των ΑΕΙ, στο οποίο δόθηκε η κυβερνητική ομνυία. Πρόκειται για καθαρά αντισυνταγματική διάταξη, που ως τώρα συναντά την μίση όλων των πανεπιστημιακών, ακόμα και στο ανώτατο επίπεδο (χαρακτηριστικό το ψήφισμα της Συνόδου των Πρυτάνεων).

Όσον αφορά στο διδακτικό προσωπικό, το υπουργείο προκρίνει την κατάργηση της βαθμίδας του λέκτορα, τον οποίο υποβαθμίζει σε σύγχρονη μορφή «βροθού» κυρίως με διδακτικά καθήκοντα, ενώ η μονιμότητα διασφαλίζεται στη βαθμίδα του Αναπληρωτή Καθηγητή. Η ξενοδοχεία και ξενολαγνεία εκφράζεται και με το γεγονός ότι τα μέλη του διδακτικού προσωπικού εκλέγονται από εκλεκτορικά σώματα «με διεθνή σύνθεση» και οι προϋποθέσεις εκλογής «αποτελούν στοιχείο αξιολόγησης του Ιδρύματος από ανεξάρτητη αρχή» (προφανώς ένα από τα κριτήρια θα είναι οι παρτίδες τους με τις επιχειρήσεις με όχημα την έρευνα, αν μπορούν δηλαδή να φέρουν «πόρους» στο Πανεπιστήμιο). Η υποβάθμιση του εκπαιδευτικού και ερευνητικού έργου των Πανεπιστημίων της Ελλάδας αποτυπώνεται επίσης στη δυνατότητα των Πανεπιστημίων να μπορούν να εκλέγουν καθηγητές οι οποίοι υπηρετούν ταυτόχρονα στο εξωτερικό, χωρίς οι τελευταίοι να υποχρεούνται να παραιτηθούν από τη θέση τους στο εξωτερικό (μετακλητοί καθηγητές για μαθήματα «αρπαχτής»).

Χρηματοδότηση-αξιολόγηση

Η χρηματοδότηση των Ιδρυμάτων γίνεται μέσω των προγραμματικών συμβάσεων με το κράτος και τίθεται υπό την αίρεση της αξιολόγησής τους με κριτήρια «απόδοσης» και «ανταποδοτικότητας». Βεβαίως, η αποδέσμευση του κράτους από τη χρηματοδότηση των Πανεπιστημίων, που αποτελεί και συνταγματική υποχρέωση, δεν θα μπορούσε να γίνει από αύριο κιόλας και σ' όλο της το εύρος. Τα βήματα γίνονται προεκκτικά για να μην προκαλούν και καταβάλλεται προσπάθεια να καμουφλιστούν οι πραγματικές προθέσεις με μια ξερή και αόριστη αναφορά περί «δημόσιας χρηματοδότησης» (χωρίς να υπάρχει πουθενά η δέσμευση ότι αυτή θα είναι πλήρης και αποκλειστική).

Τα βήματα αυτά είναι τα εξής:

1 Η διαπραγμάτευση και υπογραφή των προγραμματικών συμβάσεων με τα Ιδρύματα, η διαχείριση και κατανομή της δημόσιας χρηματοδότησης στα Ιδρύματα, η κοστολόγηση των υπηρεσιών, η επεξεργασία σχετικών δεικτών και προτύπων γίνονται από «ανεξάρτητη Αρχή». Εκτός από την ίδρυση αυτής της «ανεξάρτητης» Αρχής, μάτι βγάζουν και οι όροι «διαπραγμάτευση», «διαχείριση και κατανομή», «κοστολόγηση», «επεξεργασία δεικτών».

2 Η πλήρης διαχείριση των οικονομικών των Ιδρυμάτων, συμπεριλαμβανομένης της μισθοδοσίας περιέρχεται στα ίδια τα Ιδρύματα. Η ρύθμιση αυτή, σε συνδυασμό με την ελλιπέστατη κρατική χρηματοδότηση, που συν τοις άλλοις βιάει συνεχώς μειούμενη, είναι φανερό ότι θα δημιουργήσει οικονομική ασφυξία στα Πανεπιστήμια και θα τα σπρώξει βίαια στην αναζήτηση πόρων από «τρίτους», στις περιπτώσεις του αναγκαίου προσωπικού και στη γένικευση του φαινομένου των συμβασιού-

Δημόσιο Πανεπιστήμιο

χων, με δραματικά αποτελέσματα στο παρεχόμενο διδακτικό έργο. Οι αναφορές ότι η πολιτεία καθορίζει «τα ελάχιστα όρια μισθών», «χρηματοδοτεί το προσωπικό σύμφωνα με τις προγραμματικές συμφωνίες», ενώ «τα ιδρύματα μπορούν να διαμορφώνουν τη δική τους συμπληρωματική πολιτική» μισθών, είναι καθαρό ότι δημιουργούν προϋποθέσεις για μια πανσπερμία μισθών και σχέσεων εργασίας.

Υπεισέρχονται «κανόνες» στη χρηματοδότηση, ενώ ο «ελεγχος επίτευξης των συμπεφωνημένων στόχων και αποτελεσμάτων καθίσταται καθοριστικό στοιχείο». Προς το παρόν, «ένα μέρος της δημόσιας χρηματοδότησης» (και όχι το σύνολο) κατανέμεται στα Ιδρύματα με βάση την ανταπόκρισή τους σε «δείκτες ποιότητας» και τα «επιτεύγματα τους». Οι δείκτες αυτοί καμιά σχέση δεν έχουν με την προώθηση της επιστήμης και της έρευνας, με την ποιότητα του παρεχόμενου επιστημονικού και διδακτικού έργου, αλλά είναι αυτοί που υιοθετούνται από τις διεθνείς κατατάξεις των Πανεπιστημίων και συμπυκνώνονται στη φράση «πόσο καλά είναι δικτυωμένο το Πανεπιστήμιο στην ντόπια και διεθνή αγορά και πόσο "αποδοτικό" είναι οι φοιτητές και οι απόφοιτοί του ως προς την αποκλειστική ενασχόληση με τις σπουδές τους και ως προς την ανταπόκριση στα κριτήρια που θέτουν οι μελλοντικοί εργοδότες τους». Ως τέτοιοι δείκτες αναφέρονται στο κείμενο «διαβούλευσης» ο αριθμός των αποφοίτων/εισερχομένων φοιτητών, ο αριθμός των αλλοδαπών φοιτητών, οι προσφερόμενες υποτροφίες και τα βραβεία που χρηματοδοτούνται «*«ιδίως από εξωτερικούς πόρους και χορηγούς»*», ο βαθμός αξιοποίησης των πόρων του Ιδρύματος, η «*αποδοτικότητα διαχείρισης επιπλέον εσόδων»* που προκύπτουν από «*ερευνητικά και αναπτυξιακά έργα»*, που γίνονται κατά παραγγελία των καπιταλιστικών επιχειρήσεων, ο αριθμός των συμμετοχών σε «*διεθνή ανταγωνιστικά προγράμματα έρευνας»* της ΕΕ, ο αριθμός των μελών του επιστημονικού προσωπικού που έχει ερείσματα στις επιχειρήσεις του ευρωπαϊκού κεφαλαίου (προσωπικό «*που χρηματοδοτείται από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο Έρευνας»*), ο αριθμός των Κέντρων Αριστείας, ο αριθμός των φοιτητών σε προγράμματα Διά Βίου Μάθησης, η πορεία της επαγγελματικής ένταξης των αποφοίτων, ο αριθμός συμφωνιών συνεργασίας με άλλα Ιδρύματα Ανώτατης Εκπαίδευσης στην Ελλάδα και το εξωτερικό, κ.λπ.

4 Η αποκλειστική ανάθεση στα Ιδρύματα των παροχών φοιτητικής μέριμνας (σίτιση, στέγαση, κ.λπ.). Συμπέρασμα; Η οικονομική δυσπραγία των Ιδρυμάτων θα οδηγήσει στην καρμανιόλα τις παροχές προς τους φοιτητές, που έτσι κι αλλιώς ήταν περιορισμένες και χαμηλού επιπέδου. Η έκδοση «ηλεκτρονικής κάρτας» στον φοιτητή, η οποία θα αποτελεί το μέσο πρό-

σβασης στις διάφορες υπηρεσίες του Πανεπιστημίου (και η οποία προφανώς θα καλύπτει συγκεκριμένο ύψος δαπάνης) συμπληρώνει το παζλ της δόλιας κατάργησης της δωρεάν Παιδείας. Το χάπι χρυσώνεται με «*φοιτητικά δάνεια και υποτροφίες, με βάση αντίστοιχα πρότυπα άλλων χωρών»*, που γεννούν υπερχρεωμένους ανθρώπους, πριν ακόμα αυτοί βγουν στην αγορά εργασίας (λαμπρό το παράδειγμα της Αμερικής!).

Πανεπιστημιακός Καλλικράτης και ανάμειξη της «τοπικής κοινωνίας»

Συστήνονται Περιφερειακά Συμβούλια «*με επιστημονική και κοινωνική συμμετοχή»*, τα οποία θα έχουν «*συμβουλευτικό ρόλο στη διαμόρφωση της εθνικής στρατηγικής για την Ανώτατη Εκπαίδευση, την έρευνα, την τεχνολογική ανάπτυξη, την καινοτομία, τη Διά Βίου Μάθηση, καθώς και συντονιστικό ρόλο στη στρατηγική ανάπτυξης των Ιδρυμάτων Ανώτατης Εκπαίδευσης και των ερευνητικών κέντρων σε τοπικό και περιφερειακό επίπεδο»*. Δηλαδή, οι επιχειρηματίες που δραστηριοποιούνται κατά τόπους, οι δημαρχαίοι, οι περιφερειάρχες, οι διάφοροι σύλλογοι και λοιπές δημοκρατικές δυνάμεις θα έχουν συμβουλευτικό και συντονιστικό ρόλο στη «*στρατηγική»* για την ανώτατη εκπαίδευση και την έρευνα.

Η «*αποκεντρωση»*, διαχρονικά αγαπημένο σλόγκαν των Πασόκων, δίνει και πάλι το παρόν. Η «*τοπική κοινωνία»* θα παρεμβαίνει στον προσανατολισμό των σπουδών και στο περιεχόμενό τους, συμβάλλοντας στην κατηγοριοποίηση σπουδών και Ιδρυμάτων και θα φορτώνει με πρόθετα «*ανταποδοτικά τέλη»* τους πολίτες για τις «*υπηρεσίες»* που απολαμβάνουν από τα περιφερειακά πανεπιστημιακά ιδρύματα, απαλλάσσοντας το κράτος από τις υποχρεώσεις του (να παρέχει δωρεάν δημόσια Παιδεία σε όλους).

Παράλληλα ετοιμάζεται ένας σίφουνας πανεπιστημιακού Καλλικράτη με συνενώσεις Ιδρυμάτων, με

στόχο κυρίως «*τον περιορισμό των διοικητικών και διαχειριστικών δαπανών»*.

«Σούπες» προγραμμάτων σπουδών

Κατάφωρη παραβίαση του άρθρου 16 του Συντάγματος συνιστά η ωμή παρέμβαση στα προγράμματα σπουδών, όπου κυριολεκτικά επιβάλλεται το «*έλα να δεις»*. Τα προγράμματα σπουδών γίνονται λάστιχο και συνδέονται με τα συστήματα διά βίου αμάθειας. Εφαρμόζεται πλήρως το ευρωπαϊκό σύστημα πιστωτικών μονάδων, που βάζει τακρόπλακα στην ενότητα της επιστήμης, απαραίτητο συστατικό για την ανάπτυξη και πρόοδο της.

Κάθε μάθημα, δηλαδή, αντιπροσωπεύει κάποιες διδακτικές μονάδες και το πτυχίο αποτελεί απλά άθροισμά τους. Οι φοιτητές έχουν «*αυξημένη ελευθερία επιλογών»* σε σπουδές που έχουν οργανωθεί στη βάση «*ανάπτυξης σύγχρονων δεξιοτήτων»*. Επιλέγουν, δηλαδή, τις ατομικές τους διαδρομές, συλλέγοντας διδακτικές μονάδες, που οδηγούν σε πτυχία πολλών ταχυτήτων, σαφώς μη ισοδύναμα. Ευνόητη είναι και η κατάργηση της συλλογικής κατοχύρωσης επαγγελματικών δικαιωμάτων στο πτυχίο. Η «*πολυτυπία»* μεταφράζεται στη δυνατότητα δημιουργίας προγραμμάτων σπουδών μονοετούς ή διετούς διάρκειας και προγραμμάτων σπουδών από απόσταση.

Η πλήρης εφαρμογή του συστήματος πιστωτικών μονάδων συνίσταται και στη σύνδεση με το σύστημα διά βίου μάθησης, δηλαδή με τα κάθε είδους μαγαζιά παραπαιδείας, που προσφέρουν γνώσεις και δεξιότητες που απαιτεί η αγορά (από διπλώματα τύπου eccl μέχρι «*πτυχία»* των αναβαθμισμένων πια κολεγίων). Το υπουργείο Παιδείας, στο κείμενό του, κρύβει πολύ προσεκτικά κάτω απ' το χαλί τέτοιου είδους «*λεπτομέρειες»*. Όμως, τι άλλο μπορεί να σημαίνει η πλήρης εφαρμογή του ευρωπαϊκού συστήματος πιστωτικών μονάδων, όταν είναι γνωστό ότι η κακόφημη Μπολόνια προβλέπει τέτοιου τύπου ανακατώματα (στη συλλογή πι-

στωτικών μονάδων) με τα συστήματα διά βίου μάθησης;

Και εδώ, βέβαια, παίζει το ρόλο της και η αναφορά ότι θεσμοθετείται και το Εθνικό Πλαίσιο Προσόντων Ανώτατης Εκπαίδευσης (με τρία επίπεδα, σε αντιστοιχία με το Ευρωπαϊκό Πλαίσιο Διά Βίου Μάθησης και το Πλαίσιο Προσόντων του Ευρωπαϊκού Χώρου Ανώτατης Εκπαίδευσης). Στο πλαίσιο αυτό, όλα αυτά τα χαρτιά –πτυχία, διπλώματα, πιστοποιητικά, βεβαιώσεις, ακόμα και εμπειρία– θα μπαίνουν σ' ένα μίξερ και θ' αλέθονται, ταυτίζοντας σκόπιμα την εκπαίδευση με την κατάρτιση. Τα αποτελέσματα θα μεταφράζονται σε «*επαγγελματικά προσόντα»*, με βάση τα οποία θα γίνεται η κατάταξη στα διάφορα επίπεδα του Εθνικού Πλαισίου Προσόντων.

Σε αντίθεση με τη σκόπιμη αποσιώπηση των παραπάνω, στο κείμενο, γίνεται σαφής αναφορά στη δυνατότητα των Πανεπιστημίων να οργανώνουν «*εξειδικευμένα και ευέλικτα εκπαιδευτικά προγράμματα για ειδικές κατηγορίες πολιτών και εργαζομένων ανάλογα με τις εκπαιδευτικές ανάγκες και επαγγελματικές τους επιδιώξεις»*. Δίνεται δηλαδή η δυνατότητα στα Πανεπιστήμια να συστήνουν τα δικά τους εμπορικά «*μαγαζιά»* (Ινστιτούτα) προσφοράς φρούδων ελπίδων εύρεσης εργασίας σε ανέργους, με το πρόσχημα της «*ανανέωσης»* γνώσεων και δεξιοτήτων. Τούτο δεν γίνεται τυχαία. Θα αποτελέσει πηγή εσόδων για τα εξευτελιστικά χρηματοδοτούμενα πανεπιστημιακά ιδρύματα και μηχανισμό εκμαυλισμού συνειδήσεων των εμπλεκόμενων πανεπιστημιακών.

Ολη αυτή η μηχανή παραγωγής πτυχίων πολλών ταχυτήτων απαιτεί όχι μόνο εσωτερική και εξωτερική αξιολόγηση, που γίνεται πιο «*ουσιαστική»* (είδαμε παραπάνω τους διεθνείς δείκτες), αλλά «*συμπληρώνεται και από διαδικασίες πιστοποίησης των προγραμμάτων σπουδών και των Ιδρυμάτων από Ανεξάρτητη Αρχή και επιτροπές επιστημόνων με διεθνή σύνθεση»*.

Το κείμενο «*διαλόγου»* προβλέπει επίσης ότι η Σχολή αποτελεί πια τη «*βασική ακαδημαϊκή μονάδα»* και η δημιουργία Τμημάτων γίνεται δυνατή (λογικό, αφού οι σπουδές μεταφράζονται σε πιστωτικές μονάδες και οι φοιτητές επιλέγουν ατομικές διαδρομές). Η εισαγωγή των φοιτητών γίνεται σε Σχολή ή στο Εκπαιδευτικό Ιδρυμα (Πανεπιστήμιο ή ΤΕΙ) και η ένταξή τους στα επιμέρους προγράμματα σπουδών της Σχολής γίνεται από το δεύτερο έτος προτιμήσεις τους». Είναι σαφές, ότι οδηγούμαστε σε μια επανάληψη των πανελλαδικών εξετάσεων και μέσα στο Πανεπιστήμιο, που θα γεννήσει νέα σειρά φροντιστηρίων, και στις στρεβλώσεις που δημιουργεί τώρα ο τρόπος εισαγωγής, όπου ο υποψήφιος δεν εισάγεται πάντα στη σχολή πρώτης προτίμησής του.

Η οργάνωση των σπουδών (αλυ-

σίδες μαθημάτων, προσπαιτούμενα, κ.λπ.), οι διαδικασίες εξετάσεων και φοίτησης (π.χ. «*αιώνιοι φοιτητές»*), οι διαδικασίες ένταξης των φοιτητών στα προγράμματα σπουδών, παραπέμπονται στον Εσωτερικό Κανονισμό που θα καταρτίσουν τα Ιδρύματα, για να δοθεί και μια ψευδαίσθηση δικαιώματος στην «*αυτοδιοικητική λειτουργία»* και να κρυφτούν πλευρές που μπορεί να ξεσηκώσουν τους φοιτητές, ακόμη και τους απολιτίκ.

Σημειώνουμε επίσης την αναφορά ότι σε κάθε Πανεπιστήμιο θεσμοθετούνται «*Σχολές Μεταπτυχιακών Σπουδών»*, που οργανώνουν τα μεταπτυχιακά προγράμματα ειδίκευσης. Ο τίτλος παραπέμπει ευθέως στη δημιουργία χωριστού κύκλου σπουδών, κατά τα πρότυπα της Μπολόνια, στον οποίο θα έχει πρόσβαση μια περιορισμένη ελίτ.

Διεθνής χαρακτήρας

Το υπουργείο Παιδείας ορέγεται την προσελκυσή ξένων φοιτητών-πελατών, από τα εύπορα στρώματα άλλων χωρών, κυρίως της ανατολικής Μεσογείου και των Βαλκανίων, στις οποίες ο ελληνικός καπιταλισμός είτε αναπτύσσει δραστηριότητες διείσδυσης και εκμετάλλευσης είτε φιλοδοξεί να παίξει το ρόλο του χωροφύλακα (όλα αυτά λίγο παράκαιρα, μιας και η κρίση τον πήρε και τον σήκωσε). Το όνειρο κολοκαρινής νυχτός των Παπανδρέου-Διαμαντοπούλου συνοδεύεται (στο κείμενο δε γίνεται αναφορά, πλην όμως ο Παπανδρέου το έχει προφορικά επαναληφμένα δηλώσει) και από την επιβολή διδάκτρων για τους ξένους φοιτητές, που θα αποτελέσει προπομπό για τη γενικευμένη καθιέρωσή τους (τα μεταπτυχιακά και το Ανοικτό Πανεπιστήμιο είναι ένα καλό παράδειγμα).

Ο «*διεθνής χαρακτήρας»* των ΑΕΙ συνίσταται επίσης στην εισαγωγή «*υψηλής ποιότητας επιστημόνων από άλλες χώρες»* (προφανώς με παχυλούς μισθούς, αλλά εδώ, βέβαια, γελάμε), στη χρηματοδότηση προπτυχιακών και μεταπτυχιακών προγραμμάτων και σε άλλη γλώσσα, στην πιστοποίηση των προγραμμάτων σπουδών από διεθνείς επιτροπές επιστημόνων, στην εκλογή των μελών του διδακτικού και ερευνητικού προσωπικού από εκλεκτορικά σώματα «*με ισχυρή διεθνή παρουσία»* (η υποτίμηση, ο εξευτελισμός των ελληνικών δημόσιων Πανεπιστημίων από την ξενόδομη κυβέρνηση σε όλο τους το μεγαλείο), στη θεσμοθέτηση χορηγίας Εδρών (π.χ. έδρα Κόκκαλη, Βαρδινιογιάννη, Βγενόπουλου ή του τάδε «*εுπατρίδη»* ή ξένου «*φιλελλήνα»*). Συνίσταται επίσης στην ίδρυση παραρτημάτων των ελληνικών Ιδρυμάτων σε άλλες χώρες, κατά τα πρότυπα των ντόπιων μαγαζιών των κολεγίων. Το τελευταίο θα αποτελεί αναγκαστική «*λύση»* για κάποια από τα Πανεπιστήμια, τώρα που θα κλείσουν οι στρόφιγγες της κρατικής χρηματοδότησης.

Γιούλα Γκεσούλη

■ ΟΤΕΚ: Οι βλαβερές συνέπειες του Μνημόνιου

«Ο τουρισμός είναι η βαριά βιομηχανία μας!» Είναι μια απτό τις αγαπημένες φράσεις των στελεχών της κυβέρνησης. Γι' αυτό και ανακοινώνουν συνεχώς μέτρα μπουκώματος των μεγαλοξενοδόχων με ζεστό χρήμα, δήθεν για να αντιμετωπίσουν την ανεργία. Την ίδια στιγμή, όμως, έχουν εγκαταλείψει στην τύχη του το δίκτυο τουριστικής εκπαίδευσης. Ο ΟΤΕΚ (Οργανισμός Τουριστικής Εκπαίδευσης και Κατάρτισης), δημόσιος φορέας που εποπτεύεται από το υπουργείο Πολιτισμού και Τουρισμού λειτουργεί δύο ανώτερες σχολές τουριστικών επαγγελματιών, οκτώ εκπαιδευτήρια βασικής εκπαίδευσης στα τουριστικά επαγγέλματα, τέσσερις σχολές ξεναγών, 36 τμήματα μετεκπαίδευσης σε 15 πόλεις και 5 ειδικότητες ΙΕΚ σε 7 πόλεις. Την περίοδο 2009-2010 πέρασαν απ' όλες τις δομές του 2.592 σπουδαστές, μαθητές και εκπαιδευόμενοι, ενώ ο αριθμός έχει ανέβει στους 3.200 για την περίοδο 2010-2011.

Όμως, ο αρχικά εγκεκριμένος προϋπολογισμός του, ύψους 17,5 εκατ. ευρώ, περικόπηκε το Μάη στα 15,75 εκατ. ευρώ και τον Αύγουστο στα 13,125 εκατ. ευρώ. Το αποτέλεσμα είναι να μη μπορούν να προσληφθούν οι ορισμένοι χρόνου και ωρομίσθιοι εκπαιδευτικοί και διοικητικοί υπάλληλοι για να λειτουργήσουν οι σχολές, οι οποίες κατά 70% στηρίζονται σ' αυτό το προσωπικό. Οι σχολές δεν μπορούν ν' ανοίξουν, όσο κι αν προσπαθήσουν οι μόνιμοι και αορίστοι χρόνου υπάλληλοι. Ιδια και χειρότερη θα είναι η κατάσταση το 2011, αν δεν εγκριθεί ο προϋπολογισμός των 20 εκατ. ευρώ που ζήτησε η διοίκηση του ΟΤΕΚ για να συνεχίσει τη λειτουργία του.

Αυτές είναι οι συνέπειες του «νοικοκυρέματος του κράτους», πάνω στις οποίες προσκρούουν και διαλύονται όλες οι κυβερνητικές φανφάρες.

■ Οραμά τους μια εξαρτημένη χώρα υπηρεσιών

Στις 14 Οκτώβρη, στο πλαίσιο των προεκλογικών, προπαγανδιστικών εκδηλώσεων που οργανώνει η παραζαλισμένη κυβέρνηση, ο Παπανδρέου πήγε «απραιοδοποίητα» και έκανε «παρέμβαση» στη «συνάντηση εργασίας» που είχε ο Χρυσοχοϊδης με τον Πανελλήνιο Σύνδεσμο Εξαγωγέων. Δεν φείστηκε, βεβαίως, σε ύμνους προς τους καπιταλιστές για τον εθνικό ρόλο που επιτελούν (Εσείς εκπροσωπείτε αυτό που τόσο πιστεύουμε - ότι η Ελλάδα μπορεί. Όταν η Ελλάδα παράγει αξία, μπορεί και στέκεται ισότιμα σε διεθνές επίπεδο» κ.λπ. κ.λπ.), δεν είχε πρόβλημα να επαναλάβει τα γνωστά, για την «πολυνομία» και τη «γραφειοκρατία» που ταλανίζουν τους καπνένους τους καπιταλιστές, όμως το πήγε και παραπέρα. Θέλησε να εμφανιστεί και... οραματικός (τρομπάρα του).

Μίλησε για την αξία της «πραγματικής παραγωγής» αντί της «παρασιτικής εξάρτησης». «Η δική σας δύναμη -είπε αναφερόμενος στους εξαγωγείς- είναι καθοριστική, διότι ανοίγει αγορές σε ελληνικά προϊόντα, διασφαλίζει δουλειές, χτυπά την ανεργία, δημιουργεί ανάπτυξη και φέρνει πλούτο στη χώρα. [...] Εσείς βοηθάτε ουσιαστικά, στο ισοζύγιο πληρωμών, γιατί αγοράζαμε ξένα, αντί να πουλάμε ελληνικά προϊόντα».

Ελάχιστες μέρες πριν, στην εκπομπή του Παπαχελά εμφανίστηκε ο Παπακωνσταντίνου και μίλησε στον αέρα με δυο «κάρταλια» του αμερικάνικου χρηματιστικού κεφάλαιου, τους Feldstein και Wolf. Οι δυο αμερικάνοι οικονομολόγοι τον στρίμωξαν, λέγοντάς του ότι δεν υπάρχει περίπτωση να μπορέσει το ελληνικό κράτος να είναι συνεπές στην αποπληρωμή των χρεών του, κυρίως λόγω της βαθιάς «ύφεσης». Τότε, ο Παπακωνσταντίνου αναγκάστηκε να αναφερθεί στο όραμα της κυβέρνησής του για τον ελληνικό καπιταλισμό: «Δεν έχουμε έναν τομέα, ο οποίος υπάρχει μόνος του, όπως για παράδειγμα είχε για πολύ καιρό η Ιρλανδία το λογισμικό ή το Ισραήλ είχε κάποιες βιομηχανίες υψηλής τεχνολογίας. Είναι μια σειρά από τομείς στην ελαφρά -θα έλεγα- βιομηχανία και μεταποίηση, αλλά κυρίως είμαστε μία βιομηχανία υπηρεσιών. Οι υπηρεσίες αυτές είναι γύρω απ' τον τουρισμό, είναι γύρω από θέματα υγείας. Προσελκύουμε όλο και περισσότερο, ειδικά στη βόρειο Ελλάδα, από τη ευρύτερη περιοχή των Βαλκανίων ζήτηση για ιατρικές υπηρεσίες, εκπαιδευτικές υπηρεσίες, χρηματοπιστωτικές, ζητήματα logistics και μεταφορών κ.α., που με τις επενδύσεις που γίνονται τώρα, γινόμαστε ένα ευρύτερο κέντρο για την περιοχή».

Όταν ο Παπανδρέου κάνει προεκλογική προπαγάνδα, μιλάει για ένα παραγωγικό μέλλον του ελληνικού καπιταλισμού. Όταν, όμως, ο Παπακωνσταντίνου μιλά σε δυο εκπρόσωπους του αμερικάνικου χρηματιστικού κεφάλαιου, που δεν σηκώνουν παραλογίες, λέει τα αντίθετα. Το όραμά τους είναι να μετατρέψουν την Ελλάδα σε μια χώρα υπηρεσιών. Δηλαδή, να βαθύνουν ακόμη περισσότερο την εξάρτηση και να μεγαλώσουν το στρατό των ανέργων.

Ο Ζαχαριάδης δεν ήταν σαν τα μούτρα σας

Φέτος ξεπέρασαν τον εαυτό τους οι αντικομμουνιστές του Περισσού. Δεν περιορίστηκαν μόνο στις αναφορές στο γράμμα του Νίκου Ζαχαριάδη, με το οποίο καλούσε τον ελληνικό λαό να πολεμήσει ενάντια στους φασίστες εισβολείς του 1940, αλλά κυκλοφόρησαν και αφίσα της ΚΝΕ, με μεγάλη φωτογραφία του Ζαχαριάδη και απόσπασμα από το γράμμα του.

Τι δουλειά έχουν με το Ζαχαριάδη οι δολοφόνοι του; Αυτοί που τον εκτέλεσαν στο παγωμένο Σουργκούτ της Σιβηρίας το 1973, όταν κατάλαβαν ότι επίκειται η πτώση της χούντας και δεν θα μπορούν άλλο να τον κρατούν εξόριστο στη Σιβηρία.

Τι δουλειά έχουν με το Ζαχαριάδη αυτοί που με το μένος που τους διακατείχε και στην προσπαθειά τους να εξαφανίσουν ό,τι συνέδεε την ιστορία του κομμουνιστικού κινήματος με τον Ζα-

χαριάδη, κατήγγειλαν και την επανάσταση του 1946-49 σαν «τυχοδιωκτισμό» και το γράμμα του 1940, ότι τάχα στήριζε την κυβέρνηση Μεταξά;

Τι δουλειά έχουν με τη γραμμή Ζαχαριάδη το 1940 αυτοί που έχουν μετατρέψει τον προλεταριακό διεθνισμό σε αστικό πατριωτισμό; Με το θράσος που τους διακρίνει κόβουν κομματάκια τη στάση του Ζαχαριάδη το 1940-41, στάση αντιιμπεριαλιστική-διεθνιστική, και παίρνουν ένα κομμάτι μόνο, εκείνο που βολεύει τον εθνικισμό τους και την καπηλεία της επαναστατικής περιόδου του κομμουνιστικού μας κινήματος.

Ο Ζαχαριάδης δεν έστειλε από την απομόνωση ένα, αλλά τρία γράμματα. Τρία γράμματα που πρέπει να τα δούμε ως ενότητα και τα οποία αποκαλύπτουν ένα κοφτερό πολιτικό μυαλό κι έναν εξέχοντα μαρξιστή διανοητή, γνώ-

στη της διαλεκτικής και των αρχών βάσει των οποίων πρέπει να χαράζεται η τακτική.

Το πρώτο είναι το γνωστό γράμμα με το οποίο καλεί τον ελληνικό λαό να πολεμήσει ενάντια στο φασίστα εισβολέα κι ας διευθύνει η φασιστική κυβέρνηση Μεταξά αυτόν τον πόλεμο, ενώ παράλληλα περιγράφει με μαστοριά μια άλλη κοινωνία ως «έπαθλο» της νίκης. Ακολουθεί δημιουργικά τις κατευθύνσεις του τελευταίου συνεδρίου της Κομμουνιστικής Διεθνούς. Όταν οι Ιταλοί αποκρούονται και το ελληνικό κράτος συνεχίζει τον πόλεμο μέσα στην Αλβανία, ο Ζαχαριάδης (στα δυο επόμενα γράμματα) τον καταγγέλλει ως κατακτητικό πόλεμο, στο πλευρό της ιμπεριαλιστικής Αγγλίας και ζητά ανατροπή της κυβέρνησης και υπογραφή ειρήνης με τη μεσολάβηση της Σοβιετικής Ένωσης.

Ο Χατζηγάκης, ο Δημητρίου και ο... αφιλοκερδής πατριωτισμός

Ο άρχων των τρικαλινού κάμπου Σωτήρης Χατζηγάκης έμεινε στην πενταετή ιστορία της κυβέρνησης Καραμανλή ως ο υπουργός που έκανε τα πιο χοντροκομμένα ρουσφέτια, τόσο ως υπουργός Δικαιοσύνης όσο και ως υπουργός Γεωργίας. Είχε, όμως, μαζί του, στενό του συνεργάτη από υπουργείου εις υπουργείων έναν αδάμναντα ήθους. Τον δημοσιογράφο Μιχάλη Δημητρίου, που οργάνωνε τις δημόσιες σχέσεις του υπουργού.

Οι πολλοί θα θυμούνται τον Μ. Δημητρίου από την περίο-

δο της τρομοϋστερίας το καλοκαίρι του 2002. Είχε γίνει γνωστός ως ο κύριος «τις ίδιες πληροφορίες έχω κι εγώ, Νίκο». Ελεγε ο Κακαουνάκης αυτά που του είχε πει ο Χρυσοχοϊδης και από το άλλο παράθυρο έβγαине και συμφωνούσε ο Δημητρίου. Εν πάση περιπτώσει, εν προκειμένω δεν μας ενδιαφέρουν οι επιδόσεις του Δημητρίου στους σκοτεινούς διαδρόμους της Κατεχάκη, απ' όπου έπαιρνε κατευθύνσεις η «συμμαχία των προθύμων» εκείνης της περιόδου. Εν προκειμένω μας απασχολεί η θη-

τεία του Δημητρίου στους φωτεινούς διαδρόμους των υπουργείων από τα οποία πέρασε ο Σ. Χατζηγάκης, η οποία δεν ήταν και τόσο... φωτεινή.

Ο Δημητρίου έλυνε κι έδενε ως εκπρόσωπος Τύπου του Σ. Χατζηγάκη και στα δύο υπουργεία. Θεσμική ιδιότητα, όμως, δεν είχε. Ουδέποτε διορίστηκε σε θέση μετακλητού υπαλλήλου στο πολιτικό γραφείο του υπουργού. Ο ίδιος επαιρόταν ότι προσέφερε τις υπηρεσίες του αφιλοκερδώς! Μεγάλος πατριώτης, ευεργέτης του έθνους, έτοιμος να πεθάνει στην ψάθα για το καλό του ελληνικού λαού. Βέβαια, ο ισχυρισμός αυτός -παράξενος έτσι κι αλλιώς για την κοινή λογική- αποκαλύφθηκε ως εξόχως αναίμακτος, όταν έγινε γνωστό ότι ο Δημητρίου είχε υπογράψει πεντάμηνη σύμβαση (δεν πρόλαβε για περισσότερο) με τον ΟΠΕΓΕΠ, ως εργαζόμενος του αμαρτωλού «αγροτικού καναλιού». Από την έρευνά μας προκύπτει ότι ο Δημητρίου πληρώθηκε 18 χιλιάδικα ευρώ τουλα γι' αυτό το πεντάμηνο. Καθόλου λίγα, αν αναλογιστούμε ότι καμιά ουσιαστική σχέση δεν είχε μ' αυτό το «κανάλι», αφού ολημερίς ήταν στο υπουργείο Γεωργίας. Πώς γίνεται να λες ότι προσφέρεις αφιλοκερδώς τις υπηρεσίες σου στο υπουργείο, να μην έχεις όντως καμιά θεσμική θέση στο πολιτικό γραφείο του υπουργού, αλλά ταυτόχρονα να μισθοδοτείσαι από μια «θυγατρική» του υπουργείου; Μήπως είχε καμιά ανάλογη «σχέση αγάπης» και με καμιά «θυγατρική» του υπουργείου Δικαιοσύνης, όσο θήτευε σ' αυτό ο Σ. Χατζηγάκης;

Το καλύτερο, όμως, σας το

κρατάμε για το τέλος. Όταν ανέλαβε το υπουργείο Δικαιοσύνης ο Σ. Χατζηγάκης, διόρισε σε θέση ειδικής συμβούλου τη Δέσποινα Βαλλίδη, χωρίς η σχετική απόφαση να μας διαφωτίζει για το αν η κ. Βαλλίδη διέθετε τα ειδικά εκείνα προσόντα που ο νόμος απαιτεί για τους ειδικούς συμβούλους των υπουργών (ειδίκευση σε συναφή επιστημονικό τομέα, που αποδεικνύεται με αξιολογή επιστημονική ενασχόληση κ.λπ. κ.λπ.). Εμείς, πάντως, βρήκαμε ότι η κ. Βαλλίδη είναι δικηγόρος που ως επαγγελματική στέγη δηλώνει την κατοικία της! Η κ. Βαλλίδη ακολούθησε τον Σ. Χατζηγάκη και στο υπουργείο Γεωργίας, πάλι σε θέση ειδικού συμβούλου. Σε λιγότερο από 9 μήνες η κ. Βαλλίδη εισέπραξε 26.189 ευρώ καθαρά, εκ των οποίων το ένα τρίτο ήταν υπερωρίες! Ποσό διόλου ευκαταφρόνητο.

Και τι δουλειά έχει η Βαλλίδη με τον Δημητρίου; Καιόταξε κάποιες σατανικές συμπτώσεις: η Δέσποινα Βαλλίδη κατοικεί Αρτέμιδος 7 στην Εκάλη. Αρτέμιδος 7 στην Εκάλη κατοικεί και η Ελένη Βαλλίδη-Δημητρίου, σύζυγος του Μ. Δημητρίου και μητέρα της Δέσποινας! Στο υπουργείο Γεωργίας ουδείς θυμάται την κ. Δ. Βαλλίδη. Υπάλληλος της αρμόδιας για τους μετακλητούς υπαλλήλους Διεύθυνσης, τον οποίο ρωτήσαμε πού εργαζόταν η κ. Βαλλίδη, μας απάντησε «κάπου στον όροφο, αλλά δεν ξέρω σε ποιο γραφείο!». Ο νοών νοείτω...

Ενα ερώτημα μόνο: ο υπάλληλος της αρμόδιας Διεύθυνσης, που πλήρωνε τους μετακλητούς υπαλλήλους, πόσες φορές είδε και πλήρωσε τη Δ. Βαλλίδη;

Στυμμένη λεμονόκουπα

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 5
κανένα σχέδιο για τους αστέγους στην Αϊτή, ενώ το Ασοσιέιτεντ Πρες συμπλήρωνε πως μόλις το 2% από τα χαλάσματα έχουν απομακρυνθεί και το Πορτ Ο Πρενς είναι διάσπαρτο από χαλάσματα, μπάζα και μισοκατεστραμμένα κτίρια! Κι όλα αυτά εννιά μήνες μετά τον φονικό σεισμό!

Η διεθνής υποκρισία και η αδιαφορία των κρατούντων φαίνεται και από το ρυθμό που ρέει η «οικονομική βοήθεια» στη χώρα. Στις 6 Οκτώβρη έγινε στο Πορτ Ο Πρενς συνάντηση της επιτροπής «ανοικοδόμησης» που εποπτεύει την διεθνή «βοήθεια». Η συνάντηση έγινε παρουσία της Χίλαρι Κλίντον και του προέδρου της χώρας Ρενέ Πρεβάλ.

Ξέρετε πόσες φορές συνεδρίασε η επιτροπή «ανοικοδόμησης»; Μόλις τρεις φορές από τότε που συγκροτήθηκε (21 Απριλίου του 2010)! Η Κλίντον, μάλιστα, ζήτησε συνγνώμη για τις καθυστερήσεις των χρημάτων που υποσχέθηκαν οι ΗΠΑ

και διαβεβαίωσε ότι τα κονδύλια θ' αρχίσουν να ρέουν εντός των επόμενων ημερών! Αφού ξεζούμισαν τη χώρα πνιγόντας την στα χρέη, οι ιμπεριαλιστές την πετούν σαν στυμμένη λεμονόκουπα.

Αντιδασική συνεργασία υπουργείου - Κτηματολόγιο ΑΕ

Εδώ και χρόνια τα στελέχη της εταιρίας Κτηματολόγιο ΑΕ φέρονται υποτιμητικά και προκλητικά προς τους υπηρεσιακούς παράγοντες της Διεύθυνσης Δασικών Χαρτών (ΔΔΧ). Ο λόγος; Οι υπηρεσιακοί παράγοντες της ΔΔΧ ζητούν από την εταιρία αυτή τους κωδικούς αριθμούς των ιδιωτών που καταπάτησαν δάση και δασικές εκτάσεις (παραβιάζοντας το τεκμήριο του δημοσίου, χάρη στη βοήθεια που τους προσέφερε η Κτηματολόγιο ΑΕ), προκειμένου να κάνουν αγωγές και να κερδίσουν για λογαριασμό

του δημοσίου τις καταπατημένες δασικές εκτάσεις και δάση.

Μιλάμε για δεκάδες χιλιάδες κωδικούς. Η Κτηματολόγιο ΑΕ αρνείται να δώσει τους κωδικούς, με το πρόσχημα ότι παραβιάζονται προσωπικά δεδομένα! Αυτό είναι ένα προκλητικό ψέμα, γιατί τα στοιχεία των ιδιωτών έχουν από καιρό δημοσιοποιηθεί. Το αποτέλεσμα θα είναι να περάσει το χρονικό διάστημα και να νομιμοποιηθεί η καταπάτηση των δημοσίων εκτάσεων από τα διάφορα λαμόγια-καταπατητές

Στις 15 Ιούλη, δημοσιεύτηκε στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως η απόφαση της Τ. Μπιρμπίλη, με την οποία κηρύσσεται υπό κτηματογράφηση όλη η Ελλάδα. Έτσι, μετά τις 15 Αυγούστου η σύνταξη των δασικών χαρτών πέρασε στην Κτηματολόγιο ΑΕ. Στις 14 Οκτώβρη δημοσιεύτηκε ο νόμος 3889/2010 για το Πράσινο Ταμείο και τους δασικούς χάρτες. Με το νόμο αυτό δίνεται η **χαρακτηριστική βολή** στις Διευθύνσεις Δασών και ιδιαίτερα στην Διεύθυνση Δασικών Χαρτών, μιας και εκτός από την κατάρτιση των δασικών χαρτών περνάει στις επτά αδελφές εταιρίες και η συμπλήρωση και διόρθωση των δασικών χαρτών, όπως και η καταχώριση και η προετοιμασία της εξέτασης των αντιρρήσεων.

Και όχι μόνο αυτό, την ίδια μέρα έχουμε δύο προκλητικές ενέργειες από την πλευρά στελεχών της εταιρίας, που παρεμβάνουν ωμά στις περιφερειακές Διευθύνσεις Δασών και αρνούνται να ικανοποιήσουν αιτήματα της Διεύθυνσης Δασικών Χαρτών. Στις 14 Οκτώβρη 2010, όλως τυχαίως, ο περιβόητος δασολόγος Μάσχος Βογιατζής (για τον οποίο μιλήσα-

με την προηγούμενη εβδομάδα) στέλνει στη Διεύθυνση Δασών υπογράφη με την ιδιότητα του Διευθυντή Δασικών Χαρτών και Φυσικού Περιβάλλοντος της Κτηματολόγιο ΑΕ. Τους επισημαίνει, ότι κηρύχθηκαν υπό κτηματογράφηση και οι υπολοίπες περιοχές της Ελλάδας, θέλοντας εμμέσως πλην σαφώς να τους πει ότι πέρασε και η σύνταξη δασικών χαρτών στην Κτηματολόγιο ΑΕ. Καταλήγει ζητώντας απ' αυτούς να του στείλουν όλες τις τελεσίδικες πράξεις χαρακτηρισμού του άρθρου 14 του νόμου 998/1979. Η ενέργεια αυτή ενός υπαλλήλου εταιρίας που είναι Νομικό Πρόσωπο Ιδιωτικού Δικαίου να διατάζει μια δημόσια υπηρεσία (όπως είναι η ΔΔΙ), παρακάμπτοντας τη ΔΔΧ, δεν είναι μόνο προκλητική, αλλά και πολύ επικίνδυνη. **Οχι μόνο για τους δασολόγους δημοσίου υπαλλήλους, αλλά και για τα δάση και τις δασικές εκτάσεις.**

Στις 4 Οκτώβρη, η ΔΔΧ, για πολλοστή φορά, με έγγραφό της ζητά από την Κτηματολόγιο ΑΕ να της δώσει ορθοφωτογραφίες του 1945 και πρόβητος δασολόγος Μάσχος Βογιατζής (για τον οποίο μιλήσα-

με την εταιρία, διαλέγει και αυτός «τυχαία» τις 14 Οκτώβρη για να απαντήσει στον προϊστάμενο της ΔΔΧ Κ. Διαμαντίδη. Θυμίζουμε ότι και οι προκάτοχοι του επανειλημμένα αρνήθηκαν να ικανοποιήσουν αιτήματα μολονότι ήταν υποχρεωμένοι. Στην απάντησή του αρχικά αναφέρει ότι η εταιρία «*έχει ήδη διαθέσει πρόσβαση θέασης σε πρόσφατης λήψης ορθοφωτογραφίες σε όσες περιφερειακές δασικές υπηρεσίες το έχουν ζητήσει με αίτημά τους. Αλλά η παροχή από μέρους μας της ανωτέρω λειτουργίας πρέπει να συνδυαστεί με το μείζον θέμα της χορήγησης σε ψηφιακή μορφή των εκδοθέντων από τις δασικές υπηρεσίες διοικητικών πράξεων (πράξεις του άρθρου 14, Ν.998/1979)*». Και καταλήγει. «*Όσον αφορά στις ορθοφωτογραφίες 1945, διευκρινίζουμε ότι η παροχή τους δεν επιτρέπεται προς το παρόν λόγω συμβατικής μας δέσμευσης με την Γεωγραφική Υπηρεσία Στρατού*» (σ.σ. επισήμανση δική μας).

Όπως αναφέραμε, δεν είναι η πρώτη φορά που η Κτηματολόγιο ΑΕ αρνείται να δώσει έγγραφα προφασισμένη διάφορες δεσμεύσεις της. Όμως

εδώ ξεπερνά κάθε όριο, γιατί αυτές τις ορθοφωτογραφίες τις έχει δώσει στις πέντε από τις επτά αδελφές εταιρίες, προκειμένου αυτές να καταρτίσουν τους δασικούς χάρτες. Τις ορθοφωτογραφίες αυτές πρέπει να τις έχουν και οι δασικές υπηρεσίες, προκειμένου να ελέγξουν τους δασικούς χάρτες και στη συνέχεια να μπορέσουν να ασκήσουν αγωγές, μιας και έχουν γίνει χοντρές παραβιάσεις του τεκμηρίου του δημοσίου, με τη συνεργεία της Κτηματολόγιο ΑΕ, και θα γίνουν κι άλλες στη συνέχεια και μάλιστα περισσότερες.

Τέλος, ο Α. Αρβανίτης ξεκαθαρίζει ότι η κατευθείαν επικοινωνία των περιφερειακών Διευθύνσεων Δασών με την Κτηματολόγιο ΑΕ, με παράκαμψη της Διεύθυνσης Δασικών Χαρτών, άρχισε να γίνεται καθεστώς.

Συμπέρασμα: Η Κτηματολόγιο ΑΕ, υπό την καθοδήγηση της υπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, έβαλε στη μπάντα την ΔΔΧ και όλες τις περιφερειακές Δασικές Διευθύνσεις, γιατί στέκονται εμπόδιο στα σχέδιά της να φτιάξει δασικούς χάρτες καρικατούρα.

Σκαστή παρανομία για χάρη της Καρφούρ

Για την ιστορία αποχαρακτηρισμού από Γεωργική Γη Υψηλής Παραγωγικότητας (ΓΥΠ) μιας γεωργικής έκτασης 6,5 στρεμμάτων στο Αίγιο είχαμε ξαναγράψει στις 18 Σεπτεμβρίου (φύλλο 612 της «Κ»). Ανάμεσα στ' άλλα είχαμε αποκαλύψει, ότι σ' αυτή την ιστορία είχε διαδραματίσει ενεργό ρόλο ο νυν Γενικός Διευθυντής Γεωργικής Έρευνας και Εφαρμογών του υπουργείου Γεωργίας Α. Κατζηλάκης. Το διάστημα που μεσολάβησε συνεχίσαμε την έρευνά μας και έχουμε να αποκαλύψουμε νέα στοιχεία που καινε τόσο την εταιρία Καρφούρ Μαρινόπουλος όσο και τον Δρα Ανδρέα Κατζηλάκη.

Στις 3 Ιούνη του 2003, η Καρφούρ-Μαρινόπουλος υπογράφει στην Αθήνα συμφωνητικό με τους ιδιοκτήτες τριών ακινήτων συνολικής έκτασης 6550,3 τ.μ, για να χτίσει σουπερ-μάρκετ συνολικής έκτασης 1920 τ.μ. Η εταιρία γνωρίζει ότι τα τρία αυτά ακίνητα είναι μέρος μιας μεγαλύτερης έκτασης που με απόφαση του ΣτΕ/1998 έχει χαρακτηριστεί ως ΓΥΠ και ότι με απόφαση του Γενικού Γραμματέα Περιφέρειας Δυτικής Ελλάδας, που υπογράφηκε στις 7/8/2002, εξαιρέθηκε από το Ρυμοτομικό Σχέδιο της Περιοχής. Παρ' όλα αυτά, επιμένει να νοικιάσει αυτά τα ακίνητα, υπογράφει το συμφωνητικό και βάζει όρο στους ιδιοκτήτες να άρουν τον χαρακτηρισμό ως ΓΥΠ μέσα σε χρονικό διάστημα πέντε μηνών. Σε περίπτωση, δε, που θα πετύχαιναν τον αποχαρακτηρισμό, θα καταβαλλόταν τον πρώτο χρόνο μηνιαίο μίσθωμα 15.408 ευρώ. Το συμβόλαιο θα ίσχυε αρχικά για 12 χρόνια και στη συνέχεια θα παρατεινόταν μονομερώς για άλλα 8 χρόνια.

Η Καρφούρ-Μαρινόπουλος επέμενε να μισθώσει αυτά τα ακίνητα, γιατί είχε εξασφαλίσει παρασκηνακά ότι ο Α. Κατζηλάκης θα της αποχαρακτήριζε την έκταση από ΓΥΠ και θα την ενέτασσε στο σχέδιο πόλης, παρά τις αποφάσεις του ΣτΕ και του Γενικού Γραμματέα της Περιφέρειας Δυτικής Ελλάδας. Πράγμα που έγινε με το έγγραφο με αριθμό πρωτοκόλλου 133772/5087ΠΕ και ημερομηνία 19 Γενάρη του 2004. Σύμφωνα με δύο έγγραφα που φέρουν την υπογραφή του Α. Κατζηλάκη, δύο φορές η Καρφούρ-Μαρινόπουλος υπέβαλε αίτηση σ' αυτόν με θέμα «χωροθέτηση καταστήματος SUPER MARKET στο Αίγιο». Στο πρώτο έγγραφο ο Α. Κατζηλάκης αναφέρει ότι η πρώτη αίτηση της Καρφούρ-Μαρινόπουλος δεν φέρει ημερομηνία. Περίεργο δεν είναι που παραλήφθηκε η αναγραφή της ημερομηνίας;

Όπως αντιλαμβάνεστε, αν μέσα σε διάστημα τριών περίπου μηνών (31 Οκτώβρη-19 Γενάρη) ο Α. Κατζηλάκης και η εταιρία είχαν δύο επίσημες επαφές, οι ανεπίσημες ήταν περισσότερες, προκειμένου να μεθοδευτεί ο τρόπος αποχαρακτηρισμού της ΓΥΠ και η ένταξή της στο σχέδιο πόλης.

Με αίτησή μας αναζητήσαμε αντίγραφο της απόφασης αποχαρακτηρισμού (αριθ. Πρωτ. 133772/5087 ΠΕ), του Ενημερωτικού Σημειώματος υπογεγραμμένου απ' όλους τους υπηρεσιακούς παράγοντες, που συνοδεύει τα σχέδια αποφάσεων, και της σελίδας του πρωτοκόλλου που να φαίνεται η ημερομηνία εξόδου του εγγράφου. Ο Α. Κατζηλάκης, με ανυπόστατα επιχειρήματα, αρνήθηκε να μας δώσει τα έγγραφα αυτά. Όμως, από άλλη πηγή βρήκαμε επίσημα έγγραφα, σύμφωνα με τα οποία το εν λόγω έγγραφο του Α. Κατζηλάκη δεν υπάρχει στην υπηρεσία, ενώ οι αριθμοί πρωτοκόλλου ανήκουν σε άλλα εισερχόμενα έγγραφα της Διεύθυνσης Χωροταξίας και Προστασίας Περιβάλλοντος!

Το συμπέρασμα είναι ότι αυτό το έγγραφο ο Α. Κατζηλάκης το υπέγραψε παράνομα και κρυφά απ' όλους τους υπηρεσιακούς παράγοντες και το έδωσε χέρι με χέρι στην Καρφούρ-Μαρινόπουλος ή το ταχυδρόμησε!

Η πολιτική ηγεσία είναι ενημερωμένη γι' αυτή την καραμπινάτη παρανομία του Α. Κατζηλάκη που άπτεται άμεσα του πειθαρχικού και ποινικού δικαίου. Μέχρι τότε θα τον καλύπτει; Δεν φοβάται που οι συγκαλύψεις, μετά τον Φλαούντα, δευτέρωσαν;

Με φούμαρα δεν εξαπατώνται οι αγρότες

Στις 26 Σεπτεμβρίου του 2010 το γραφείο Τύπου του υπουργείου Γεωργίας με δελτίο του γνωστοποιούσε, ανάμεσα στ' άλλα, ότι ο Κ. Σκανδαλίδης συμβούλεψε τους αγρότες στη Λάρισα να εκμεταλλευτούν την άνοδο της τιμής του σύσπορου βαμβάκιου. Κάτι έπρεπε να πει κι αυτός για να καλμάρει τη δυσανεμία των αγροτών από την αντιαγροτική πολιτική των κυβερνήσεων (μπλε και πράσινων) και της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Μάλλον θα αγνοούσε ο κακός μαθητής, ότι το πράσινο σκουλήκι προκάλεσε μεγάλη ζημιά στο σύσπορο βαμβάκι, πανελλαδικά, οπότε φέτος θα είναι χωρίς αντίκρισμα στο αγροτικό εισόδημα η συγκυριακή άνοδος της εμπορικής τιμής του. Το λέμε αυτό, γιατί αν το ήξερε μάλλον δεν θα έκανε το λάθος να παραστήσει το συμβουλάτορα των αγροτών.

Στις 27 Οκτώβρη ο Κ. Σκανδαλίδης ξαναβγήκε στην αγροτική πιάτσα, αυτή τη φορά για να αναγγείλει ότι άρχισε να καταβάλλεται το 50% των επιδοτήσεων στους αγρότες. Την ίδια μέρα, η υφυπουργός Μ. Αποστολάκη, μέσω δελτίου Τύπου, ενημέρωσε τους αγρότες, ότι την προηγούμενη μέρα, (26.9.2010) έθεσε στο συμβούλιο των υπουργών Γεωργίας της ΕΕ το πρόβλημα της καταστροφής που προκάλεσε στο βαμβάκι το πράσινο σκουλήκι και ζήτησε να εγκριθεί άμεσα το πρόγραμμα αποζημίωσης των αγροτών. Γιατί έτσι «θα επιτρέψει σε ένα δυναμικό κλάδο την απόρροια συνέχιση της παραγωγικής διαδικασίας, **προστατεύοντας έτσι, όχι μόνο το εισόδημα των γεωργών**, αλλά και την ανάπτυξη των περιοχών όπου συγκεντρώνεται η βαμβάκοκαλλιέργεια» (σ.σ. επισήμανση δική μας).

Πιάστηκε κι' αυτή αδιάβαστη, ισχυριζόμενη ότι με την έγκαιρη καταβολή της ενίσχυσης εκτός των άλλων θα προστατευθεί και το εισόδημα των αγροτών. Μ' αυτό που είπε θα προκαλέσει την αγανάκτηση των βαμβάκοπαρτωμένων, οι οποίοι γνωρίζουν ότι η αποζημίωση που θα πάρουν, μέσω του ΠΣΕΑ, θα είναι **από μηδενική** (στην περίπτωση που θα συλλέξουν 150 κιλά/στρέμμα) **έως 36 ευρώ/στρέμμα** (στην περίπτωση που δεν θα συλλέξουν ούτε ένα κιλό βαμβάκι).

Εμείς πήραμε τον μαθηματικό τύπο με τον οποίο αποζημιώνονται οι αγρότες όταν καταφεύγουν στον μηχανισμό του ΠΣΕΑ, μέσω του οποίου δίνονται κρατικές ενισχύσεις και αποζημιώνεται μόνο το 40% της Αξίας της Απώλεσθείσας Παραγωγής (ΑΑΠ). Θυμίζουμε ότι από το 2003 μέχρι τις 20 Σεπτεμβρίου που δημοσιεύτηκε ο νέος νόμος (ν. 3877/2010) για τον ΕΛΓΑ πληρώνονταν οι ενισχύσεις από ΠΣΕΑ μέσω δανεισμού του ΕΛΓΑ και όχι με χρηματοδότηση από τον κρατικό προϋπολογισμό.

Πως υπολογίζεται η ΑΑΠ; Έχουμε τον μαθηματικό τύπο: $ΑΑΠ = ΜΑΠΑ * ΜΤΠΑ - ΑΕΖ * ΜΤΕΖ$, όπου

$ΑΑΠ = Αξία Απώλεσθείσας Παραγωγής$
 $ΜΑΠΑ = Μέση Απόδοση Περιόδου Αναφοράς$

$ΑΕΖ = Απόδοση Ετους Ζημιάς$
 $ΜΤΕΖ = Μέση Τιμή Ετους Ζημιάς$

Θεωρήσαμε ότι η ΜΑΠΑ της περιόδου 2007-2008-2009, (τρίχρονη περίοδος αναφοράς) είναι 300 κιλά βαμβάκι/στρέμμα, η ΜΤΠΑ της ίδιας περιόδου είναι 0,3 ευρώ/κιλό και η ΜΤΕΖ του 2010 θα είναι 0,6 ευρώ το κιλό.

Στη συνέχεια εξετάσαμε τέσσερις περι-

πτώσεις Απόδοσης Ετους Ζημιάς (ΑΕΖ).

α) 150 κιλά. Σ' αυτή την περίπτωση έχουμε $ΑΑΠ = 300 * 0,3 - 150 * 0,6 = 0$. Ο αγρότης **δεν θα πάρει αποζημίωση**.

β) 100 κιλά. Σ' αυτή την περίπτωση έχουμε $ΑΑΠ = 300 * 0,3 - 100 * 0,6 = 30$ ευρώ. Ο αγρότης θα πάρει ως αποζημίωση το 40%, δηλαδή **12 ευρώ το στρέμμα**.

γ) 50 κιλά. Σ' αυτή την περίπτωση έχουμε $ΑΑΠ = 300 * 0,3 - 50 * 0,6 = 60$ ευρώ. Ο αγρότης θα πάρει $60 * 40\% = 24$ **ευρώ το στρέμμα**.

δ) 0 κιλά. Σ' αυτή την περίπτωση έχουμε $ΑΑΠ = 300 * 0,3 - 0 * 0,6 = 90$ ευρώ. Ο αγρότης θα πάρει $90 * 40\% = 36$ **ευρώ το στρέμμα**.

Διαπιστώνουμε, λοιπόν, ότι τα ποσά των αποζημιώσεων είναι πεινχρά και δεν επαρκούν με τίποτα για να μπορέσει η φτωχή αγροτιά να καλλιεργήσει και το 2011. Σχεδόν πάντα, μετά από μια σχετικά «καλή» χρονιά στις τιμές ενός προϊόντος, οι αγρότες σπεύδουν και καλλιεργούν περισσότερα στρέμματα. Αυτός θα είναι ο λόγος που θα καλλιεργηθούν περισσότερα στρέμματα και όχι επειδή θα πάρουν ικανοποιητικές αποζημιώσεις από τις καταστροφές που προκάλεσε το πράσινο σκουλήκι.

Οι κυβερνήσεις ήταν πάντα σφιχτές στις αποζημιώσεις που δίνουν στην αγροτιά, πλούσια και φτωχή. Οι αποζημιώσεις ήταν και είναι πεινχρότατες. Αντίθετα, ήταν και είναι γαλαντόμες προς τις καπιταλιστικές επιχειρήσεις, ακόμη και σ' αυτή την περίοδο. Θυμίζουμε ότι στις 19 Οκτώβρη ο Γ. Παπανδρέου και η πολιτική ηγεσία του υπουργείου Εργασίας εξήγγειλαν ένα πρόγραμμα ενίσχυσης των καπιταλιστικών επιχειρήσεων ύψους 2,5 δισ. ευρώ!

ΑΝΤΙΚΥΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες δέκα! Είναι ραγιαδισμός να παραμένει άτρωτος ο καπιταλισμός...

Ας ευχηθούμε τα δεκατετράχρονα να εξακολουθήσουν να δίνουν μαθήματα. Και δεν αναφερόμαστε μόνο στους πιτσιρικάδες (για όσους τυχόν ξεχνάμε τους τελευταίους Δεκέμβρηδες), αλλά και στην «Κόντρα» που κλείνει δεκατέσσερα χρόνια απέναντι και κόντρα στον οχετό της δήθεν απολιτικής, δήθεν αντικειμενικής, δήθεν υπεράνω, δήθεν πληροφόρησης.

Τα Κοντρογενέθλια δε νομίζουμε ότι συνδέονται με τα όσα γενέθλια της Αλέκας Παπαρήγα, που είναι την προσεχή Παρασκευή. Και μιας και πιστήκαμε πάλι με ημερομηνίες, λέγαμε ότι στις 21 Νοεμβρίου θα προχωρήσει στην ιδρυτική πράξη του κόμματός της η Ντόρα Μπακογιάννη - Μητσούκη - Κούβελου κ.π.κ.λ.π. (και πιδανόν και λοιπά). Ουδόλως πιστεύουμε ή μας ασχολούν τα ζωδιακά, αλλιώς θα

ανοίγαμε πλατιά συζήτηση για την επόμενη μέρα που είναι η τελευταία του Σκορπιού, τότε που καρφώνει το κεντρί στον εαυτό του και αυτοκτονεί (όποιος διαβάζει πολύ, αναπόφευκτα διαβάζει και μ@λ@κίες). Ας ρίξουμε όμως μια σημειολογική ματιά: Η 21η του Νοέμβρη είναι η παγκόσμια ημέρα τηλεόρασης, είναι η μέρα που το 1958 γερμανικός οίκος αναλάμβανε την εκπόνηση μελετών διαφόρων έργων για την οικονομική ανάπτυξη της Ελλάδας (τι νομίζουμε, ότι είναι καινούργια κάποια πράγματα;). Είναι επίσης η μέρα που το 1973 εκδηλωνόταν το πραξικόπημα του Δημήτρη Ιωαννίδη λίγο πριν... η χούντα πάει «στη δέση που της ανήκει, στον σκουπιδοτενεκέ της Ιστορίας» (για να θυμηθούμε και ολίγον Leon Trotsky). Και τέλος, είναι η μέρα που το 1974 ο Κωνσταντίνος Καραμανλής σχημάτιζε την πρώτη μεταπολιτευτική κυβέρνηση, μετά τις εκλογές που είχε ορίσει και κερδίσει στις 17 του Νοέμβρη (πάνω στην πρώτη επέτειο του Πολυτεχνείου, για να... ξεχνιόμαστε). Ήταν μια κοινωνικο-πολιτική προσφορά της στήλης και τώρα μπορείτε να βγάλετε πιο ολοκληρωμένα συμπεράσματα, περιμένοντας το μοιραίο...

«Η μικρή μας πολιτεία είναι ωραία, έχει τα πάντα, θα εκραγεί από ευτυχία... έχει δρόμους, ανηφόρες, κατηφόρες, μαγαζιά όλες τις ώρες ανοιχτά, λεωφορεία, ρετιρέ, ψυχιατρεία για όσους δεν μπορούν ν' ακούουν την απέναντι κυρία που ουρλιάζει, που όλο λέει πως η μικρή μας πολιτεία είναι ωραία κι ότι σε λίγο θα εκραγεί από ευτυχία... Η μικρή μας πολιτεία είναι ωραία, έχει τα πάντα, θα εκραγεί από ευτυχία... έχει νόμους, υπονόμους, αστυνόμους, παρανόμους, ταχυδρόμους, δε θα τους αφήσουμε ποτέ ξανά στο σπίτι μόνους όσους δεν μπορούν ν' ακούουν την απέναντι κυρία που ουρλιάζει, που όλο λέει πως η μικρή μας πολιτεία είναι ωραία κι ότι σε λίγο θα εκραγεί από ευτυχία... Έχει σκύλους, έχει γάτες, συννεπείς επαναστάτες να μου πούνε πότε κάνω λάθος πότε μ' οδηγεί το πάθος στη διαστροφή, στην καταστροφή, θα 'ρθουν να με σώσουν την κατάλληλη στιγμή... Είναι ωραία... θα εκραγεί από ευτυχία» (Παύλος Παυλίδης).

Η στήλη ευχαριστεί τον υποψήφιο δήμαρχο συμβασιλεύουσας Κώστα Γκιουλέκα που αυθορμητώς παραδέχτηκε ότι μέχρι σήμερα δεν δούλευε! Διότι ένας που δουλεύει ήδη, δεν λέει «έτοιμοι να δουλέψουμε» και μάλιστα με ολοσέλιδη καταχώριση στις εφημερίδες... Όσο για την καισαροπαιδική κόντρα Ανθίμου - Μπουτάρη με διατητή τον Γιωργάκη, στα αρχεία και στα δημαρχεία μας. Δεν μπορούμε σε καιρούς κρίσης να ξεδοούμε μελάνι και τυπογραφικά για να ασχολούμαστε με όσα αποτυπώνονται πλήρως στην 131η σημερινή λέξη της στήλης.

«Είδα απ' το τζάμι μια σφαίρα να μου χτυπάει την παλάμη την αριστερή, αίματα και τα σκουπίδια να ανασαίνουν. Η μάνα μου ήταν στην κουζίνα κι ο πατέρας ούτε που ξέρω, ανοίγω την πόρτα και πάω στα σκουπίδια. Κι εκεί είδα, δεν δίνω δέκα αν με πιστεύετε, το πιο όμορφο αγόρι που είχα δει στη ζωή μου. Ήτανε κουκουλωμένος εκεί, κρατούσε ένα οπλοπολυβόλο, είχε αραιά ξανθά γένια και μακριά ξανθά μαλλιά. Τα μάτια του... δεν ξέρω τι χρώμα είχαν. Εμοιάζε ή ήτανε ο Χριστός. "Φύγε κοριτσάκι, φύγε" μου είπε "από δω. Θα με σκοτώσουν". Πήρα μια πολύ βαθιά ανάσα για να τρέξω γρήγορα. "Σκύψε να σε φιλήσω", μου είπε. Ημουνά ήδη στο σπίτι. Ο πρώτος αντάρτης και ο τελευταίος που ερωτεύτηκα ήτανε αντάρτης των πόλεων» (Κατερίνα Γώγου).

Κλείνουμε με μια ακόμη κοινωνική προσφορά της στήλης: το όνομα Γιώργος Παπακωνσταντίνου αναγραμματισμένο, γίνεται «τροϊκανός γύπας των παγίων» και του Θεόδωρου Πάγκαλου γίνεται «πράο ογκώδες λάθος»! Είπαμε, έχουμε δεκάδες και για όλους, αλλά τα περισσότερα είναι... φτου κακά λόγια. Ισως τα βγάλουμε σε πειρατικό cd...

Κοκκινόσκουφίτσα

Σφαλιάρια και από τον ΣΕΒ στο Χρυσοχοΐδη

Μετά τ' αφεντικά πολυεθνικών μονοπωλίων (Nestle, Amstel, Unilever), που έριξαν από μια μεγαλοπρεπέστατη ροχάλα στον Χρυσοχοΐδη, που «δεσμεύτηκε» ότι μέχρι τα Χριστούγεννα θα μειώσει τις τιμές κατά 30%, εφαρμόζοντας το ισχύον νομικό πλαίσιο, ήρθε η ώρα του προέδρου του ΣΕΒ να ρίξει μια σβουριχτή σφαλιάρια στον υπερφίαλο υπουργό, που κατάπιε τη γλώσσα του. «Δεν μπορώ να λύσω την εξίσωση, πώς όταν έχω 5% κέρδος μπορώ να μειώσω 30% τις τιμές», δήλωσε ο Δασκαλόπουλος μετά τη συνάντησή του με τον Χρυσοχοΐδη (εννοείται πως ο Χρυσοχοΐδης πήγε στην έδρα του ΣΕΒ).

Ψιλό γαζί, δηλαδή. Ο Δασκαλόπουλος συνέχισε να παραδίδει μαθήματα στους δημοσιογράφους, κάνοντας ζύμωση. «Πρέπει να εξετάζουμε το 100% των δαπανών του καταναλωτή και όχι ένα

τμήμα τους. Οι περισσότερες από τις δαπάνες αυτές καθορίζονται άμεσα ή έμμεσα από το κράτος με τους φόρους, τις επιβαρύνσεις υπέρ τρίτων, τα κλειστά επαγγέλματα». Όταν ρωτήθηκε για τις διαφορές τιμών ανάμεσα σε Ελλάδα και άλλες ευρωπαϊκές χώρες, είχε έτοιμη την απάντηση: «Αυτά λύνονται με τον ανταγωνισμό». Όταν ρωτήθηκε για τις δηλώσεις Χρυσοχοΐδη, δεν δίστασε να τον καρφώσει: «Εγώ μιλώ επιχειρηματικά, ενώ ο υπουργός μιλά πολιτικά». Μ' άλλα λόγια, ο υπουργός προσπαθεί να κοροϊδέψει το πόπολο.

Δεν έχει σημασία να συζητήσουμε για τον ισχυρισμό του Δασκαλόπουλου περί κέρδους 5%. Πάντοτε οι καπιταλιστές ήταν προκλητικοί, εμφανιζόμενοι σαν αναξιοπαθούντες που δουλεύουν με ελάχιστο κέρδος και γι' αυτό ο λαός θα πρέπει να τους ευχαριστεί σαν ευεργέτες. Σημασία έχει η σφαλιάρια προς

τον Χρυσοχοΐδη, ο οποίος προσέφυγε ως ικέτης στην αυλή του συνδικάτου των καπιταλιστών. Πίσω από τις κλειστές πόρτες σίγουρα οι καπιταλιστές του μίλησαν με σκληρή γλώσσα. Γι' αυτό και στις επίσημες δηλώσεις που έγιναν μετά δεν ειπώθηκε τίποτα σχετικό με τις τιμές. Ο Χρυσοχοΐδης έκανε μια δήλωση «άλλα λόγια ν' αγαπιόμαστε», στην οποία χαρακτηρίσε «ουσιαστική και κρίσιμη» τη συνάντησή με το προεδρείο του ΣΕΒ (ουσιαστική να το καταλάβουμε, κρίσιμη γιατί;) και επιδόθηκε σ' ένα υμνολόγιο προς τους μεγαλοκαπιταλιστές («Θεωρούμε επιτακτική την ανάγκη συμμετοχής του ΣΕΒ και των άλλων φορέων της επιχειρηματικότητας και της αγοράς για την αλλαγή του κλίματος. Συμφωνήσαμε επίσης ότι η κρίση δεν κλείνει μόνο επιχειρήσεις, αλλά ανοίγει παράθυρα και νέες ευκαιρίες» κ.λπ.), χωρίς να πει τίποτα για τη μεί-

ωση των τιμών, που υποτίθεται ότι είναι το μεγάλο καθήκον που έθεσε στον εαυτό του. Ο Δασκαλόπουλος ήταν εντελώς συγκρατημένος. Με έμμεσο τρόπο, υπέδειξε στον Χρυσοχοΐδη πως μόνο ως υπάλληλός τους μπορεί να πορευτεί από εδώ και πέρα: «Προσβλέπουμε στο υπουργείο Ανάπτυξης να παίξει τον ρόλο ενός πραγματικού στρατηγείου ανάπτυξης. Ο ΣΕΒ, ο επιχειρηματικός κόσμος, είναι οι οικονομικές δυνάμεις της πρώτης γραμμής. Ετσι, είναι οι φυσικοί σύμμαχοί του στην αναγκαία συλλογική προσπάθεια για να ξαναδούμε αναπτυξιακή προοπτική. Διαπιστώσαμε ότι κοινός μας στόχος είναι η ενίσχυση της καινοτομίας, της εξωστρέφειας και της νέας επιχειρηματικότητας». Υστερα, άρχισε τη ζύμωση στο πηγαδάκι με τους δημοσιογράφους. Όσο για το Χρυσοχοΐδη, προς το παρόν δεν έχει επανέλθει στα περί μείωσης των τιμών.

Ταπείνωση επί γερμανικού εδάφους

Την απόλυτη ξεφτίλα υπέστησαν τα μέλη της εξεταστικής επιτροπής της Βουλής που πήγαν στη Γερμανία για ν' «ανακρίνουν» τα στελέχη της Siemens. Οι Γερμανοί και ο Χριστοφοράκος ή δεν έδιναν καθόλου απαντήσεις ή τους δούλευαν ψιλό γαζί. Γιατί είναι δούλεμα ο Σίκατσεκ να τους παραπέμπει στον Κουτσερνόιτερ, αυτός στον Χριστοφοράκο κι ο τελευταίος να σκίζει τα ρούχα του ότι ουδέποτε έδωσε μίζες!

Ενα ερώτημα υπάρχει μόνο: τι πήγαν να κάνουν στη Γερμανία; Γιατί επέλεξαν να πάνε ακόμα και όταν οι Γερμανοί τους ξεκαθάρισαν ότι μπορούν να υποβάλλουν μόνο γραπτές ερωτήσεις, οι οποίες μάλιστα θα έχουν εγκαίρως τεθεί υπόψη των «ανακρινόμενων»; Η μόνη απάντησή σ' αυτό το ερώτημα βρίσκεται στην... πατροπαράδοτη ξενοδοχειακή πολιτική του ελληνικού αστικού συστήματος και στη θέλησή τους να κουκουλώσουν το σκάνδαλο με νομικά τεχνίδια, επικαλούμενοι την αδυναμία τους να βρουν στοιχεία από τους διαχειριστές των λεγόμενων «μαύρων ταμείων» της Siemens. Όσο για τη συμμετοχή του Παφίλη του Περισοπού, που άφησε την προεκλογική περίοδο και πήγε να φάει το φτύσιμο από τον Χριστοφοράκο και τ' άλλα καλόπαιδα

της Siemens, μόνο στις σκοτεινές συμφωνίες του 1989 μπορούμε να αναζητήσουμε την απάντηση. Τότε που Μητσούκης, Παπαανδρέου και

Φλωράκης επέβαλαν στην κυβέρνηση Ζολότα, παρά τη διαφωνία του αρμόδιου υπουργού, να υπογράψει τη

συμφωνία-θηλιά για την προμήθεια των ψηφιακών παροχών του ΟΤΕ, που τον έδεσε στο άρμα της Siemens.

Ξεπέρασαν και τη ΓΣΕΕ

Γράψαμε στο προηγούμενο φύλλο για τη ΓΣΕΕ που στα μέσα Οκτώβρη αποφάσισε να κάνει 24ωρη απεργία στις 18 Δεκέμβρη, δυο ολόκληρους μήνες μετά. Υπάρχουν, όμως, και χειρότερα. Η βρετανική TUC (Συνομοσπονδία Εργατικών Ενώσεων) αποφάσισε στις 25 Οκτώβρη να κάνει απεργία στις 26 Μάρτη! Δηλαδή, πέντε μήνες μετά. Στο μεταξύ, βέβαια, η κυβέρνηση Κάμερον θα έχει περάσει τα αντεργατικά μέτρα που έχει ανακοινώσει.

Τα πουλημένα βρετανικά συνδικάτα, βέβαια, δεν ενδιαφέρονται για τα μέτρα. Θέλουν να οργανώσουν μια μεγάλη διαδήλωση-φιέστα, κάτι σαν επιδείξη δύναμης, όχι απέναντι στην κυβέρνηση και στην κεφαλαιοκρατία, που δεν ανησυχούν από άσφαρες κινητοποιήσεις, αλλά απέναντι στην ηγεσία του αντιπολιτευόμενου Εργατικού Κόμματος, στο οποίο η ηγεσία της TUC έχει τη δική της φράξια.

Χωρίζουν Βορίδης-Καρατζαφέρης

Η φιλολογία κρατάει εδώ και καιρό και καπνός χωρίς φωτιά δεν υπάρχει. Ο Βορίδης, άλλοτε αρχηγός του χουντοφασιστικού «Ελληνικού Μετώπου», που είχε αναπτύξει ιδιαίτερους δεσμούς με τον Λεπέν, γόνος μιας πλούσιας δεξιάς οικογένειας, αποφάσισε να αποτινάξει το «νεανικό παρελθόν» και να κάνει καριέρα «κοινοβουλευτικού ανδρός». Έχει προσωπικές ικανότητες να κάνει τέτοια καριέρα, τα ΜΜΕ τον «παίζουν» στο φουλ, η οικογένειά του ουδέποτε έκοψε τους στενούς δεσμούς με την επίσημη Δεξιά, το φλερτ ήταν γνωστό εδώ και καιρό. Ο Βορίδης είχε δημόσια εκφράσει τη θέλησή του να είναι υποψήφιος περιφερειάρχης του ΛΑΟΣ στην Αττική. Ο Καρατζαφέρης, όμως, φοβούμενος μην του την κάνει στη στροφή, τον έκοψε και έβαλε το «μπουμπούκο».

Τις τελευταίες μέρες οι φήμες για το φλερτ Βορίδη-ΝΔ

πύκνωσαν και ο Καρατζαφέρης αποφάσισε να του δείξει την πόρτα, πριν ο Βορίδης του πει αντίο, «ενθυμούμενος» (με τόσο μεγάλη καθυστέρηση) το ακροδεξιό του παρελθόν. Σε συνέντευξή του στο «Εθνος» δήλωσε ότι «έχει μια ιστορία με τον Λεπέν, τα τσεκούρια», την οποία «με πάρα πολλή τέχνη την έχω καλύψει». Δεν τον έβαλε υποψήφιο περιφερειάρχη -είπε γιατί φοβήθηκε μήπως βγει κάποιο «καλό παιδί» και «μου πετάξει ένα βίντεο στον αέρα και άντε μετά να τρέχω να εξηγήσω». Ο Βορίδης σήκωσε αμέσως το γάντι, βγήκε στον «Φλας» και απάντησε ότι με τις δηλώσεις του ο Καρατζαφέρης «μου δημιουργεί κι ένα αίσθημα, ότι με παιδί μου, μήπως αισθάνεται ότι του είμαι βάρος». Κατέληξε δηλώνοντας έτοιμος «να απαλλάξει το κόμμα από το βάρος του». Τι απομένει; Η τυπική επικύρωση του διαζυγίου και ο νέος γάμος. Εκτός αν ο γάμος δεν είναι ακόμη έτοιμος.

Οι μπίζνες της οικογένειας Παπανδρέου

Ολόκληρη την προηγούμενη εβδομάδα, στην επίσημη ιστοσελίδα του υπουργείου Εξωτερικών δημοσιεύονταν «πρώτο θέμα» με τίτλο: «Μεσογειακή Πρωτοβουλία για την Κλιματική Αλλαγή (Astir Palace, Αθήνα, 22/10/2010)». Η πρώτη παράγραφος του κειμένου μας ενημέρωνε ως εξής: «Την Παρασκευή 22 Οκτωβρίου θα εγκαινιασθεί στην Αθήνα η Μεσογειακή Πρωτοβουλία για την Κλιματική Αλλαγή, την οποία διοργανώνει η ελληνική Κυβέρνηση σε συνεργασία με άλλα κράτη της Μεσογείου και με την υποστήριξη της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων. Ο Πρωθυπουργός κ. Γεώργιος Παπανδρέου θα απευθύνει τον εναρκτήριο χαιρετισμό».

Αυτή, όμως, δεν ήταν μια διοργάνωση της ελληνικής κυβέρνησης, σε συνεργασία με κυβερνήσεις άλλων μεσογειακών χωρών, όπως μας πληροφορούσε ο υπάλληλος της οικογένειας Παπανδρέου Δ. Δρούτσας, αλλά μια διοργάνωση της ΜΚΟ «i4sense», που διευθύνει ο πρίγκιψ Αντρίκος Παπανδρέου. Τη διοργάνωση έθεσε υπό την αιγίδα του ο Έλληνας πρωθυπουργός, προσφέρο-

ντάς μας μια ακόμη απόδειξη του ότι η οικογένεια Παπανδρέου αντιμετωπίζει το ελληνικό κράτος ως φέουδό της. Ο πρίγκιψ Νικολάκης κλείνει συμφωνίες στο Αμπτού Ντάμπι και το Κατάρ, ο πρίγκιψ Αντρίκος οργανώνει διεθνή συνέδρια υψηλού επιπέδου και ο βασιλεύς Γιωργάκης τους προσφέρει την απαραίτητη νομική κάλυψη.

Η ΜΚΟ του Ανδρικού ειδικεύεται στις πράσινες μπίζνες, όπως ακριβώς ειδικεύεται και ο τέως αμερικανός αντιπρόεδρος Αλ Γκορ. Σε ένα αποκαλυπτικό δισέλιδο δημοσίευμα, το «Ποντίκι» της προηγούμενης βδομάδας μας παρουσίασε τα εξαιρετικά βιογραφικά των μελών της Συμβουλευτικής Επιτροπής του i4sense. Εκτός του Αντρίκου, τις υπόλοιπες έξι θέσεις καταλαμβάνουν: η Ιπέκ Νουρ Τζεμ Τάχα, κόρη του τέως ΥΠΕΞ της Τουρκίας Ισμαήλ Τζεμ (θυμόσαστε ασφαλώς το ζείμπέκικο του Γιωργάκη με τον Ισμαήλ να βαράει παλαμάκια μερακλωμένος), ιδιοκτήτρια της εταιρίας Melak Investments, που συμβουλεύει καπιταλιστικούς ομί-

λους που θέλουν να επενδύσουν στην Τουρκία. Ο Χοσέ Μαρία Φιγέρες, τέως πρόεδρος της Κόστα Ρίκα και νυν βασικός εταίρος της IJ Partners, εταιρίας διαχείρισης κεφαλαίων με έδρα τη Γενεύη. Ο Μάρκος Κουναλάκης, ελληνοαμερικανός δημοσιογράφος, γαμπρός του ελληνοαμερικανού καπιταλιστή Τσακόπουλου, που διευθύνει τον κατασκευαστικό κολοσσό AKT Development. Ο Σάιμον Ρέντι, άνθρωπος του ιδρύματος Κλίντον. Ο Νικ Μάμπι, διευθύνων σύμβουλος της βρετανικής E3G, που χρηματοδοτείται από ιδρύματα, κυβερνητικούς οργανισμούς και ΜΚΟ. Ο Τζόζεφ Στάνιολου, ανεξάρτητος σύμβουλος της γνωστής πολυεθνικής Deloitte LLP. Ο Δημήτρης Ζενγκέλης, βρετανός ελληνικής καταγωγής, ανώτερος οικονομικός σύμβουλος του μονοπωλιακού κολοσσού Cisco.

Όλοι αυτοί, λοιπόν, προσφέρουν... εθελοντικά και... αφιλοκερδώς τις υπηρεσίες τους στη ΜΚΟ του Αντρίκου! Μάλλον δεν χρειάζεται να συνεχίσουμε. Όλοι καταλαβαίνουμε ότι η μπίζνα είναι τεράστια και προσεκτικά δομημένη.

Η οικογένεια περίμενε την ευκαιρία να πάρει την εξουσία, για να μετατρέψει το ελληνικό κράτος σε μοχλό ανάπτυξης των επιχειρηματικών της δραστηριοτήτων. Γι' αυτό ελέγχονται όλα από μια πολύ μικρή ομάδα στελεχών, πιστών στην οικογένεια.

ΥΓ: Αν αναρωτηθείτε γιατί το «Ποντίκι» έριξε τόσο βάρος στις πράσινες μπίζνες της οικογένειας Παπανδρέου («Οι πράσινες μπίζνες με φόντο το Αιγαίο») ήταν ο τίτλος του δημοσιεύματος, ίσως ένα μικρό απόσπασμα να σας λύσει την απορία: «Το διεθνές συνέδριο με την υψηλή διεθνή πολιτική εκπροσώπηση, με την πολύ υψηλή επιστημονική εκπροσώπηση αλλά και με την πολύ υψηλή επιχειρηματική εκπροσώπηση είναι επί της ουσίας το απόλυτο πεδίο δράσης για τις πράσινες μπίζνες του άμεσου μέλλοντος, μπίζνες που δρομολογούνται πλέον με άλλα, εκλεπτυσμένα χαρακτηριστικά, αφού οι «εργολάβοι» του παρελθόντος χάλανε την πάτσα». Φαίνεται πως ο «κύριος Γιώργος» (Μπόμπολας) θύμωσε και στέλνει τα μηνύματά του στην οικογένεια Παπανδρέου.

■ Νέο κυνήγι μαγισσών

Σ' ένα νέο κυνήγι μαγισσών επιδίδονται τις τελευταίες μέρες οι δικαστικοί μηχανισμοί. Δικαστικές αρχές και Αντιπρονομοκρατική, λειτουργώντας ως συγκοινωνούντα δοχεία, καλούν σωρεία αναρχικών και αντιεξουσιαστών, γνωστών από την κινηματική τους δράση, να καταθέσουν στους ανακριτές που χειρίζονται τη δικογραφία της υπόθεσης «Επαναστατικός Αγώνας». Καλούν ανθρώπους για τους οποίους δεν έχει προκύψει κάτι από τη δικογραφία. Τους καλούν απλώς για να τους υποβάλλουν ερωτήσεις για ενδεχόμενη γνωριμία τους ή σχέση με τους έξι συλληφθέντες, καθώς και για τα κοινωνικά τους φρονήματα.

Φανερά, λοιπόν, ποινικοποιείται και μπαίνει στο στόχαστρο ένας ολόκληρος κοινωνικός και πολιτικός χώρος. Ηδη, έχουν κατατεθεί δυο δημόσιες δηλώσεις άρνησης μαρτυρίας και έχει κυκλοφορήσει ένα κείμενο καταγγελίας από αναρχικούς που έχουν κληθεί να καταθέσουν, όμως το ζήτημα πρέπει να αντιμετωπιστεί οργανωμένα, όχι μόνο απ' όσους και όσες καλούνται στους ανακριτές, ούτε μόνο από τον αναρχικό χώρο, αλλά από ένα ευρύτερο κίνημα. Πρέπει να καταδικάσουμε αυτές τις πρακτικές και να ακυρώσουμε εν τη γενέσει του το νέο «καλείσθε δι' υπόθεσίν σας» (περί αυτού πρόκειται), γιατί θα το βρούμε μπροστά μας σε χειρότερη μορφή.

Επίσης, έγινε γνωστό πως από τους ανακριτές που ασχολούνται με την υπόθεση, κλήθηκαν σε απολογία με την κατηγορία της συμμετοχής στον Επαναστατικό Αγώνα τουλάχιστον δύο άτομα (ακούστηκε και για τέσσερα, αλλά δεν έχει επιβεβαιωθεί). Το ένα από τα δύο είναι η σύζυγος του Κώστα Γουρνά! Η απολογία έχει οριστεί για τη Δευτέρα στις 11 το πρωί.

Στο μεταξύ, ο Κ. Γουρνάς και ο Ν. Μαζιώτης συνεχίζουν την απεργία πείνας που ξεκίνησαν στις 9 Οκτώβρη, με αίτημα τη μεταφορά του πρώτου από τα Τρίκαλα στον Κορυδαλλό, για να μην είναι αναγκασμένη η σύζυγός του με τα δίδυμα παιδιά τους (ηλικίας μόλις 22 μηνών) να κάνουν αυτό το εξοντωτικό και επικίνδυνο δρομολόγιο μια φορά το μήνα. Η κατάσταση της υγείας των δυο απεργών πείνας άρχισε να γίνεται κρίσιμη, όπως δήλωσαν οι συνήγοροί τους Δ. Βαγιανού, Μ. Δαλιάνη και Σπ. Φυτράκης σε συνέντευξη την περασμένη Τρίτη.

Τέλος, σε δήλωσή του ο Σαράντος Νικητόπουλος, αναφέρει ότι απορρίπτει και τις νέες κατηγορίες που του απαγγέθηκαν, όπως από την πρώτη στιγμή αρνήθηκε και τις παλιές. «Η δίωξη μου είναι βαθύτατα πολιτική - φρονηματική και έχει σα στόχο τον ευρύτερο αναρχικό-αντιεξουσιαστικό χώρο, στον οποίο ανήκω, καθώς και όσα κοινωνικά κομμάτια αντιστέκονται», αναφέρει.

■ Αθώοι για την καραμπινάτη σκευωρία!

Την υπόθεση του φοιτητή «με τις πυτζάμες» τη θυμόμαστε όλοι. Δεν είναι απ' αυτές που ξεχιούνται. Κατέβηκε ο άνθρωπος να πετάξει τα σκουπίδια κι εκεί που περπατάγε αμέριμνος στο δρόμο, όπου περνούσε πορεία, τον άρπαξαν οι μπάτσοι, τον έδεσαν, στη συνέχεια πήραν ένα σακίδιο, έβαλαν μέσα μια μολότοφ και χρέωσαν όλο το πακέτο στο φοιτητή. Τα αποκαλυπτήρια ήρθαν αμέσως, χάρη σε βίντεο που είχε τραβηχτεί με κινητό τηλέφωνο και έδειχνε το φοιτητή να περπατά στο δρόμο έχοντας περασμένο χιαστί ένα μικρό τσαντάκι, και χάρη στη δουλειά ενός επαγγελματία φωτορεπόρτερ που είδε τη σκηνή και τράβηξε καρέ-καρέ όλη τη διαδικασία ενοχοποίησης του φοιτητή. Ετσι, οι μπάτσοι αναγκάστηκαν να ανακρούσουν πρύμναν και να πάνε στον ανακριτή με τη θεωρία ότι έκαναν λάθος.

Ηρθε, λοιπόν, η ώρα να αποδοθούν πάλλευκοι στην κοινωνία -και στο αστυνομικό σώμα, βεβαίως- που τους χρειάζεται για να ξανακάνουν τη δουλειά σωστά, μακριά από αδιάκριτους φωτογραφικούς φακούς. Δεν έφτασαν καν στο δικαστήριο. Τους απάλλαξε η Εισαγγελία Πρωτοδικών Θεσσαλονίκης με διάταξη του εισαγγελέα Μαδεμλή, ο οποίος απεφάνθη ότι δεν είχαν δόλο στα αδικήματα της ψευδορκίας και της ψευδούς καταμήνυσης σε βάρος του φοιτητή. Και η καρέ-καρέ απεικόνιση της σκευωρίας; Ο μπάτσος φεύγει μακριά από τη φοιτητή, παίρνει μια μολότοφ που μάλλον την έχει σε μια νάιλον σακούλα σ' ένα αστυνομικό μηχανάκι, την κοιτάζει καλά-καλά, μετά παίρνει ένα σακίδιο, τη βάζει μέσα, πλησιάζει και την αφήνει δίπλα στο φοιτητή που τον έχουν δεμένο πισθάγκωνα και καθισμένο καταγής. Φαίνεται πως όλ' αυτά ήταν... μαγική εικόνα με... δόλο!

Αστυνομία και τακτική Δικαιοσύνη έκαναν και πάλι το θαύμα τους, αποδεικνύοντας ότι αποτελούν έναν ενιαίο και αδιαίρετο μηχανισμό καταστολής, χωρισμένο μόνο ως προς τα καθήκοντα που κάθε τμήμα ασκεί.

Βίντεοπροβολές και συζήτηση τις Παρασκευές στην Κόντρα

στην αθήνα

στη θεσσαλονίκη

ΚΡΑΧ ΚΡΑΧ
ΚΡΙΣΗ, ΥΠΕΡΧΡΕΩΣΗ, ΔΙΕΘΝΕΣ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΙΚΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ

8/10
Χρονικό της Λεηλασίας
(2005) του Φερνάντο Σαλανας

15/10
Ζωή και Χρέος
(2002) της Στέφανι Μπλακ

22/10
Ο Εφιάλτης των Δανειών
(2008) του Γιώργου Αυγεροπούλου

5/11
Μπαμάκο
(2006) του Αμπντεράμαν Σισακό

Βίντεοπροβολές τις Παρασκευές στις 8:30π.μ.
Μπακατσέλλο 1 (Προσην Μενελάου) & Εγκατίας
kontra_thesis@eksegersi.gr
Είσοδος Ελεύθερη

ΚΡΑΧ
ΚΡΙΣΗ ΥΠΕΡΧΡΕΩΣΗ ΔΙΕΘΝΕΣ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΙΚΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ

29/10
Χρονικό της Λεηλασίας
(2005) του Φερνάντο Σαλανας

5/11
Ζωή και Χρέος
(2002) της Στέφανι Μπλακ

12/11
Ο Εφιάλτης των Δανειών
(2008) του Γιώργου Αυγεροπούλου

19/11
Μπαμάκο
(2006) του Αμπντεράμαν Σισακό

Βίντεοπροβολές τις Παρασκευές στις 8:30π.μ.
Μπακατσέλλο 1 (Προσην Μενελάου) & Εγκατίας
kontra_thesis@eksegersi.gr
Είσοδος Ελεύθερη

«Ο αγώνας ενάντια σε Παναθηναϊκό και Ολυμπιακό, είναι αγώνας ενάντια σε κράτος και κεφάλαιο»

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

Η απεργία του ΠΣΑΚ ήταν το θέμα που κυριάρχησε στην αθλητική επικαιρότητα της βδομάδας που πέρασε και το οποίο μας δίνει τη δυνατότητα να σχολιάσουμε μια σειρά ζητήματα που σχετίζονται με τον «επαγγελματικό» αθλητισμό.

Σε προηγούμενο φύλλο είχαμε σχολιάσει τη στάση της Ομοσπονδίας υπέρ των ομάδων και την «πρωτοβουλία» του Βασιλακόπουλου να ηγηθεί της προσπάθειας τσακίσματος της απεργίας και του ΠΣΑΚ, ως εκπρόσωπος της συμμαχίας κυβέρνησης – Ομοσπονδίας – σωματείων. Δυστυχώς γι' αυτόν, η απεργία έγινε και για την πλειοψηφία των φιλάθλων υπεύθυνοι για το διασυρμό του αθλήματος και τα όσα απαρτάδεκτα έγιναν το περασμένο Σαββατοκύριακο είναι η Ομοσπονδία, η κυβέρνηση, ο ΕΣΑΚΕ, οι δυο μεγάλες ΚΑΕ (Παναθηναϊκός και Ολυμπιακός) και οι πρωτοκλασάτοι παίκτες των δυο ομάδων. Μπορεί να πανηγυρίζει για το γεγονός ότι με τη βοήθεια των ΜΑΤ έγιναν όλοι οι αγώνες, όμως την ίδια στιγμή όλοι όσοι ασχολούνται με το μπάσκετ τον θεωρούν βασικό υπεύθυνο για την κατάντια του αθλήματος και αναγνωρίζουν στο μεγάλο του αντίπαλο Λάζαρο Παπαδόπουλο ότι είχε τα κότσια να τα βάλει «με θεούς και δαίμονες» για να προωθήσει τα αιτήματα της μεγάλης μάζας των συναθλητών του. Σήμερα θα σχολιάσουμε τη στάση που κράτησε ο δημοσιογραφικός εσμός απέναντι στην απεργία, καθώς και την «απομυθοποίηση» των πρωτοκλασάτων παιχτών του ελληνικού μπάσκετ.

Για ακόμη μια φορά επιβεβαιώθηκε το σύνθημα «αλήτες-ρουφιάνοι-δημοσιογράφοι». Όπως συνηθίζουν σε κάθε εργατική κινητοποίηση, οι «συνάδελφοι» αναγκώρισαν με το δίκαιο των αιτημάτων του ΠΣΑΚ, όμως στη συνέχεια ανέλαβαν να συκοφαντήσουν την απεργία και να αποτρέψουν το ενδεχόμενο στο πλευρό των απεργών να βρεθούν και οι οπαδοί των ομάδων τους. Προσπάθησαν να μας πείσουν ότι η απεργία ήταν εμμονή του Λ. Παπαδόπουλου, ο οποίος έχει προσωπική κόντρα με το Βασιλακόπουλο και γι' αυτό οδηγεί το μπάσκετ στην απαξίωση και άφηναν να διαρρέ-

ουν πληροφορίες για διαφωνίες μεταξύ των παιχτών. Και όταν η απεργία ξεκίνησε και ζήσαμε μια σειρά τραγελαφικά γεγονότα, κανένας δε βγήκε να καταγγείλει την αλήτική στάση του Βασιλακόπουλου και τον εκβιασμό των ομάδων προς τους παίκτες, κανένας δε σχολίασε αρνητικά την απόφαση των ακριβοπληρωμένων άσων του Ολυμπιακού και του Παναθηναϊκού να σπάσουν την

αν και βολεμένος και χωρίς οικονομικό πρόβλημα μπήκε μπροστά και πάλεψε για τους παίκτες των μικρότερων ομάδων, που στην πλειοψηφία τους βρίσκονται σε άθλια οικονομική κατάσταση.

Ενα ακόμη «κέρδος» για όλους εμάς, που έχουμε δηλώσει την αντίθεση μας στον επαγγελματικό αθλητισμό, είναι η «απομυθοποίηση» των πρωτοκλασάτων παιχτών

Ελπίζω ότι οι παλιότεροι θυμούνται το πανό της ORIGIN-AL με το σύνθημα που αποτελεί τίτλο της στήλης, γιατί δυστυχώς κάποιοι νεότεροι οπαδοί της ΑΕΚ δεν κατάφεραν να τιμήσουν την ιστορία της ομάδας τους. Τη στιγμή που οι ΜΑΤάδες χρησιμοποιούσαν ασπίδες και κλομπ για να βγάλουν εκτός γηπέδου τους απεργούς του ΠΣΑΚ, αυτοί αντί να βοηθήσουν επικρότησαν την ενέργεια των μπάτσων με μεμτικά συνθήματα κατά του Λάζαρου Παπαδόπουλου και αποδοκίμασες εναντίον των απεργών.

απεργία, κανένας δεν κατήγγειλε τους μπάτσους που χρησιμοποίησαν ασπίδες και κλομπ για να σπάσουν την απεργία, κανένας δεν κατήγγειλε την κυβέρνηση που κάνει σαν να μη βλέπει το πρόβλημα και σφυρίζει αδιάφορα. Το αντίθετο, φρόντισαν να δώσουν βήμα στους απεργούς για να δείξουν ότι η απεργία ήταν «ακραία». Μίλησαν για το «δικαίωμα» στην εργασία των παιχτών και την ανεύθυνη στάση του ΠΣΑΚ να φτάνει τα πράγματα στα άκρα, μπαίνοντας στο γήπεδο και εμποδίζοντας το ζέσταμα των ομάδων. Τέλος, χαρακτήρισαν διέξοδο στο πρόβλημα την εξαγγελία της κυβέρνησης για σύσταση επιτροπής που θα μελετήσει τα αιτήματα του ΠΣΑΚ, τονίζοντας ότι η λύση μπορεί να βρεθεί μόνο με τον ειλικρινή διάλογο. Παρά την προσπάθειά τους, το αποτέλεσμα δεν ήταν το αναμενόμενο. Ο Λ. Παπαδόπουλος κέρδισε τη συμπάθεια της μεγάλης πλειοψηφίας των φιλάθλων και ανέβασε την εκτίμηση προς το πρόσωπό του, αφού

του Παναθηναϊκού και του Ολυμπιακού. Παρά το γεγονός ότι δεν είχαν να χάσουν τίποτα από τη συμμετοχή τους στην απεργία, επελεξαν το ρόλο του απεργοσπάστη. Είναι αφελής όποιος πιστεύει ότι οι Αγγελόπουλοι ή οι Γιαννακόπουλοι θα τολμούσαν να τους βάλουν πρόστιμο ή να τους διακόψουν το συμβόλαιο αν συμμετείχαν στην απεργία. Επέλεξαν συνειδητά να κοιτάξουν τη «δουλειά» τους και να κατέβουν στο γήπεδο, αφού οι δικό τους εργοδότες είναι εντάξει στις υποχρεώσεις τους και τους πληρώνουν όπως προβλέπεται στα παχυλά συμβόλαιά τους, αδιαφορώντας για τη μεγάλη μάζα των συναδέλφων τους. Επιβεβαίωσαν ότι έχουν μετατραπεί σε ανθρώπινες μηχανές που παράγουν «πόντους» και τίποτα περισσότερο. Η ρετσινιά του απεργοσπάστη θα τους ακολουθεί για το υπόλοιπο της καριέρας τους, που ευχόμαστε να είναι μικρό, για να ξεβρομίσει ο τόπος από την παρουσία τους. Δυστυχώς γι' αυτούς, οι παίκτες του

Ολυμπιακού ήταν οι πρώτοι που έσπασαν την απεργία, αφού ο αγώνας με τον Αρη, ήταν ο εναρκτήριο του πρωταθλήματος, και τους ακολούθησαν οι παίκτες του Παναθηναϊκού, που άνοιξαν τους αγώνες της επόμενης μέρας κόντρα στον ΠΑΟΚ. Οι δημοσιογράφοι ανέλαβαν την υπεράσπισή τους, βάζοντας στην ίδια μοίρα τους παίκτες όλων των ομάδων, όμως ακόμη και οι πιο φανατικοί οπαδοί των πράσινων και των ερυθρόλευκων έχουν καταλάβει ότι είναι άλλο πράγμα η συνειδητή απεργοσπασία και άλλο να υποκύπτουν στον εκβιασμό του εργοδότη οι παίκτες μιας μικρομεσαίας ομάδας. Ακούγοντας, ένα γνωστό μου, νεαρό, φανατικό οπαδό του Παναθηναϊκού, που συμμετέχει ενεργά στις δραστηριότητες των σκληροπυρηνικών πράσινων οπαδών, να αναφέρεται απαξιωτικά, με τον όρο «ο απεργοσπαστής», στο Διαμαντίδη, ξαφνιάστηκα ευχάριστα. Ίσως να είναι το πρώτο βήμα για να καταλάβει ότι αυτά που τον χωρίζουν από τον Παναθηναϊκό των Γιαννακοπουλαίων και του Διαμαντίδη είναι πολύ περισσότερα από αυτά που τον χωρίζουν από τον οπαδό του Ολυμπιακού.

Κλείνουμε με ένα προβληματισμό. Όλοι όσοι ασχολούμαστε με το αθλητικό νταλαβέρι, μας αρέσει να πηγαίνουμε στο γήπεδο και τοποθετούμε τον εαυτό μας στους «εκτός των τειχών» μπορούσαμε να κάνουμε κάτι ώστε να συμπαρασταθούμε ενεργά στην απεργία του ΠΣΑΚ;

Κος Πάπιας
papias@eksegarsi.gr

ΥΓ: Η αγωνιστική κρίση στην ποδοσφαιρική ομάδα του Παναθηναϊκού είναι κάτι περισσότερο από εμφανής και θα χρειαστεί μεγάλη προσπάθεια για να ξεπεραστεί. Ο χώρος της στήλης δεν επιτρέπει να ασχοληθούμε με το πώς και το γιατί έφτασαν σ' αυτό το σημείο οι πράσινοι, φτάνει όμως για να προβλέψουμε ότι οι πράσινοι θα είναι οι νικητές στο ντέρμπι με τον Ολυμπιακό στο ΟΑΚΑ.

■ ΝΤΕΪΒΙΝΤ ΦΙΝΤΣΕΡ

The social network

Μια ουδέτερη καταγραφή της δημιουργίας του facebook και των διαφορετικών εκδοχών που ακόμα και σήμερα δίδουν οι εμπνευστές του, μέσα από τις δικαστικές διαμάχες στις οποίες ενεπλάκησαν, διεκδικώντας ο καθείς για λογαριασμό του τα δισεκατομμύρια δολάρια στα οποία αποτιμήθηκε η αξία του. Πέρα όμως από μια εμπεριστατωμένη παρουσίαση των νομικών διεκδικήσεων από τους δημιουργούς του συγκεκριμένου δικτύου επικοινωνίας, ο Φίντσερ δίνει μια εξαιρετική εικόνα του τρόπου ζωής αλλά και του κοινωνικού και ερευνητικού γήνεσθαι στα αμερικανικά πανεπιστήμια και, φυσικά, για τις ανάγκες της μυθοπλασίας, δημιουργεί ενδιαφέροντες αντιφατικούς χαρακτήρες που ενσαρκώνουν επάξια όσα προαναφέραμε. Αλλά ας δούμε τα πράγματα από την αρχή.

Ενας νεαρός φοιτητής του πανεπιστημίου Χάρβαρντ, genius techno-freak όσο και μαλάκας, δημιουργεί μια ιστοσελίδα, μετά από παράνομη είσοδο στη βάση δεδομένων των φοιτητριών του πανεπιστημίου, προκειμένου να εκδικηθεί την κοπέλα που τον παράτησε. Η ιστοσελίδα έχει τεράστιο αριθμό επισκεπτών για λόγους κουτσομπολιού. Πολύ γρήγορα, δυο άλλοι, εξίσου μαλάκες πλούσιοι φοιτητές, επιχειρηματίες και αθλητές ταυτόχρονα, ζητούν από τον πρώτο επιχειρηματική συνεργασία για να επεκταθεί η αρχική ιδέα. Εκείνος εξίσου γρήγορα αντιλαμβάνεται ότι έχει το πάνω χέρι και τους «πουλά». Ετσι μπαίνει στην πρώτη δικαστική διαμάχη. Καθώς όμως έχει την ανάγκη ενός τρίτου χρηματοδότη-συνεταίρου, συνεργάζεται με έναν άλλο επιχειρηματία-φοιτητή. Στην παρέα δεν αργεί να προστεθεί και τρίτος ιδιοφυής, νεαρός επιχειρηματίας, επίσης μαλάκας. Η αρχική ιδέα αποκτά ισχυρούς πλέον χρηματοδότες και ο δεύτερος συνεταίρος ξεπουλιέται ψυχρά, ενώ δεν αργεί να παραμεριστεί και ο τρίτος. Ο αρχικός μαλάκας Μαρκ Ζούκερμπεργκ μένει μόνος δισεκατομμυριούχος, αλλά αναγκάζεται να πληρώσει μερικά εκατομμύρια αποζημίωση στους πρώην συνεργάτες του.

Ας δούμε τώρα και την ουσία. Η δημιουργία του Facebook (μια διαδικτυακή μορφή επικοινωνίας, περιττή, όπως και πολλά άλλα καταναλωτικά προϊόντα, αφού ήδη υπήρχαν ένα σωρό άλλες) δεν θα μπορούσε παρά να είναι έργο κοινωνικά ανήτων, πλην πανέξυπνων επιχειρηματιών. Το είδος, ως γνωστόν, ενδημεί στο τρίγωνο Πανεπιστήμιο-Ερευνα-Επιχειρηματικότητα και ανθοφορεί στα αμερικανικά πανεπιστήμια, κυρίως της Silicon Valley, όπου χιλιάδες επιδοξοί εφευρέτες σπουδάζουν αναπνέοντας με το όνειρο του πλούτου και της δόξας. Εκεί η έρευνα δεν συνδέεται απλώς με την αγορά αλλά είναι απόλυτο εξάρτημά της. Ετσι, κάθε ιδέα, από την πιο έξυπνη ως την πιο ηλίθια, μετουσιώνεται αμέσως σε επιχείρηση και έχει αξία μόνο όταν παράγει προϊόντα προς πώληση. Ταυτόχρονα, αυτή η οργιώδης άνθιση της επιχειρηματικότητας παραμερίζει τη γενικότερη μόρφωση, κατακερματίζει τη γνώση, παράγει μονοδιάστατους ανθρώπους-εξαρτήματα της αγοράς, επί της ουσίας αγράμματους, χωρίς βάθος και ευρύ ορι-

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

Αλληλεγγύη στον Κ. Γουρνά και τον Ν. Μαζιώτη

«Ψήφος εμπιστοσύνης – Ψήφος ευθύνης – Ψηφοδέλτια ανατροπής – Μήνυμα ανατροπής – Η οργή να γίνει αγώνας και ψήφος ανατροπής – Με αγώνα και ψήφο – Κάλπη δυναμίτης (σ.σ: call the bomb squad!)» (από ΓΑΠ, ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ, ΠΡΙΝ, ΑΥΓΗ)

Ο Α.Γ.Π. διασωληνώθηκε, ο Γ.Α.Π. διακαναλώθηκε

«1940. Σε λίγο θα γεννηθώ/ Και είκοσι πέντε ημερών πίσω απ' τις παλιές/ σιδερογραμμές/ στο σινεμά "ΛΑΟΥ". Βοτανικός εκεί. Μεταξουργείο/ Κολωνός/ Πάλι πατέρας/ με φροντίδα περισσή/ στην αυλή/ με πίεση στη μάνικα/ θα φροντίσει να πάω από πνιγμό/ γιατί ως γνωστόν/ ήμουνα κορίτσι./ Απέναντι απ' το σπίτι μας/ γκαράζ που τόχαν Γερμανοί/ κι η μάνικα μου έβαζε κινίνο στις ρώγες/ να μην θηλάζω άλλο./ Μού είπε περήφανα πως το κατάλαβα/ και το πρώτο το έφτυνα./ Όμως δεν έτραγε/ δεν είχε γάλα άλλο/ όμως ήμουνα από πάντα μόνη μου/ ήθελα εκεί να κοιμόμουν!.../ Τι θα γινόμουν άραγε, θε μου, αν δεν μου είχες δώσει δώρο θυσίας/ την ποίηση;/ Από πού, πώς, νεκρή, ζωντανή, εδώ θα κρατούμουν;» (Κ. Γώγου: «Θα γεννηθώ»)

◆ Καλά, τι ΓΣΕΕ και πράσιν' άλογα: το TUC (Trade Union Congress) την ξεπέρασε παρασάγγας, συγκέντρωση για τα τωρινά μέτρα στη Βρετανία στις 26-3-11... (Ε, ρε, μια «οργισμένη ταξιαρχία» που σας χρειάζεται...).

◆ Και η ΓΣΕΕ δεν τα πάει άσχημα (απεργία 15-12-10). Το Χριστο-ύγενό σας, αλητήριο!

◆ Π. Παπαδόπουλος (Κάν): «Καλό ταξίδι, Σωκράτη Γκιόλια» (και πάτο δεν πιάνει...).

◆ Ελευθέρος Κρόνος.

◆ Μπορεί η «Βραδυή» (27-10-10) να... επαναστατεί αλλά η... εξήγηση που δίνει παρακάτω δείχνει ότι η εφημερίδα δεν «τόχασε».

◆ Κάποιοι ελευθεριακοί ελευθερώθηκαν ελεύθερα ελευθερούμενοι αλληλούς καλώντας τους σκλάβους να ψηφίσουν (ελεύθερα) στις ελεύθερες εκλογές της 7-11-10 (πολλά ερωτηματικά...).

◆ Τώρα (;) για «ανεξάρτητη κίνηση» ο Μίκης (Μίκυς).

◆ Ε, αυτό έλειπε, να μην προβάλλει

αντικομμουνιστικό ντοκιμαντέρ η ET1 – να μην ξεχνάμε ότι στις 7-11-10 το σημαντικό γεγονός ΔΕΝ είναι οι εκλογές, αλλά η ρώσικη σοσιαλιστική επανάσταση.

◆ «... οι Έλληνες προσπαθούσαν να έρθουν σε μια συμφωνία η οποία θα όριζε τον τρόπο που θα μοιράζονταν τα λάφυρα αυτής της πλούσιας πόλης. Συμφωνήθηκε τελικά ότι δίκαιο ήταν οι στρατιώτες, που απ' την αρχή της πολιορκίας δεν είχαν πληρωθεί, να λάβουν τα 3/4 της λείας και το υπόλοιπο ένα τέταρτο να καταλήξει στο Εθνικό Θησαυροφυλάκιο. Μάλιστα ο D. Brewer αναφέρει ότι θεσπίστηκαν ειδικές αμοιβές για κάθε αιχμάλωτο Τούρκο, ενώ μέχρι τότε πληρώνονταν μόνον για τα κομμένα κεφάλια που έφερναν στο στρατόπεδο (τρεις πιάστρες)... Και βέβαια δεν χρειάζεται να δικαιολογούμε τις μαύρες σκηνές που εκτυλίχθηκαν στους δρόμους και στα σπίτια της πρωτεύουσας με το μένος αιώνων κατά του τυράννου. Οι Μορσάτες μετρούσαν μόλις έναν αιώνα σκλα-

βιάς... Σφαγή ανωφελής και ανηλεής πολλών χιλιάδων οσμανιδών». (ΤΟ ΠΟΝΤΙΚΙ, 30-9-10, Για τη σφαγή –ποια άλωση;– της –όπως την έλεγαν σωστά– Ντροπο-λιτσάς...).

◆ «Ουχί μόνον δεν επορίσθη ουδεμίαν πραγματικήν ωφέλειαν εκ δανείου προορισμένου να τω επιτρέψη ν' αναλάβη οικονομικώς, αλλ' εκπληρώσαν τας υποχρεώσεις του μέχρι του 1843 υπεβλήθη εις θυσίας ουχί μικράς». Α. Ανδρεάδης, για το δάνειο του 1832 (από Δ. Φωτιάδη, «Οθωνας, η μοναρχία»).

◆ Με «το δεξί» μπήκε στο στίβο των εκδόσεων (στίβο-στοίβα-στύβα) η επθεώρηση-εφημερίδα «The Boots' Journal». Ηδη από το πρώτο τεύχος (Νοέμβριος 2010) κάνει φράουλ: ενώ μιλάει για «πόλεμο σε κάθε είδους λογοκρισία» αμέσως μετά δηλώνει πως ενώ «είναι ανοιχτό σε όσους επιθυμούν να εκφράσουν τη διαφωνία τους» «δεν έχουμε να συζητήσουμε τίποτα με οπαδούς π.χ. των απόλυτων ολοκληρωτισμών του 20ού αιώνα, του χιτλερικού μί-

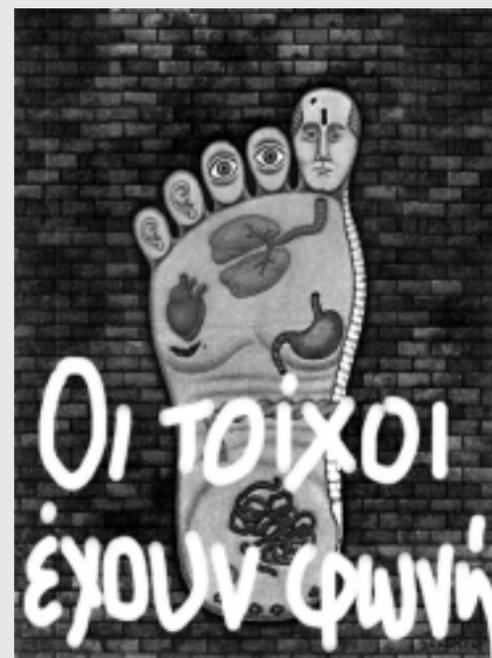
σους ή της σταλινικής βαρβαρότητας» τελεία και παύλα (στη γραμμή –και ψηφισμένη, μάλιστα– της εξίσωσης φασισμού-κομμουνισμού). Πάντως, σ' αυτό το τεύχος, απολάυσαστε το άρθρο «"Ειδοποιημένα" και απροειδοποίητα» της Κ. Στεφάνου.

◆ Πως γίνεται να είσαι ΚΑΙ με το Ζαχαριάδη, ΚΑΙ με τους Μπρέζνιεφ-Χρουστσόφ που έστειλαν το Νίκο Ζαχαριάδη εξορία, αυτό δεν μας το εξηγούν οι «εγκέφαλοι» πρόσφατης (;) αφίσας της «Κ»ΝΕ.

◆ Α-ντικομμουνισμός και α-προσεξία (το πρόσφατο ντοκιμαντέρ της ET-1): ΠΩΣ γίνεται ο αντισταλινικός ρώσος ηγέτης να ριζεί τα τανκς εναντίον των αντισταλινικών εξεγερμένων στην Ουγγαρία το 1956;

◆ Με πολλή, μα πολλή προσοχή, μελέταμε το έντυπο «Σοβιετολογία» (τ.10, Οκτώβριος, 1962). Κάποια επιχειρήματα και αναλύσεις μοιάζουν καταπληκτικά με αυτά «οπαδών» της «ίσης απόστασης»...

Βασίλης

◆ Οι φυλακισμένοι του ΔΝΤ δεν ψηφίζουν τους δεσμοφυλάκες τους (πλακάτ)

Το πλακάτι κρατούσε ο γνωστός Μητσάρας. Δεν το έδειξε, όμως, καμιά τηλεόραση. Διότι ο λόγος του Μητσάρα τσάκιζε κόκαλα. Με λιγότερες από δέκα λέξεις είπε την ουσία μ' ένα σύνθημα που θα το ζήλευαν οι επαγγελματίες της «επικοινωνίας». Τελικά, ποιοι είναι οι γραφικοί στην κοινωνία μας; Οι άκακοι Μητσάρες ή οι επαγγελματίες της προπαγάνδας και τ' αφεντικά τους;

◆ Διάλογος για την παιδεία; Δακρυγόνο μου ριζει (αφίσα)

Το ανυπόγραφο αφίσια έχει ένα δακρυγόνο, απ' αυτά που μοιάζουν με χειροβομβίδες, δεμένο με κορδέλα και φιογκάκι. Χρειάζεται σχόλιο;

◆ Μια κοινωνία μέσα στην κοινωνία – Ευτοπικό διήμερο – 23-24 Οκτώβρη στη Νομική σχολή – Σάββατο 6μμ: Μια κοινωνία μέσα στην κοινωνία, ομιλητής Andrea Papi – Κυριακή 6μμ: Τοπικότητα, κοινωνικοί αγώνες και το ελευθεριακό πρόταγμα σήμερα, εισήγηση: ομάδα ελευθεριακών κομμουνιστών – περιοδικό Ευτοπία – ομάδα ελευθεριακών κομμουνιστών (αφίσα)

Η αφίσα παραθέτει και ένα εκτενές απόσπασμα από έργο του εισηγητή της πρώτης μέρας, που αξίζει να παραθέσουμε, για να μπούμε στο νόημα: «Δεν πρέπει να φοβόμαστε να πειραματιστούμε, οφείλουμε όμως να μεινουμε αμετακίνητοι στις ιδέες μας. Πρέπει να δημιουργήσουμε τόπους ελευθεριακού πειραματισμού, όπου θα μπορούμε να ζούμε και να δοκιμάζουμε μορφές αυτοκυβέρνησης και κοινωνικής αλληλεγγύης, λέγοντας όχι στη διδασχία του ενός ή του άλλου μοντέλου, να σε πολλά περισσότερα. Πολυθενείς, πολυκεντρικοί και άκεντροι τόποι, χωρίς ιεραρχίες και γραφειοκρατίες στο εσωτερικό τους, ικανοί να γεννούν καινοτομίες και πολιτιστικές ανατροπές, να είναι δημιουργικοί χωρίς προκαταλήψεις, αποτελώντας παραδείγματα για το πώς μπορεί να φτιαχτεί και να υπάρξει μια κοινωνία. [...] Μια κοινωνία μέσα στην κοινωνία τελικά, ικανή να ανατρέψει τα υπάρχοντα μοντέλα και το συλλογικό φαντασιακό. Αν ενώ διαδίδεται δεχτεί την επίθεση από τις θεσμισμένες εξουσίες, τότε θα αμυνθεί και θα εξεγερθεί για να διατηρήσει το δικαίωμά της στην ελεύθερη επιλογή, στην ελεύθερη σκέψη, στον ελεύθερο πειραματισμό. Είναι δυνατόν να υπάρξει! (Andrea Papi).

Άλλο ένα πισωδρομικό κήρυγμα, άλλη μια δόση κακοχωνεμένου σενσιμονισμού, δυο αιώνες σχεδόν μετά τα προδρομικά πειράματα των ουτοπικών σοσιαλιστών. Με νοστορπία ιδιότυπου κοινωνικού αναχωρητισμού, ορισμένοι νομίζουν ότι θα φτιάξουν κομμουνιστικές νησίδες και μέσω αυτών θα εξαφανίσουν τον καπιταλισμό. Τελικά, η κυρίαρχη ιδεολογία είναι σε θέση να φορά χίλια προσωπεία.

ζοντα, ανίκανους να διαχειριστούν ακόμα και την προσωπική τους ζωή.

Τέτοιοι είναι και οι εμπνευστές του Facebook. Αξιοθρήνητα ανθρωπάκια, για τα οποία πάνω απ' όλα βρίσκεται το επιχειρηματικό και ατομικό συμφέρον. Σ' αυτό τους βγάζει κανείς το καπέλο! (Να η κατάλληλη ταινία για «αναμορφωτές» τύπου Άννας Διαμαντοπούλου! Αυτά ανειρεύεται να μεταφέρει στην ψυροκώστανα και να πετύχει την αναπτυξιακή της αναμόρφωση! Πού πα' ρε Καραμήτρο! Η έρευνα προϋποθέτει τη μεγάλη βιομηχανία, όχι αντίστροφα, ακόμα κι αν διαθέτεις λεφτά, που εσύ δεν διαθέτεις δεκάρα!).

Τελειώνοντας, δεν μπορούμε να μη σχολιάσουμε ότι, να μεν αυτός ο τρόπος επικοινωνίας έγινε δημοφιλής, στη νεολαία κυρίως, αφού προσέφερε μια ακόμα μέθοδο επικοινωνίας αλλά και ερωτικής προσέγγισης, όμως σε μια περίοδο γιγάντωσης της δικτατορίας του κεφαλαίου τα προσωπικά δεδομένα του καθενός εκτίθενται ανεπανόρθωτα και επικίνδυνα. Καθένας έχει δικαίωμα να γίνεται έρμαιο πλαστών εικόνων, ανούσιων διαλόγων, εμπορικών προτάσεων, εθιστικών

παιγνιδιών κ.λπ., όμως το να δίνεις το στίγμα σου, το περιγράμματά σου και μάλιστα εθελοντικά σε πιθανή μελέτη, εκμετάλλευση και αξιοποίηση από τον οποιοδήποτε –καθόλου αθώο– ενδιαφερόμενο, αυτό είναι ένα τεράστιο ζήτημα. Και τελικά δεν είναι τυχαίο ότι το Facebook ακολούθησαν μεταλλάξεις εμπλουτισμένες με web camera, όπως το ρωσικό Chat Roulette, πραγματική κορυφή παρακμής. Το πρόβλημα στο σύστημα που ζούμε δεν είναι ότι δεν υπάρχουν δυνατότητες επικοινωνίας και μάλιστα πολλές. Το πρόβλημα είναι ότι η επικοινωνία έχει περάσει από τόσους παραμορφωτικούς φακούς, ώστε έχει οδηγήσει σε ακόμα περισσότερη ιδιότυπη και μοναξιά.

■ ΓΟΥΝΤΙ ΑΛΕΝ

Θα συναντήσεις ένα ψηλό, μελαχρινό άνδρα

Ψευδαισθήσεις και αυταπάτες, ψέματα και αδιέξοδα, αυτό είναι με δυο κουβέντες το περιεχόμενο της νέας κωμικοτραγικής ταινίας του Γούντι Αλεν. Οι ήρωές της ζουν μέσα σε δυστυχισμένες σχέσεις και κυνηγούν χίμαιρες προσπαθώντας να ξεφύγουν απ' αυτές. Όμως, αυτή η αγωνιώδης προσπάθεια συντρίβεται συνήθως άδοξα. Λίγο ο ατομισμός, λίγο η ανοησία, λίγο τα ανεδαφικά σχέδια, λίγο η ματαιοδοξία σε μια κοινωνία που φαίνεται και των συμβάσεων, δεν θέλει και πολύ για να καταρρεύσουν όλα με γδούπο. Μια ειρωνική λοιπόν ματιά στην περιπέτεια των ανθρώπινων σχέσεων κι ένα εύστοχο σχόλιο της ανοησίας είναι αρκετά για να νοηματοδοτήσουν την ταινία αυτή, που ωστόσο υστερεί σε σχέση με τις τελευταίες του σκηνοθέτη, κυρίως επειδή δεν καταφέρνει να υπερασπιστεί με δύναμη την κεντρική ιδέα, που δεν είναι άλλη από τα αστεία δράματα που βιώνουν οι μικροαστοί, καθώς στηρίζονται στο ψέμα και τις αυταπάτες για να βγουν από τ' αδιέξοδά τους.

Ελένη Σταματίου

4μηννη Οικονομική Εξόρμηση

Αριθμός λογαριασμού
ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ
100/87804638

Κατοχή

«Η ανταλλαγή ελιών και φέτας με υποβρύχια είναι μια χαμένη υπόθεση»! Αυτός ήταν ο τίτλος σχολίου του χρηματοπιστωτικού οίκου Lighthouse Investment Management, που δημοσιεύτηκε την περασμένη Τετάρτη στην έγκυρη διεθνή «τζογαδόρικη» ιστοσελίδα zero hedge. Την ίδια ώρα, συνεχιζόταν για τρίτη συνεχή μέρα το κερδοσκοπικό ράλι με τα ελληνικά ομόλογα, τα σπρεντ των οποίων αυξήθηκαν κατά περισσότερες από 120 μονάδες βάσης (την ίδια φρενιτώδη άνοδο κατέγραψαν και τα CDS, τα ομόλογα ασφάλισης κινδύνου).

Σχόλια που αβαντάρουν την κερδοσκοπία, θα πει κάποιος. Σωστά, αλλά πόσο μακριά από την πραγματικότητα είναι αυτά τα σχόλια; Η σύγκριση φέτας και ελιών από τη μια και υποβρυχίων από την άλλη ήταν ευθεία αναφορά στην ομιλία που έκανε την ίδια μέρα η καγκελάριος Άγκελα Μέρκελ στη γερμανική Βουλή. Για τη Γερμανία –υποστήριζε ο αρθρογράφος– είχε νόημα να υποστηρίξει την Ελλάδα όσο η τελευταία δαπανούσε τεράστια ποσά για την αγορά γερμανικών οπλικών συστημάτων. Τώρα που η χρεοκοπία της Ελλάδας είναι βέβαιη, με το χρέος να έχει φτάσει το 150% του ΑΕΠ και τις πληρωμές τόκων να απορροφούν το 7,5%-15% του ΑΕΠ κάθε χρόνο, η Γερμανία αλλάζει πολιτική.

Λίγες μέρες μετά την επικύρωση στο Ντοβίλ μιας ακόμη γερμανογαλλικής συμφωνίας, για την ανάγκη αναθεώρησης της Συνθήκης της ΕΕ, η Μέρκελ παρουσίασε τη συμφωνία στη γερμανική Βουλή, δηλώνοντας εκ νέου ότι η Γερμανία δεν πρόκειται να συναίεσει στην καθιέρωση μόνιμου μηχανισμού στήριξης των αδύναμων οικονομιών της Ευρωζώνης (οι δυο μηχανισμοί που έχουν στηθεί, ο ελληνικός και ο γενικός, λήγουν το 2013), αν προηγουμένως δεν αναθεωρηθεί η Συνθήκη, ώστε να περιλάβει τους σκληρούς γερμανικούς όρους (στους οποίους συμφώνησε και η Γαλλία στο Ντοβίλ) για αποβολή της υπό χρεοκοπία χώρας από το μηχανισμό λήψης αποφάσεων της Ευρωζώνης. Τούτο σημαίνει ότι στη χώρα που θα προσφύγει στο μηχανισμό στήριξης επιβάλλεται καθεστώς επίσημης κατοχής, με τα όργανα της Ευρωζώνης να διευθύνουν το κράτος της, ερήμην ακόμη και της κυβέρνησής της.

Στην Ελλάδα, βέβαια, την ώρα που γίνονταν όλη αυτή, η πολιτική ηγεσία ετοιμαζόταν για τον εορτασμό της 28ης Οκτώβρη, πουλώντας και πάλι στον ελληνικό λαό γεύσεις εθνικής ανάτασης, μέσω της διαστροφής της Ιστορίας. Παράλληλα, τα αστικά κόμματα διασταύρωναν τα ξίφη τους ενόψει των τοπικών εκλογών, στις οποίες έχουν προσδώσει πλέον χαρακτηριστικά βουλευτικών εκλογών. Γι' αυτό και τέτοια σχόλια πέρασαν εντελώς στα ψιλά, όπως στα ψιλά πέρασε και η εκρηκτική άνοδος των σπρεντ.

Όλα τούτα δείχνουν ότι βαδίζουμε προς ένα καθεστώς οικονομικής κατοχής, στο πλαίσιο του οποίου ο ελληνικός λαός θα υφίσταται εκμετάλλευση κινεζικού τύπου, προκειμένου να αποπληρώνονται οι ξένοι τοκογλύφοι και να μπορεί –στις συνθήκες της κρίσης– να αποκομίζει το μέγιστο κέρδος η ελληνική κεφαλαιοκρατία. Καμιά σημασία δεν έχει η πολιτική μορφή που θα πάρει αυτή η κατοχή. Σημασία έχει το ταξικό της περιεχόμενο.

Αν αποδεικνύεται κάτι (και) από τη φιλολογία των τελευταίων ημερών είναι πως στο πλαίσιο του καπιταλισμού δεν υπάρχει διέξοδος. Οι εργαζόμενοι θα βυθίζονται ολοένα και περισσότερο στην εργασιακή και κοινωνική βαρβαρότητα. Το κοινοβουλευτικό παιχνίδι θα προσφέρει πρόσκαιρες ψευδαισθήσεις και ελπίδες που σύντομα θα αποδεικνύονται φρούδες. Όπως ακριβώς έγινε πριν από ένα χρόνο, όταν πολλοί πίστεψαν την προεκλογική δημαγωγία του ΠΑΣΟΚ.

Η διέξοδος ή θα είναι επαναστατική ή δεν θα υπάρξει. Αυτό το συμπέρασμα, όμως, επιφορτίζει και με συγκεκριμένα καθήκοντα τους πρωτοπόρους εργάτες.

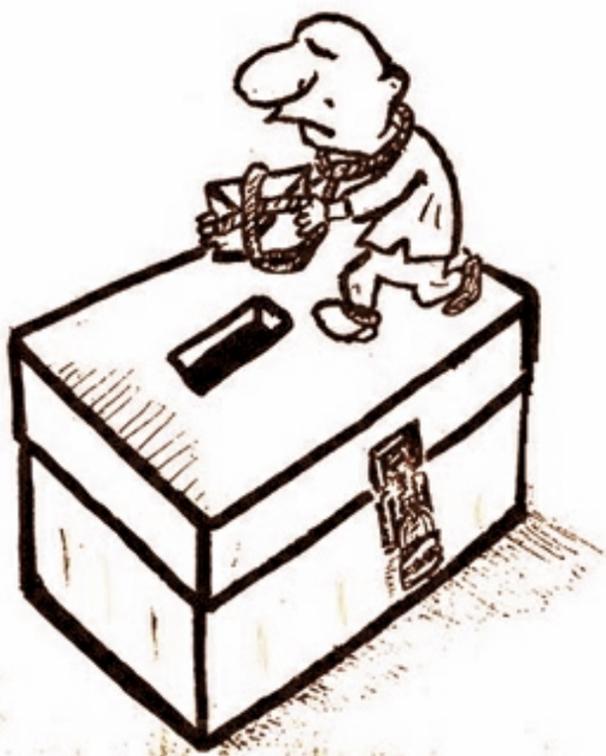
Π.Γ.

Ψήφος μηδενικής αξίας

Τα πράγματα είναι πλέον καθαρά. Ψηφίζοντας στις δημοτικές και περιφερειακές εκλογές της επόμενης Κυριακής δεν επιλέγεις μόνο τον φοροεισπράκτορα που θα σου αλλάξει τα φώτα, εφαρμόζοντας την πολιτική του Μνημόνιου σε τοπικό επίπεδο, αλλά ψηφίζεις και γενικότερη πολιτική. Ακόμη και το ΠΑΣΟΚ, που επέμενε στον τοπικό χαρακτήρα των εκλογών, έκανε στροφή 180 μοιρών και ζητά ψήφο για να συνεχίσει τη... σωτηρία της χώρας. Ας δούμε, λοιπόν, ποιες είναι οι επιλογές της κάλπης.

◆ Ψηφίζοντας ΠΑΣΟΚ ψηφίζεις την πολιτική του Μνημόνιου. Μια πολιτική που έχουμε δει μόνο την αρχή της και την έχουμε αισθανθεί στο πετοί μας. Πρέπει να είναι κανείς εξαιρετικά ακελής ή εντελώς τρομαγμένος και με τη δυνατότητα σκέψης σε αναστολή, για να πιστέψει ότι υπάρχει έξοδος απ' αυτή την πολιτική. Και μόνο το γεγονός ότι ο Παπανδρέου σπεύδει προεκλογικά να τάξει μερικά ψίχουλα στους χαμηλοσυνταξιούχους, τα οποία το πιθανότερο είναι να μην τα δώσει ποτέ (όπως έκανε και με τη δεύτερη δόση του επιδόματος κοινωνικής αλληλεγγύης, που τόσο πολύ διαφημιζόταν πριν ένα χρόνο) δείχνει πως η ακολουθούμενη πολιτική δεν αλλάζει. Αντίθετα, θα γίνει πιο βάρβαρη, προκειμένου να εξυπηρετηθούν οι κατοχικοί όροι δανεισμού που έχει επιβάλει το διεθνές χρηματιστικό κεφάλαιο.

◆ Ψηφίζοντας ΝΔ ψηφίζεις την ίδια πολιτική. Το «αντιμνημονιακό» κάλεσμα του Σαμαρά είναι ίδιας αξίας με το «λεφτά υπάρχουν» του Πα-

πανδρέου. Η ΝΔ, άλλωστε, έχει διακηρύξει ότι θα σεβαστεί το Μνημόνιο, που συνιστά διεθνή συμφωνία της χώρας. Χρειάζεται μήπως να επιχειρηματολογήσουμε ότι δεν υπάρχουν περιθώρια για άλλη πολιτική στο πλαίσιο του Μνημόνιου;

◆ Για το ΛΑΟΣ δεν χρειάζεται να πούμε τίποτα. Αλλωστε, ο Καρατζαφέρης φρόντισε να κάνει θρύψαλα τη φασίζουσα δημαγωγία του ψηφίζοντας το Μνημόνιο.

◆ Τα διάφορα συστατικά του τέως ΣΥΡΙΖΑ, ακόμα και αν επανενωθούν (πράγμα που δεν αποκλείεται) αποτελούν ένα πρώτης τάξεως ηρεμιστικό για το σύστημα. Μέσα στην ΕΕ, με σεβασμό στο λεγόμενο Διεθνές Δίκαιο, με τον ελληνικό καπιταλισμό μακρομερούοντα, αυτοί υπό-

σχονται να βρουν λύση με «επαναδιαπραγμάτευση» του χρέους, με «συμμαχίες του Νότου» και άλλες τέτοιες φαιδρότητες.

◆ Όσο για τον Περισσό, η αντικαπιταλιστική ρητορική (αρκετούς τόνους κάτω, μιας και έχουμε τοπικές εκλογές και τοπικές συμμαχίες), δεν είναι παρά η ιδεολογική σάλτσα στο πιάτο της κοινοβουλευτικής ενδυνάμωσης. Μιας ενδυνάμωσης που μπορεί να ενδιαφέρει μεν σφόδρα τον κομματικό μηχανισμό, δεν πρόκειται όμως να έχει –όπως δεν είχε και στο παρελθόν– καμιά επίπτωση στην πορεία της ταξικής πάλης. Αλλωστε, αυτό που ο Περισσός ονομάζει ταξική πάλη έχει αυστηρές συντεταγμένες: δεν βγαίνει έξω από τα όρια της αστικής νο-

μιότητας και στηρίζεται μόνο όταν ελέγχεται απόλυτα από το κομματικό δυναμικό. Ο,τι δεν ελέγχεται συκοφαντείται και υπονομεύεται. Τρανή απόδειξη η νεολαίστικη εξέγερση του Δεκέμβρη του 2008.

◆ Και τι να πεις για τις διάφορες ομάδες της «εξωκοινοβουλευτικής» Αριστεράς; Όπου γάμος και χαρά η Βασίλω πρώτη. Πρώτη μούρη και σ' αυτές τις εκλογές με στόχο την καταγραφή και μόνο.

Ας βάλει ο καθένας και η καθεμιά μας το ερώτημα: πόσο μετράει η ψήφος (και) σ' αυτές τις εκλογές; Η απάντηση είναι εύκολη: δεν μετράει καθόλου. Όποιο κι αν είναι το αποτέλεσμα, η ψήφος θα είναι μια χρήσιμη για τα κόμματα που θα την εισπράξουν και θα την εντάξουν στη μυθολογία τους, εντελώς άχρηστη όμως γι' αυτούς που θα τη ριξουν. Πέρα, όμως, από τα κόμματα, το ίδιο το σύστημα θα εντάξει την όποια ψήφο στο ενεργητικό του. Θα τη θεωρήσει –και θα είναι– δείγμα σταθερότητας του πολιτικού συστήματος. Ο λαός για μια ακόμη φορά θα έχει επιλέξει ποιοι θα διαχειρίζονται τη βαρβαρότητα, ποιοι θα τεθούν stand by για να διαδεχτούν τους προηγούμενους και ποιοι θα παίζουν το ρόλο του κοινωνικού ναρκωτικού.

Η αστική κοινοβουλευτική δημοκρατία στηρίζεται στην ψευδαίσθηση ότι διήθεν ο λαός επιλέγει πολιτικούς και πολιτικές. Αν κάποτε οι εκλογές καθόριζαν κάποιες ανεπαίσθητες αλλαγές στην πολιτική διαχείριση, πλέον δεν καθορίζουν τίποτα. Η ψήφος είναι εντελώς άχρηστη.

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΑΘΗΝΑ: ΑΓΑΘΟΥΠΟΛΕΩΣ 65-Τ. Κ. 112 25, ΤΗΛ. 8675243, FAX 8663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: ΜΠΑΚΑΤΣΕΛΟΥ 1 ΚΑΙ ΕΓΝΑΤΙΑ, ΤΗΛ-FAX 221898

http://www.eksegersi.gr, e-mail: kontra@eksegersi.gr

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ-ΕΚΔΟΤΗΣ-ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΠΕΤΡΟΣ ΠΩΤΗΣ

ΕΚΤΥΠΩΣΗ: ΧΕΛΙΟΣ ΠΡΕΣ ΑΒΕΕ: Αγ. Άννης 24 - Αιγάλεω

